

การออกแบบวิธีการหาอายุต้นไม้จากวงปีด้วยคอมพิวเตอร์

DESIGN OF A COMPUTER VISION BASED TREE RING DATING SYSTEM

ณัฐพร ตันคงคาร์ตัน
บุญเลิศ นิมังจจิตร

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์
คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2543

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 39658
วัน, เดือน, ปี 19 ส.ย. 2544

b.....
i.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแต่ง เล็งเป็นอันขาด และต้องส่งคืนถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DESIGN OF A COMPUTER VISION BASED TREE RING
DATING SYSTEM

A SPECIAL PROJECT SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIRMENT FOR THE DEGREE OF BACHELOR OF SCIENCE
DEPARTMENT OF MATHEMATICS AND COMPUTER SCIENCES
FACULTY OF SCIENCE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
ACADEMIC YEAR 2000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปัญหาพิเศษ	การออกแบบวิธีการหาอายุต้นไม้จากวงปีด้วยคอมพิวเตอร์ DESIGN OF A COMPUTER VISION BASED TREE RING DATING SYSTEM	
ชื่อนักศึกษา	นางสาวณัฐพร ตันคงคารัตน์	40051010
	นายบุญเลิศ นิมังจิตร	40051021
ภาควิชา	คณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์	
สาขาวิชา	คณิตศาสตร์ประยุกต์	
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พัชรินทร์ เหมโชติ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรณวลีธิ์ หล้าสกุล	

ภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้นับปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาคณิตศาสตร์ประยุกต์ ประจำปีการศึกษา 2543

คณะกรรมการสอบ		ลายมือชื่อ
ประธานกรรมการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนทร สุชาติเวชภูมิ	
กรรมการ	อาจารย์เทอดขวัญ ช่างเผือก	
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรินทร์ เหมโชติ	
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรณวลีธิ์ หล้าสกุล	

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรบลย์ พันธุ์รักษพงษ์)

หัวหน้าภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์

ลิขสิทธิ์ของภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปัญหาพิเศษ	การออกแบบวิธีการหาอายุต้นไม้จากวงปีด้วยคอมพิวเตอร์	
ชื่อนักศึกษา	นางสาวณัฐพร ตันคงคารัตน์	40051010
	นายบุญเลิศ นิมังจจิตร	40051021
ปริญญา	วิทยาศาสตรบัณฑิต	
ภาควิชา	คณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์	
สาขาวิชา	คณิตศาสตร์ประยุกต์	
ปีการศึกษา	2543	
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรินทร์ เหมโชติ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรถสิทธิ์ หล้าสกุล	

บทคัดย่อ

ปัญหาพิเศษฉบับนี้ไม่จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบาย การออกแบบและพัฒนาระบบการวิเคราะห์หาอายุของต้นไม้จากวงปีด้วยคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ได้นำเสนอเทคนิคในการประมวลผลภาพ 3 วิธีอันได้แก่

- ฮิสโทแกรม อีควอลไลซ์เซชัน (Histogram Equalization) เพื่อให้ในการปรับปรุงคุณภาพของภาพให้ดีขึ้นก่อนนำไปประมวลซึ่งจะช่วยทำให้เส้นวงปีมีความคมชัดขึ้น
- การทำธรดโซลด์ (Thresholding) แยกองค์ประกอบของภาพออกเป็นส่วนประกอบย่อย ๆ และนำแต่ละส่วนที่ต้องการไปประมวลผล ผลจากการทำธรดโซลด์จะทำให้รายละเอียดต่างๆ ในภาพเหลือเพียงเส้นวงปีของต้นไม้และภาพพื้นหลังเป็นสีดำเท่านั้น
- การทำรูปให้บางลง (Thinning) เป็นการทำให้เส้นวงปีในภาพบางลง จากนั้นก็ใช้การรอนับค่ามากที่สุดของภาพตัดขวาง (Profile) จากจุดศูนย์กลาง

และได้นำซอฟต์แวร์ MATLAB version 5.3 มาใช้ในการประมวลผลข้อมูลและ Paint Shop Pro version 6.0 สำหรับการจัดการรูปภาพก่อนนำภาพไปประมวลผลเพื่อให้สามารถนับเส้นวงปีได้ง่ายขึ้นผลที่ได้จากการศึกษาปัญหาพิเศษนี้ได้แสดงให้เห็นส่วนของการทดลอง รวมทั้งข้อจำกัดต่างๆ ที่เกิดขึ้น และแนวทางที่จะพัฒนาต่อไปสำหรับผู้สนใจ

Special Project Title	DESIGN OF A COMPUTER VISION BASED TREE RING DATING SYSTEM	
Students	Miss Nattaporn Tankongkarat	40051010
	Mr. Boonlert Nimchongchit	40051021
Degree	Bachelor's Degree of Science	
Department	Mathematics and Computer Sciences Faculty of Science	
Programme	Applied Mathematics	
Academic Year	2000	
Special Project Advisor	Assistant Professor Patcharin Hemchote Assistant Professor Dr. Attasit Lasakul	

ABSTRACT

The purpose of this special project is to describe the design and implementation of a computer vision based analysis system for tree ring dating system. The proposed method of image processing technique include 3 steps

- The preprocessing, Histogram Equalization is image enhancement, improving annual tree ring.
- Thresholding is image segmentation to various components which are processed them and the result image showing tree ring with black background
- Thinning algorithm uses thinned tree ring and finally count center profile of image.

In this special project , the application software MATLAB version 5.3 and Paint Shop Pro version 6.0 were utilized in all step of processing. The results were shown in the experimental section include limitation and further research,

กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำปัญหาพิเศษเรื่องการออกแบบวิธีการหาอายุต้นไม้จากวงปีด้วยคอมพิวเตอร์ นั้นสามารถสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีได้ คณะผู้จัดทำต้องขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรินทร์ เหมโชติและผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรถสิทธิ์ หล้าสกุลอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษฉบับนี้ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาในการแก้ปัญหาต่างๆ รวมทั้งเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของปัญหาพิเศษฉบับนี้ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ที่ให้ความสะดวกในการใช้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ และให้ความสะดวกในการจัดเบิกอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดทำปัญหาพิเศษ

ขอขอบคุณคณะวนศาสตร์ ,ภาควิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และฝ่ายวิจัยเนื้อไม้ กรมป่าไม้ ซึ่งได้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการจัดทำปัญหาพิเศษนี้

คณะผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ประสาทวิชาความรู้ทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติแก่ผู้จัดทำจนกระทั่งปัญหาพิเศษฉบับนี้สัมฤทธิ์ผลได้ด้วยดีทุกประการ ขอขอบคุณคุณพ่อ คุณแม่และเพื่อน ๆ ที่คอยให้กำลังใจจนงานลุล่วงไปได้ด้วยดี

คณะผู้จัดทำ
มีนาคม 2544

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VII
สารบัญภาพ.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
1.3 สมมติฐานของการศึกษา.....	2
1.4 ทฤษฎีหรือแนวความคิดที่ใช้ในการศึกษา.....	2
1.5 ขอบเขตการศึกษา.....	3
1.6 ขั้นตอนการศึกษา.....	3
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 ความรู้เบื้องต้นในการประมวลผลภาพ.....	4
2.1.1 การประมวลผลภาพ.....	4
2.1.2 หลักการเบื้องต้นของการประมวลผลภาพดิจิทัล.....	4
2.1.3 ระบบการประมวลผลภาพดิจิทัล.....	5
2.1.4 ภาพ.....	5
2.1.5 ภาพสองระดับ.....	6
2.1.6 ภาพเกรย์สเกล.....	7
2.1.7 แบบจำลองการวิเคราะห์ภาพ.....	7
2.1.8 พิกเซล.....	8
2.1.9 วินโดว์.....	9
2.1.10 เกรย์สเกล.....	9
2.1.11 ฮีสโทแกรม.....	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.1.12 เทคนิคต่างๆในการประมวลผลภาพ.....	11
2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	12
2.2.1 ฮีสโทแกรม อีควอไลซ์เซชัน.....	12
2.2.2 ขั้นตอนวิธีการทำให้รูปบางลง.....	22
2.2.3 มอร์โฟโลยี.....	26
2.2.3.1 นิยามพื้นฐานเบื้องต้น.....	26
2.2.3.2 การขยายออก.....	28
2.2.3.3 การกัดกร่อน.....	29
2.2.4 การทำเรดโซลด์.....	32
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	38
3.1 วิธีที่ได้ศึกษาค้นคว้า.....	38
3.2 ลักษณะข้อมูล การเลือกข้อมูลและเหตุผลในการคัดเลือก.....	38
3.3 เครื่องมือและวิธีการ.....	39
3.4 ขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูล.....	40
บทที่ 4 ผลการทดลอง.....	41
บทที่ 5 อภิปรายผล.....	51
5.1 ความดึงดูด ความสนใจในการใช้โปรแกรม.....	51
5.2 ความสะดวกในการใช้งานของผู้ใช้.....	51
5.3 ความเข้าใจ ในสิ่งที่โปรแกรมต้องการสื่อสารต่อผู้ใช้.....	51
5.4 ความพิเศษของโปรแกรมนี้.....	51
บทที่ 6 สรุปผลและข้อเสนอแนะ.....	54
6.1 สรุปผลการทดลอง.....	54
6.2 ปัญหาในการศึกษา และข้อจำกัดต่างๆ.....	54
6.3 ข้อเสนอแนะ.....	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	
ก. ซอร์สโค้ดโปรแกรม MATLAB.....	56
ข. คู่มือการใช้โปรแกรม.....	64
ค. แนะนำโปรแกรม MATLAB.....	75
ง. แนะนำโปรแกรม Paint Shop Pro.....	95
จ. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวงปี.....	116
ฉ. นิยามที่เกี่ยวข้องในปัญหาพิเศษนี้.....	119
บรรณานุกรม.....	122

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ฮีสโทแกรมแสดงค่าความสว่างของแต่ละระดับ.....	19
4.1 แสดงภาพถ่ายวงปีที่นำมาใช้ในปัญหาพิเศษนี้.....	42
4.2 แสดงวงปีที่ได้ปรับแต่งเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในปัญหาพิเศษได้.....	43
4.3 แสดงการเปรียบเทียบกราฟฮีสโทแกรมระหว่างภาพที่ได้ทำเกรย์สเกล กับภาพที่นำไปทำฮีสโทแกรมอีควอไลซ์เซชันแล้ว.....	44
4.4 แสดงผลลัพธ์ที่ได้จากปัญหาพิเศษโดยทดสอบกับไม้สักที่ถ่ายที่ระดับ ความเข้มแสงต่างกัน.....	46
4.5 แสดงภาพที่ผ่านการทำรูปให้บางลงแล้ว.....	47
4.6.1 แสดงผลลัพธ์ที่ได้จากปัญหาพิเศษโดยทดสอบกับไม้สนที่ถ่ายที่ระดับ ความเข้มแสงต่างกัน.....	48
4.6.2 แสดงผลลัพธ์ที่ได้จากปัญหาพิเศษโดยทดสอบกับภาพวงปีที่นำมาจาก อินเตอร์เน็ต.....	49
4.6.3 แสดงผลลัพธ์ที่ได้จากปัญหาพิเศษโดยทดสอบกับภาพวงปีที่นำมาจาก อินเตอร์เน็ต.....	50

สารบัญภาพ

รูปที่	หน้า
1.1 แสดงขั้นตอนการแปลงภาพวงปีเริ่มต้นที่ได้จากการถ่ายด้วยกล้องดิจิทัล ให้อยู่ในรูปของภาพไบนารีโดยใช้แอฟพลีเคชันการแยกภาพตัวอักษร.....	2
2.1 การแปลงภาพเป็นภาพดิจิทัล.....	4
2.2 แสดงระบบการประมวลผลภาพ.....	5
2.3 แสดงภาพสองระดับ.....	7
2.4 แสดงขั้นตอนการวิเคราะห์ภาพ.....	7
2.5 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนประกอบของภาพและพิกเซลในเมทริกซ์.....	8
2.6 วินโดว์ของภาพและวินโดว์ของพิกเซล.....	9
2.7 แสดงตัวอย่างแสดงฮิสโทแกรมระดับสีเทา 8 ระดับ.....	11
2.8 ฮิสโทแกรมของภาพ.....	12
2.9 ฮิสโทแกรมของภาพที่ค่อนข้างสว่าง.....	13
2.10 ฮิสโทแกรมของภาพที่ค่อนข้างมืด.....	13
2.11 ฮิสโทแกรมที่ได้ผ่านการนอร์มอไลซ์แล้ว.....	14
2.12 แสดงฟังก์ชันการแปลงระดับสีเทา.....	15
2.13 แสดงระดับสีเทาของฟังก์ชันความหนาแน่นของความน่าจะเป็น ของภาพที่ค่อนข้างมืด.....	16
2.14 แสดงระดับสีเทาของฟังก์ชันความหนาแน่นของความน่าจะเป็น ของภาพที่ค่อนข้างสว่าง.....	16
2.15 แสดงภาพที่ได้ผ่านการนอร์มอไลซ์แล้วจากภาพเดิมที่มีความสว่างน้อย.....	19
2.16 ฮิสโทแกรมแสดงความสว่างของภาพ.....	20
2.17 แสดงฮิสโทแกรมที่ผ่านการทำฮิสโทแกรมนอร์มอไลซ์เซชันแล้ว.....	21
2.18 แสดงเส้นแกนกลางของวัตถุ.....	22
2.19 ภาพแสดงจุดเชื่อมต่อที่ห้ามลบ.....	23
2.20 ภาพแสดงจุดศูนย์กลางที่ห้ามลบ.....	24
2.21 จุดกึ่งกลางหน้าต่างที่เป็นไปตามขอบด้านตะวันออก, ใต้และ ตะวันออกเฉียงเหนือ.....	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ(ต่อ)

รูปที่	หน้า
2.22 จุดกึ่งกลางหน้าตัดที่เป็นไปตามขอบด้านเหนือ , ตะวันตกและ ตะวันตกเฉียงใต้.....	25
2.23 ภาพแสดงนิยามพื้นฐานเบื้องต้น.....	27-28
2.24 ภาพแสดงการขยายออก.....	29
2.25 ภาพแสดงการกัดกร่อน.....	31
2.26 แสดงฮิสโทแกรมระดับความเข้มของภาพ $g(x, y)$ ที่องค์ประกอบ ส่วนที่เป็นวัตถุค่อนข้างมืดอยู่บนส่วนของพื้นหลังที่สว่าง.....	33
2.27 ภาพแสดงการเซกเมนต์ภาพด้วยวิธีการเรดโซลด์แบบครอบคลุม.....	35
2.28 แสดงฮิสโทแกรมระดับความเข้มของภาพ $g(x, y)$ ที่ไม่มีความสม่ำเสมอ ของระดับความเข้มในองค์ประกอบของภาพ.....	36
2.29 แสดงการแบ่งข้อมูลภาพออกเป็นภาพย่อยๆ และหาค่าเรดโซลด์ในแต่ละภาพย่อยๆ.....	36
2.30 แสดงผลการเซกเมนต์ภาพโดยวิธีการทำเรดโซลด์แบบปรับค่า.....	37

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า เราสามารถทราบอายุของต้นไม้ได้ด้วยวิธีง่าย ๆ วิธีหนึ่งจากการนับวงปีของต้นไม้ ซึ่งก็คือ 1 วงจะเท่ากับอายุของต้นไม้ 1 ปี ในปัจจุบันนี้ผู้ที่ต้องการทราบอายุของต้นไม้โดยประมาณ ก็สามารถนับได้จากวงปีที่ละวง และถ้าต้นไม้มีอายุหลายร้อยปี การที่ต้องนับวงปีที่ละวงจึงไม่เป็นการสะดวกนัก ดังนั้นการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการประมวลผลภาพวงปีที่เกิดจากภาคตัดขวางของต้นไม้ จึงเป็นแนวทางที่ดี ที่ควรจะนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อช่วยให้ทราบอายุโดยประมาณ ของต้นไม้ได้เป็นอย่างดี

ในการนำระบบการวิเคราะห์ภาพวงปี ดังข้างต้นมาใช้ จะมีข้อจำกัดอยู่ที่ว่า ภาพวงปีที่ใช้ต้องมีคุณภาพที่ดี แต่ในทางปฏิบัติพบว่า ภาพวงปีที่มีคุณภาพดีนั้นหาได้ยาก ซึ่งปัญหาที่มักพบในภาพวงปีที่ดีอยู่คุณภาพจะได้แก่ ภาพวงปีที่มีลักษณะของความเข้มสีที่ไม่เท่ากันของแต่ละวงปี, วงปีมีความห่างของเส้นวงมาก, วงปีมีการซ้อนทับกันบางส่วน, ภาพวงปีที่ส่วนของพื้นหลังมีรูปแบบที่ไม่แน่นอน, ภาพวงปีที่ไม่ชัดเจนและเงาที่เกิดขึ้นกับภาพขณะถ่ายภาพวงปีด้วยกล้องดิจิตอล ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นปัญหาเบื้องต้น และปัญหาหลักในระบบการวิเคราะห์วงปี

ดังนั้นปัญหาพิเศษนี้ จะนำเสนอแนวความคิดที่ใช้สำหรับการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว โดยการถ่ายภาพภาคตัดขวางของต้นไม้ด้วยกล้องดิจิตอลเข้ามาเก็บในรูปแบบของข้อมูลภาพ จากนั้นก็แปลงภาพให้เป็นภาพเกรย์สเกล (Gray scale) หลังจากนั้นก็ใช้เทคนิคการแยกภาพที่มีหลักการและรูปแบบที่แน่นอนสำหรับการแยกภาพวงปี ออกมาเก็บในรูปแบบของภาพสองระดับ ซึ่งภาพสองระดับนั้นจุดภาพสีดำจะนิยามถึงสัญลักษณ์ คือ วงปี และจุดภาพสีขาวนิยามถึงพื้นหลัง และนำภาพสองระดับที่ได้ไปใช้ในงานการวิเคราะห์เพื่อหาอายุของต้นไม้ในขั้นตอนอื่น ๆ ต่อไป

รูปที่ 1.1 แสดงขั้นตอนการแปลงภาพวงปีเริ่มต้นที่ได้จากการสแกนให้อยู่ในรูปของภาพสองระดับ โดยใช้แอฟพลีเคชันการแยกภาพตัวอักษร

1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษารูปแบบการแยกภาพวงปีออกจากภาพภาคตัดขวางของต้นไม้ โดยมุ่งเน้นถึงเทคนิคการแยกภาพวงปีที่มีความยืดหยุ่นสูงเหมาะสำหรับภาพวงปีหลากหลาย

1.2.2 เพื่อศึกษาการปรับปรุงคุณภาพของภาพที่จะนำมาใช้ในการประมวลผล

1.2.3 เพื่อศึกษารูปแบบการปรับภาพให้เห็นเส้นวงปีที่บางลง

1.2.4 เพื่อประมวลผลอายุของต้นไม้ โดยได้มาจากภาพของวงปี

1.2.5 เพื่อสร้างภาพสองระดับที่มีความถูกต้องสูง เหมาะที่จะนำไปใช้ในการประมวลผลภาพภาคตัดขวางของต้นไม้ในส่วนอื่น ๆ ต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การบีบอัดข้อมูล

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

เพื่อให้ได้โปรแกรมสำเร็จรูป ที่สามารถบอกอายุของต้นไม้ ได้จากภาพวงปีของต้นไม้

1.4 ทฤษฎีหรือแนวความคิดที่ใช้ในการศึกษา

ทฤษฎีที่ทำให้วัตถุบางลง (Thinning) ด้วยการใช้น้ำต่าง (window) ขนาด 3×3 ทาบกับทุกจุดบนวัตถุ แล้วนำมาเทียบกับขั้นตอนวิธี (algorithm) จะทำให้ทราบว่าควรลบจุดใด หรือจุดใดยังคงไว้อยู่เพื่อให้ได้ภาพที่บางลงและถูกต้อง

ทฤษฎีในการแบ่งความเข้มของภาพ (Threshold) โดยการแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ 0 กับ 1 ในภาพแบบสองระดับ จะได้ภาพที่มีสี 2 สี คือ สีขาว และสีดำ ซึ่งก็คือ ความเข้มที่ต่างกันนั่นเอง การทำเรดโซลต์ จะช่วยให้เห็นความแตกต่างระหว่างวัตถุกับพื้นหลังชัดเจนยิ่งขึ้น

ทฤษฎีการปรับปรุงคุณภาพของภาพ (Image Enhancement) โดยในปัญหาพิเศษนี้ได้เลือกการวิธีการปรับปรุงคุณภาพของภาพด้วยวิธี ฮิสโตแกรม อีควอลไลเซชัน (Histogram Equalization) โดยจะปรับปรุงคุณภาพของภาพให้ทราบรายละเอียดของภาพจากภาพที่มีความสว่างน้อยหรือมากเกินไปจนไม่สามารถวิเคราะห์รายละเอียดของภาพได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตการศึกษา

เนื้อหาของปัญหาพิเศษนี้จะมุ่งเน้นถึงการนำเสนอหลักการในรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับการแยกภาพวงปีออกจากภาพภาคตัดขวางของต้นไม้ และสามารถนับอายุของต้นไม้ ที่เกิดจากวงปีได้ พร้อมทั้งทำการวิเคราะห์หลักการที่ใช้ และวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นในแต่ละหลักการที่นำเสนอในปัญหาพิเศษชิ้นนี้

1.6 ขั้นตอนการศึกษา

1.6.1 ถ่ายภาพภาคตัดขวางของต้นไม้ด้วยกล้องดิจิทัล

1.6.2 ถ้าภาพที่ได้จากการถ่ายมีความสว่างมากหรือมีความสว่างน้อยจนเกินไปก็ทำการปรับปรุงคุณภาพของภาพด้วยการใช้ ฮิสโทแกรม อีควอไลซ์เซชัน (Histogram Equalization)

1.6.3 นำภาพที่ได้มาทำการตัด เธรดโซลด์ (threshold) เพื่อให้ได้ภาพที่มีความเข้มเพียง 2 ระดับเท่านั้น

1.6.4 จากภาพที่มีความเข้ม 2 ระดับ นำมาทำให้เส้นวงปีบางลง เพื่อให้สะดวกต่อการตรวจหาวงปีของโปรแกรม

1.6.5 สร้างโปรแกรมที่สามารถตรวจนับเส้นวงปีได้

บทที่ 2 หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

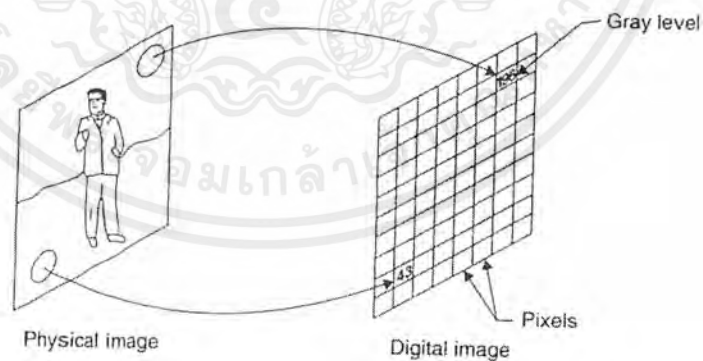
2.1 ความรู้เบื้องต้นสำหรับการประมวลผลภาพ

2.1.1 การประมวลผลภาพ (image processing)

การประมวลผลภาพ คือ กระบวนการที่ใช้ในการจัดการข้อมูลที่เป็นรูปภาพต่างๆ เพื่อที่จะได้นำข้อมูลไปใช้ในประโยชน์ทางอื่น เป็นต้นว่า การตกแต่ง , การส่งรูปภาพไปตามสายนำสัญญาณจากที่แห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง (ซึ่งก็คือหลักการของโทรสาร) , การเก็บข้อมูลรูปภาพไว้ในหน่วยความจำเพื่อทำอัลบั้มภาพทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้ประโยชน์เป็นแฟ้มข้อมูลพนักงาน , แฟ้มอาชญากรรม เป็นต้น นอกเหนือไปจากนี้ยังสามารถนำไปใช้งานด้านรักษาความปลอดภัย , ตรวจสอบลายนิ้วมือ ได้อีกด้วย

2.1.2 หลักการเบื้องต้นสำหรับการประมวลผลภาพดิจิทัล

การนำภาพมาใช้ในการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์นั้นไม่สามารถนำมาใช้ได้โดยตรง เนื่องจากคอมพิวเตอร์จะประมวลผลข้อมูลในเชิงตัวเลขแต่ภาพไม่ใช่ข้อมูลเชิงตัวเลข ดังนั้นก่อนที่จะนำภาพมาใช้ในการประมวลผลจะต้องถูกเปลี่ยนให้เป็นข้อมูลเชิงตัวเลขก่อน โดยใช้วิธีการแทนภาพทางกายภาพ (Physical image) ด้วยอาร์เรย์ของตัวเลขขนาด 2 มิติ ทำให้ภาพทางกายภาพถูกเป็นแบ่งออกเป็นส่วนๆ ซึ่งเรียกว่า ส่วนประกอบของภาพ (picture element)

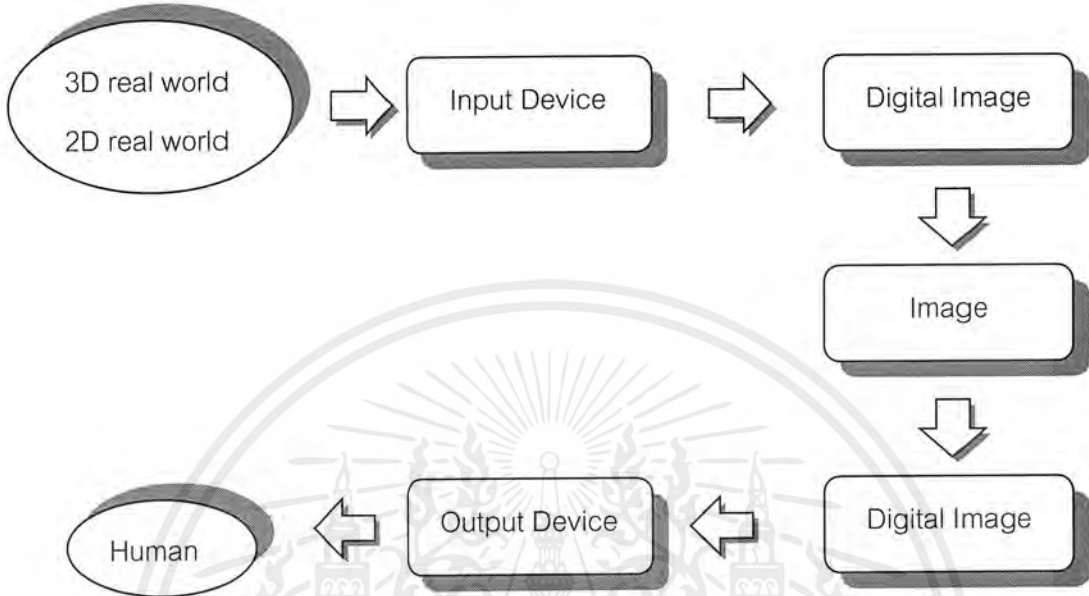
รูปที่ 2.1 การแปลงภาพเป็นภาพดิจิทัล

ตัวเลขที่แสดงอยู่ในแต่ละตำแหน่งของอาร์เรย์คือค่าความสว่างของภาพ กระบวนการเปลี่ยนภาพทางกายภาพเป็นอาร์เรย์ของตัวเลขนี้เรียกว่า Digitization

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 ระบบการประมวลผลภาพดิจิทัล

ระบบการประมวลผลภาพดิจิทัลประกอบด้วย 3 ส่วนใหญ่ ๆ คือ แปลงสัญญาณอนาล็อกให้เป็นสัญญาณดิจิทัล ซึ่งเรียกว่าดิจิไทเซอร์ (Digitizer) , ส่วนการประมวลผล (Processing) และส่วนแสดงผล (Display) ดังรูป

รูปที่ 2.2 แสดงระบบการประมวลผลภาพ

จากรูป ส่วนของอุปกรณ์ที่ทำหน้าที่รับและแปลงข้อมูลเป็นภาพดิจิทัล(input device) อุปกรณ์ที่จะนำมาใช้ในส่วนนี้เช่น กล้องถ่ายรูป , กล้องถ่ายวิดีโอ หรือเครื่องสแกน เป็นต้น ซึ่งอุปกรณ์ส่วนนี้จะทำหน้าที่แปลงภาพซึ่งเป็นสัญญาณอนาล็อกให้เป็นสัญญาณดิจิทัล

ส่วนการประมวลผล คือ คอมพิวเตอร์ทำหน้าที่ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลภาพ

ส่วนแสดงผล ทำหน้าที่เปลี่ยนข้อมูลตัวเลข (ซึ่งเป็นระดับสีเทา) ที่เก็บเป็นอาร์เรย์ในคอมพิวเตอร์ให้อยู่ในรูปแบบที่เหมาะสมและสื่อความหมายกับมนุษย์ได้ คือเป็นภาพที่ปกติทั่วๆไป อุปกรณ์ส่วนนี้ได้แก่ จอทีวี(monitor) เครื่องพิมพ์ที่สามารถแสดงผลในรูปกราฟฟิกได้

2.1.4 ภาพ (image)

ในเชิงคณิตศาสตร์จะหมายถึง ฟังก์ชัน 2 มิติ $f(x,y)$ โดย x และ y เป็นแกนพิกัดในระนาบ 2 มิติ ค่าฟังก์ชัน $f(x,y)$ จะเป็นสัดส่วนกับความสว่างหรือความเข้มของภาพที่ตำแหน่ง x,y ซึ่งเราเรียกว่า ระดับสีเทา (gray scale) ซึ่งปกติเราจะให้จุดกำเนิดของแกนพิกัดอยู่ทางมุมซ้ายของภาพ ภาพ 2 มิติที่แทนด้วยฟังก์ชัน $f(x,y)$ โดย x และ y เป็นแกนในระนาบของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าของฟังก์ชันที่จุด (x, y) คือความเข้มแสงที่จุดนั้น เนื่องจากแสงเป็นพลังงานรูปหนึ่ง ดังนั้น $f(x, y)$ ต้องไม่เป็นศูนย์และมีค่านันต์ นั่นคือ

$$0 < f(x, y) < a \quad (2.4.1)$$

โดยธรรมชาติแสง ซึ่งจะต้องมีแหล่งกำเนิดแสงและส่วนที่สะท้อนของแสง ดังนั้นเราสามารถแยกฟังก์ชัน $f(x, y)$ ออกเป็นสองส่วนคือ อิทธิ มิเนคอมโพเนนท์ (illumination component) และ รีเฟลกแทนท์คอมโพเนนท์ (reflectant component) จะได้ว่า

$$f(x, y) = i(x, y) * r(x, y) \quad (2.4.2)$$

เมื่อ

$$0 < i(x, y) < a \quad (2.4.3)$$

และ

$$0 < r(x, y) < 1 \quad (2.4.4)$$

สมการที่ 2.4.4 แสดงให้เห็นว่า ฟังก์ชันการสะท้อนถูกจำกัดขอบเขตระหว่าง 0 (ซึ่งหมายถึงการดูดซึมโดยสมบูรณ์) และ 1 (ซึ่งหมายถึง การสะท้อนโดยสมบูรณ์) ธรรมชาติของ $i(x, y)$ ขึ้นอยู่กับแหล่งกำเนิดแสงในขณะที่ $r(x, y)$ ขึ้นอยู่กับวัตถุที่สะท้อนแสงมาเข้าตา

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า ความเข้มของภาพที่จุด (x, y) เราเรียกว่าระดับสีเทา จากสมการที่ 2.4.2 ถึง 2.4.4 จะเห็นว่า i อยู่ในช่วง

$$L_{\min} < i < L_{\max} \quad (2.4.5)$$

ในทางทฤษฎี L ต้องมีค่าเป็นบวก ในขณะที่ L ต้องมีค่าน้อยกว่าอนันต์ ในทางปฏิบัติ $L=L_r$ และ $L=L_r$ ช่วงของ (L, L) เราเรียกว่าช่วงของระดับสีเทา ในทางปฏิบัติโดยใช้หลักคณิตศาสตร์ เรานิยมปรับ ช่วง (L, L) ให้เป็นช่วง $(0, L)$ โดย $L=0$ หมายถึงดำสนิทและ $L=1$ หมายถึงขาว

2.1.5 ภาพสองระดับ (binary image)

ภาพสองระดับ คือ ภาพที่ไม่มีความซับซ้อนเนื่องจากมีเพียงขาวกับดำ หรือ “ 0 กับ 1 ” เท่านั้น ภาพสองระดับใช้เพียง 1 บิตต่อพิกเซลเนื่องจากเพียงพอแล้วในการแทนขาวกับดำของแต่ละพิกเซลซึ่งเป็นภาพที่นิยมใช้ในการประมวลผลกับคอมพิวเตอร์

ภาพสองระดับมักจะสร้างมาจากภาพเกรย์สเกลโดยผ่านการทำธรอดโซลด์ ดังนั้นพิกเซลที่มีค่ามากกว่าค่าธรอดโซลด์นั้นจะมีสีขาวหรือ 1 และค่าที่ต่ำกว่าค่าธรอดโซลด์จะมีสีดำหรือ 0

c. Edge detection and threshold operation.

รูปที่ 2.3 แสดงภาพสองระดับ

2.1.6 ภาพเกรย์สเกล (Gray-scale image)

เป็นภาพขาวดำที่มีความแตกต่างของระดับความสว่างของความเข้มแสง ดังนั้นจำนวนบิตที่จะใช้แทนค่าความแตกต่างของระดับความสว่างนั้นจะหาได้จากความแตกต่างของระดับความสว่างที่เป็นไปได้ เช่น ภาพที่ใช้ 8 บิตต่อพิกเซล จะสามารถแยกความแตกต่างได้ 256 ระดับ (หรือ 0-255) ซึ่งก็เพียงพอกับระดับการมองเห็นของมนุษย์

2.1.7 แบบจำลองการวิเคราะห์ภาพ (Image analysis model)

รูปที่ 2.4 ภาพแสดงขั้นตอนการวิเคราะห์ภาพ

ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนดังนี้

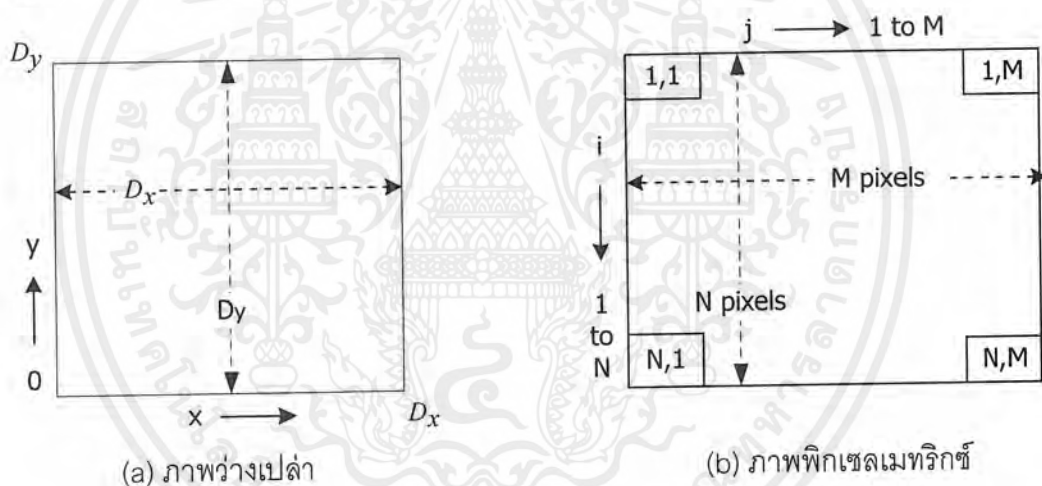
1. กระบวนการที่จะกระทำก่อนการประมวลผล (Preprocessing) ได้แก่
  - การค้นหาข้อมูลภาพที่สนใจ
  - การกระทำทางพีชคณิต
  - การปรับปรุงภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การลดความสว่างและการกระจายของข้อมูลภาพ
  - การกำจัดสัญญาณรบกวนและข้อมูลที่ไม่จำเป็น
2. การประมวลผลภาพ (Processing)
- เป็นการค้นหาข้อมูลภาพสำหรับการนำไปวิเคราะห์หรือประมวลผลต่อไปโดยอาศัย การแบ่งภาพออกเป็นส่วน (Segmentation) หรือการหาขอบภาพ (Edge Detection)
3. การวิเคราะห์ภาพ (Feature Analysis)
- เป็นการตรวจสอบว่าภาพที่ได้มาคืออะไรโดยอาศัยการเข้าคู่กัน (Matching)

2.1.8 พิกเซล (Pixel)

ภาพที่ถูกแปลงเป็นอาร์เรย์ของตัวเลขขนาด $N \times M$ จะถูกแบ่งออกเป็นตารางเล็ก ๆ โดยตัวเลขภายในอาร์เรย์เป็นค่าที่บอกถึงความเข้มของแสง เราเรียกตารางเล็กๆ นี้ว่า “พิกเซล” นั้นเอง ดังรูป

รูปที่ 2.5 แสดงความสัมพันธ์ของส่วนประกอบของภาพและพิกเซลในเมทริกซ์

ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบของภาพและพิกเซลเมทริกซ์ คือ จุดกำเนิดของภาพและพิกเซลเมทริกซ์ที่แตกต่างกัน จากรูป (a) พิกัด x,y จะเริ่มที่ด้านล่างซ้ายของภาพ แต่พิกเซลเมทริกซ์ พิกัด i,j จะเริ่มที่บนซ้ายของเมทริกซ์ และกำหนดให้

$$i = N - y \text{ เมื่อ } 1 \leq i \leq N^*$$

$$j = x \text{ เมื่อ } 1 \leq j \leq M^*$$

$$x = D_x / N \text{ increment}$$

$$y = D_y / M \text{ increment}$$

N = จำนวนพิกเซลที่มากที่สุดในคอลัมน์

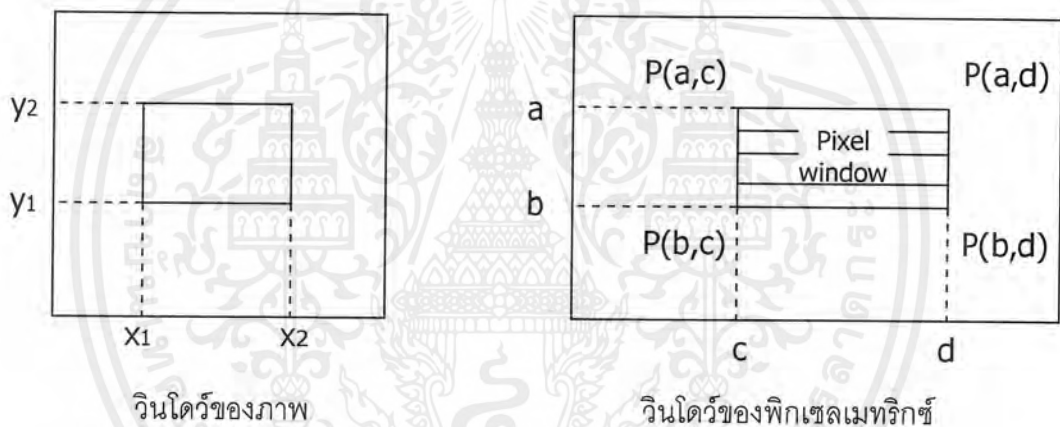
M = จำนวนพิกเซลที่มากที่สุดในแถว

$P(i, j)$ = ตำแหน่งของพิกเซล

ค่าเฉลี่ยความเข้มแสงที่ตกกระทบบนตำแหน่งของแต่ละพิกเซลจะต้องมีค่าอยู่ระหว่าง 0 กับ 1

2.1.9 วินโดว์ (Window)

พื้นที่บางส่วนของภาพเราเรียกว่า “วินโดว์” โดยจะต้องมีการกำหนดขนาดของวินโดว์ที่ต้องการซึ่งจะต้องสัมพันธ์กับภาพและพิกเซลเมทริกซ์ ดังรูป

รูปที่ 2.6 วินโดว์ของภาพและวินโดว์ของพิกเซล

2.1.10 เกรย์สเกล (Gray Scale)

เกรย์สเกล หมายถึง ความแตกต่างของระดับความเข้มแสง โดยเกรย์สเกลหนึ่ง ๆ อาจแบ่งเป็นหลายระดับ เช่น 16,256 ระดับ โดยระดับที่ว่านี้ก็คือ ระดับสีเทา(gray level) ในภาพหนึ่งๆ ถ้าต้องการแบ่งระดับสีเทาให้มีหลาย ๆ ค่า นั่น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มจำนวนบิตที่แสดงค่าพิกเซล ตัวอย่างเช่นภาพที่มีระดับสีเทา 16 ระดับ ต้องแทนด้วยเลขฐานสองจำนวน 4 บิต และถ้าต้องการภาพที่มีระดับสีเทา 256 ระดับต้องแทนด้วยเลขฐานสองจำนวน 8 บิต เป็นต้น

จำนวนระดับสีเทาที่ต้องการนี้ก็คือค่าเลขยกกำลังสอง 2 นั้นเอง ซึ่งค่าต่ำสุด คือ 0 จะแทนสีดำหรือไม่มีความสว่างเลย และค่าที่มากก็คือค่าที่น้อยกว่าจำนวนระดับสีเทาอยู่ 1 เช่น ค่า 15 ในระบบที่มีระดับสีเทา 16 ระดับจะเป็นสีขาวหรือสว่างมากที่สุด เป็นต้น

ตัวอย่างการกำหนดระดับเกรย์สเกล

Gray Scale		Gray Value Range
2^1	2 value	0,1
2^3	8 value	0 ถึง 7
2^4	16 value	0 ถึง 15
2^8	256 value	0 ถึง 255

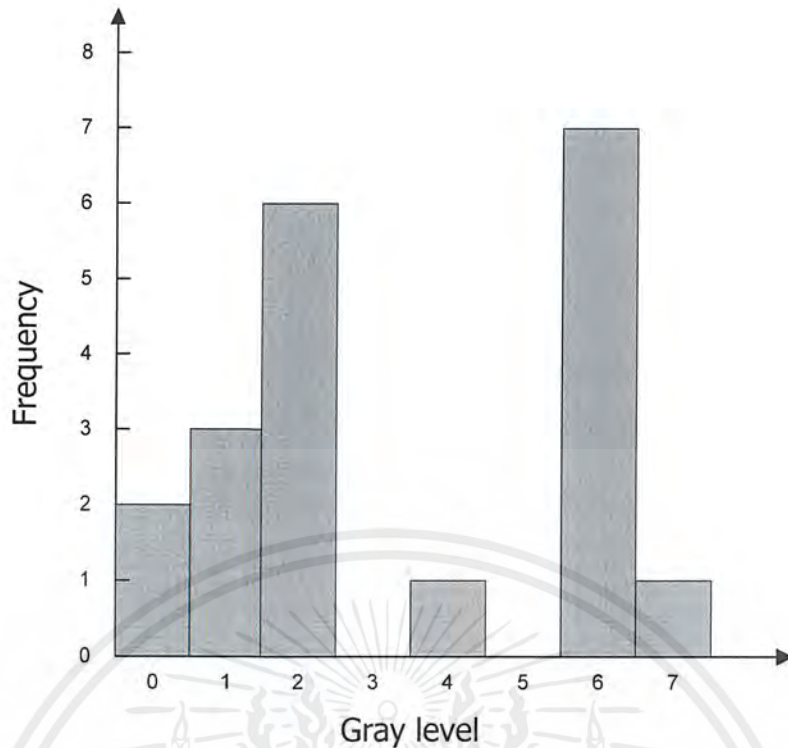
ความสามารถในการแบ่งแยกระดับความแตกต่างของสายตามนุษย์ โดยทั่วไปจะอยู่ระหว่าง 10 ถึง 15 ระดับ ดังนั้นเกรย์สเกลขนาด 16 ระดับ จึงถือได้ว่าใกล้เคียงกับสายตามนุษย์ หรืออาจจะเอียงน้อยกว่าสายตามนุษย์บ้างเล็กน้อย (ในบางคน) ในขณะที่เกรย์สเกลขนาด 64 หรือ 256 นั้นละเอียดเกินไปสำหรับมนุษย์

2.1.11 ฮิสโทแกรม (Histogram)

ฮิสโทแกรม คือ กราฟที่แสดงความถี่ที่นับได้ (Frequency count) ของแต่ละระดับสีเทา ในภาพหนึ่งๆ โดยที่แกน X แทนค่าของระดับสีเทา และ แกน Y แทนจำนวนพิกเซลในระดับสีเทาหนึ่ง การสร้างฮิสโทแกรมมีขั้นตอนดังนี้

1. นำภาพมาทำการดิจิไทซิ่ง (Digitizing)
2. นับจำนวนพิกเซลในแต่ละค่าของระดับสีเทา
3. สร้างกราฟที่แสดงจำนวนความถี่ของพิกเซลที่นับได้ในแต่ละค่าของระดับสีเทา

รูปร่างของฮิสโทแกรมจะเป็นกราฟแท่งที่แสดงจำนวนพิกเซลในแต่ละระดับสีเทา และสิ่งที่ได้จากฮิสโทแกรม คือ ข้อมูลที่แสดงคุณสมบัติของภาพว่ามีความคมชัด (Contrast) มากหรือน้อยเพียงใด และใช้ในการกำหนดค่าเรดโซลด์ (Threshold) ซึ่งค่านี้ใช้ในการแปลงรูปภาพให้กลายเป็นภาพที่มีระดับความเข้ม 2 ระดับ คือ ขาวกับดำ หรือ “0 กับ 1”

รูปที่ 2.7 แสดงตัวอย่างฮิสโทแกรมระดับสีเทา 8 ระดับ

2.1.12 เทคนิคต่างๆในการประมวลผลภาพ

แบ่งออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ดังนี้

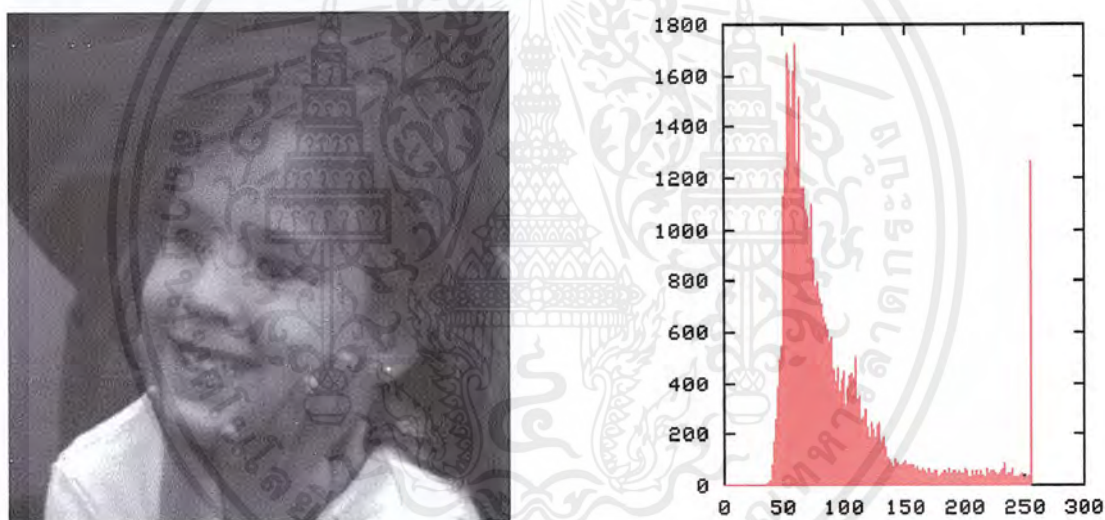
1. การแปลงภาพเป็นภาพดิจิทัล (Image Digitization) คือการเปลี่ยนภาพจากเดิมเป็นอนาล็อกให้เป็นแบบดิจิทัลเพื่อให้สามารถนำไปประมวลผลกับคอมพิวเตอร์ได้
2. การปรับปรุงคุณภาพและการฟื้นฟูภาพ (Image Enhancement and Restoration) เป็นการทำให้ภาพมีความคมชัดขึ้นโดยการกำจัดสัญญาณรบกวนภายในภาพ
3. อิมเมจเอ็นโค้ดดิ้ง (Image Encoding) เป็นการเข้ารหัสภาพ
4. อิมเมจรีคอนสตรัคชัน (Image Reconstruction) เป็นการสร้างภาพขึ้นมาจากภาพเพียงด้านใดด้านหนึ่งให้เป็นภาพที่มีความสมบูรณ์เหมือนจริง

2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 ฮิสโตแกรม อีควอไลซ์เซชัน (Histogram Equalization)

ในการปรับปรุงภาพให้ดีขึ้นนั้นนอกจากการแก้สัญญาณรบกวนดังเช่น Noise แล้ว ในบางครั้งภาพไม่ได้ถูกรบกวนด้วยสัญญาณใดๆ หากแต่ภาพนั้นจากแหล่งต้นแบบมีลักษณะที่ไม่ชัดเจนอยู่แล้วเช่นมืดหรือสว่างไปทำให้ไม่สามารถมองเห็นรายละเอียดของภาพได้ ในกรณีนี้เราก็สามารถปรับปรุงให้ภาพดูคมชัดดีขึ้นได้โดยเทคนิคที่เรียกว่า ฮิสโตแกรม อีควอไลซ์เซชัน (Histogram Equalization) ดังจะกล่าวต่อไปนี้

ในภาพขาวดำนั้นเราสามารถแสดงคุณลักษณะของภาพได้ง่ายๆ วิธีหนึ่งคือการสังเกตดูการกระจายของกลุ่มของจำนวนจุดต่อระดับสีเทาของภาพ เนื่องจากว่าความกว้างของการกระจายระดับสีเทาจะเป็นตัวบอกเราได้ว่าภาพนั้นมีค่าความแตกต่างของระดับขาวดำมากเท่าใด ดังรูป

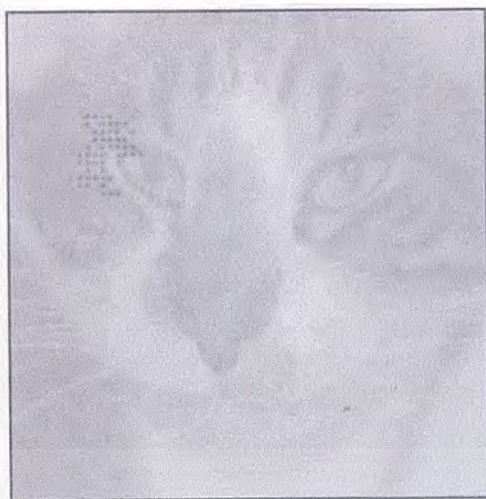

(a) Original image

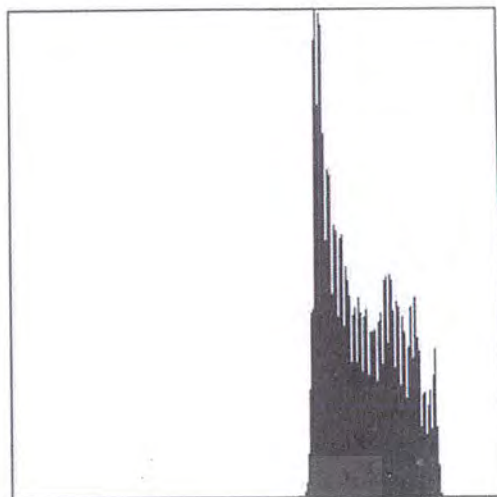
(b) Histogram

รูปที่ 2.8 ฮิสโตแกรมของภาพ

สำหรับภาพที่มีความสว่างน้อยหรือมากไปนั้น จะมี Histogram ที่เป็นกลุ่มในช่วงใดช่วงหนึ่งของระดับสีเทาดังรูปที่ 2.9 และ 2.10

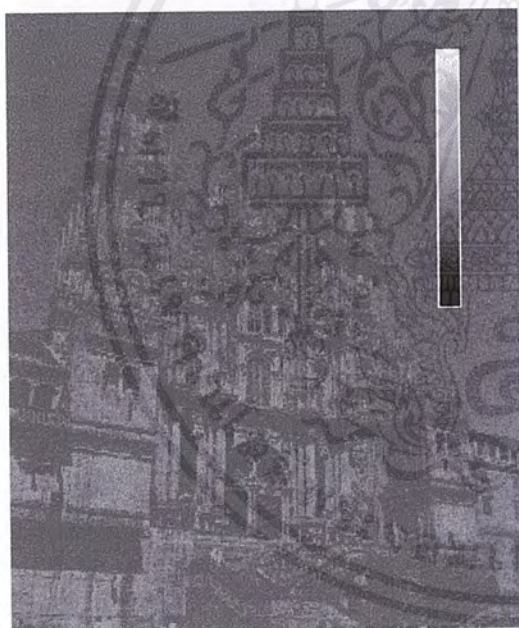

(c) Original light image

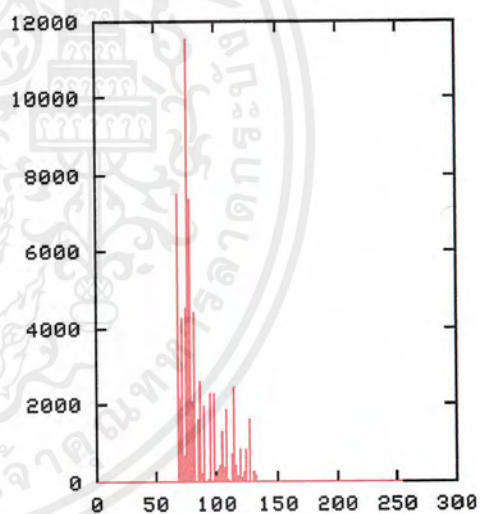

(d) Histogram of light image

รูปที่ 2.9 ฮิสโตแกรมของภาพที่ค่อนข้างสว่าง

(e) Original dark image

(f) Histogram of dark image

รูปที่ 2.10 แสดงฮิสโตแกรมของภาพที่ค่อนข้างมืด

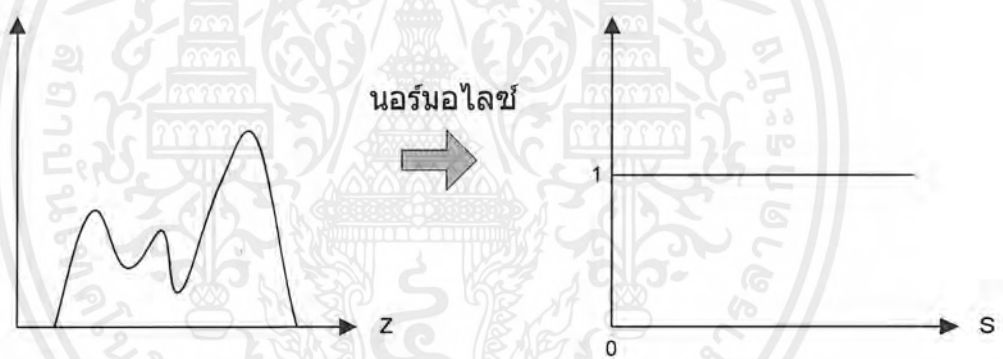
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นหากเราสามารถทำการขยายกลุ่มของจำนวนพิกเซล ให้มีลักษณะกระจายออกไป ค่อนข้างจะเป็นแบบยูนิฟอร์ม (Uniform) ภาพที่ได้ก็就会有ความคมชัดมากขึ้น และทำนองเดียวกัน หากเราจัดให้กลุ่มของจำนวนพิกเซลเหล่านี้ขยับขึ้นลงทั้งกลุ่มก็เป็นการควบคุมให้ภาพมีความ สว่างมากขึ้น(Brightness) นั่นเอง

ในการกระจายกลุ่มของพิกเซลนี้เราสามารถทำได้สองเทคนิค คือ ฮิสโทแกรม อีควอลไลเซชัน (Histogram Equalization) และ ฮิสโทแกรม สแตร์ตชิง (Histogram Stretching) ในแบบแรก นั้นจะให้ผลของการกระจายที่เป็นยูนิฟอร์มมากกว่าและสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงมากกว่าถึง ค่อนข้างที่จะไม่คงความเป็นลักษณะของ Original Histogram ไว้ก็ตาม แบบที่แรกจึงเป็นแบบที่ ถูกเลือกใช้ในการทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้

หลักการทำ Histogram equalization

จะต้องปรับความสว่างของภาพโดยทำให้ฮิสโทแกรมของภาพก่อนที่จะทำการนอร์มอไลซ์ เป็นฮิสโทแกรมที่เป็นยูนิฟอร์ม ดังรูป

รูป 2.11 แสดงฮิสโทแกรมที่ได้ผ่านการนอร์มอไลซ์แล้ว

ทฤษฎี

กำหนดให้ r เป็นระดับสีเทาของพิกเซลในภาพที่จะนำไปปรับปรุงให้ดีขึ้น ดังนั้นค่าของ r ที่ได้ผ่านการนอร์มอไลซ์ (normalized) แล้วจะต้องมีค่าอยู่ในช่วง

$$0 \leq r \leq 1 \quad (1)$$

ถ้า $r = 0$ แทนสีดำ และถ้า $r = 1$ แทนสีขาวตามระดับสีเทา

กำหนดให้รูปแบบการแปลงเป็นสมการดังนี้

$$s = T(r) \quad (2)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดย r จะมีค่าภายในช่วง $[0,1]$ เรียกสมการที่ 2 นี้ว่า ฟังก์ชันการแปลง (Transformation Function) จากสมการที่ 2 เราจะได้ว่าเป็นการแปลงจากทุกพิทเซลล์ในระดับความสว่างเดิมไปยังความสว่างใหม่ s และสมการที่ 2 จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้

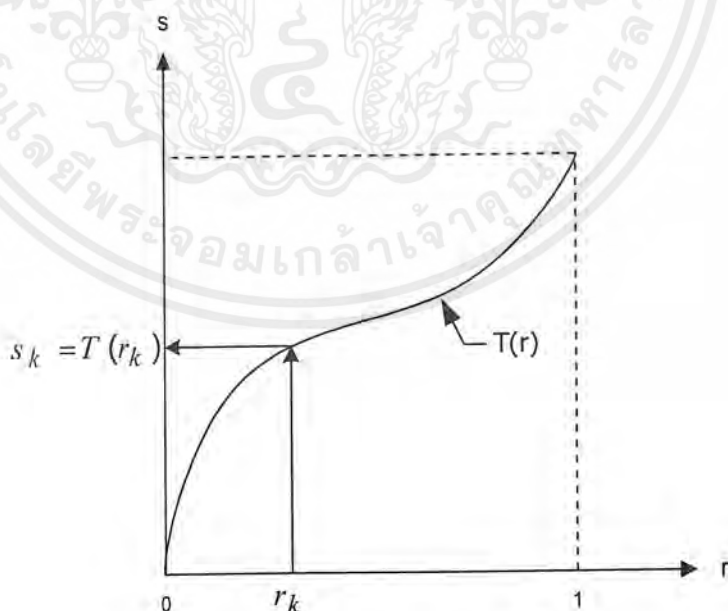
1. $T(r)$ จะมีค่าเพียงค่าเดียวและอยู่ภายในช่วง $0 \leq r \leq 1$
2. $0 \leq T(r) \leq 1$ สำหรับ $0 \leq r \leq 1$

เงื่อนไขแรกเป็นตัวกำหนดระดับสีเทาเริ่มจากสีดำไปยังสีขาว และเงื่อนไขที่สองจะเป็นการให้ความมั่นใจว่าจะยังคงสภาพหลังจากการแปลงภายในขอบเขตที่กำหนดของค่าพิทเซลล์ การแปลงผกผัน(Inverse Transformation) ของสมการที่ 2 คือ

$$r = T^{-1}(s) \quad (3)$$

โดยที่ $0 \leq s \leq 1$ และทำนองเดียวกัน $T^{-1}(s)$ จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไข 2 ข้อข้างต้นด้วยตามค่าของตัวแปร s

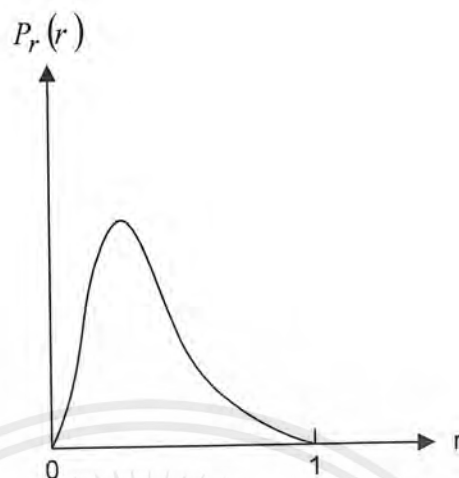
ระดับสีเทาในภาพคือปริมาณการสุ่มในช่วง $[0,1]$ กำหนดให้ปริมาณการสุ่มมีความต่อเนื่องแล้วความสว่างเดิมและการแปลงไปยังระดับสีเทาไปยังความสว่างใหม่จะมีคุณสมบัติของฟังก์ชันความหนาแน่นของความน่าจะเป็น (Probability Density Function) $p_r(r)$ และ $p_s(s)$ ตามลำดับ ฟังก์ชันการแปลงที่เป็นไปเงื่อนไขทั้งสองข้อข้างต้น แสดงได้ดังรูป

รูปที่ 2.12 แสดงฟังก์ชันการแปลงระดับสีเทา

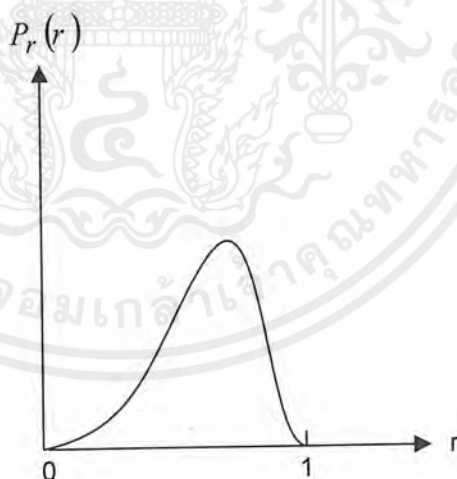
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าส่วนมากที่ได้จะเป็นตัวบอกคุณสมบัติของภาพจากฟังก์ชันความหนาแน่นของระดับสีเทานี้ ตัวอย่างเช่นระดับสีเทาที่มีฟังก์ชันความหนาแน่นดังรูป 2.13

รูปที่ 2.13 แสดงระดับสีเทาของฟังก์ชันความหนาแน่นของความน่าจะเป็นของภาพที่ค่อนข้างมืด

จากรูปที่ 2.13 จะเห็นได้ว่าเป็นภาพที่ค่อนข้างมืดเนื่องจากเส้นกราฟเบ้เป็นทางด้านซ้ายซึ่งเป็นบริเวณที่มีความสว่างน้อยเพราะอยู่ใกล้กับระดับสีเทาคือ 0 (สีดำ) แต่ถ้าเป็นภาพที่มีฟังก์ชันความหนาแน่นดังรูปที่ 2.14

รูปที่ 2.14 แสดงระดับสีเทาของฟังก์ชันความหนาแน่นของความน่าจะเป็นของภาพที่ค่อนข้างสว่าง

จากรูป 2.14 จะเห็นได้ว่าเป็นภาพที่ค่อนข้างสว่างมากเนื่องจากเส้นกราฟเบ้เป็นทางด้านขวาซึ่งเป็นบริเวณที่มีความสว่างมากเพราะอยู่ใกล้กับระดับสีเทาคือ 1 (สีขาว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากทฤษฎีความน่าจะเป็นเบื้องต้น ถ้ารู้ $p_r(r)$ และ $T(r)$ แล้วมี $T^{-1}(s)$ ที่เป็นไปตามเงื่อนไขที่ 1 ในข้างต้นแล้วเราสามารถหา ฟังก์ชันความหนาแน่นของความน่าจะเป็นของการแปลงระดับสีเทาไปยังความสว่างใหม่โดยความสัมพันธ์ดังนี้

$$p_s(s) = \left[p_r(r) \frac{dr}{ds} \right]_{r=T^{-1}(s)} \quad (4)$$

ดังนั้นภาพที่เกิดจากการแปลงไปยังความสว่างใหม่จะถูกกำหนดโดยฟังก์ชันความหนาแน่นของความน่าจะเป็นผ่านทางฟังก์ชันการแปลง $T(r)$

การพิสูจน์ พิจารณาฟังก์ชันการแปลงต่อไปนี้

$$s = T(r) = \int_0^r p_r(w) dw \quad 0 \leq r \leq 1 \quad (5)$$

โดย w เป็นตัวแปรดัมมี่ (dummy variable) ของการอินทิเกรต และ $\int_0^r p_r(w) dw$ เป็นฟังก์ชันการกระจายสะสม (Cumulative Distribution Function) หรือ CDF ของ r ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับเงื่อนไขทั้ง 2 ข้อในข้างต้นและจะต้องมีค่าเพียงค่าเดียวอยู่ในช่วง 0 ถึง 1 จากสมการที่ 5 หาอนุพันธ์เทียบกับ r ดังนี้

$$\frac{ds}{dr} = p_r(r) \quad (6)$$

หรือจากสมการที่ 6 จะได้ว่า

$$\frac{dr}{ds} = \frac{1}{p_r(r)} \quad (7)$$

แทนสมการที่ 7 ลงในสมการที่ 4 จะได้ว่า

$$\begin{aligned} p_s(s) &= \left[p_r(r) \frac{1}{p_r(r)} \right]_{r=T^{-1}(s)} \\ &= [1]_{r=T^{-1}(s)} \\ &= 1 \quad 0 \leq s \leq 1 \end{aligned} \quad (8)$$

นั่นคือหลังจากผ่านฟังก์ชันการแปลงแล้วจะได้ความหนาแน่นที่เป็นยูนิฟอร์ม (uniform density) และเราสามารถนำฟังก์ชันการแปลงนี้กระจายการสะสมของ r ในภาพโดยทำให้ระดับสีเทามีความหนาแน่นที่เป็นยูนิฟอร์ม ฉะนั้นในส่วนของภาพปรับปรุงภาพแล้วอาจกล่าวได้ว่าภาพที่จะแสดงนั้นขึ้นอยู่กับความเพิ่มขึ้นของแบบไม่คงที่ภายใต้ขอบเขตของพิกเซล

จากสมการที่ 5 เปลี่ยนให้อยู่ในรูปแบบไม่ต่อเนื่อง(discrete form) ได้ดังนี้
กำหนดให้

L คือ จำนวนระดับสีเทา

$P_r(r_k)$ คือ ความน่าจะเป็นระดับที่ k ของระดับสีเทาและ

$$P_r(r_k) = \frac{n_k}{n}$$

n_k คือ จำนวนครั้งที่ปรากฏในภาพ

n คือ จำนวนพิกเซลทั้งหมดในภาพ

เพราะฉะนั้นสมการที่ 5 จะเขียนอยู่ในรูปของความสัมพันธ์ดังนี้

$$s_k = T(r_k) = \sum_{j=0}^k P_r(r_j) \quad (9)$$

โดยที่

$$\begin{aligned} 0 \leq r_k \leq 1 \\ k = 0, 1, \dots, L-1 \end{aligned}$$

และการแปลงผกผันของสมการที่ 9 คือ

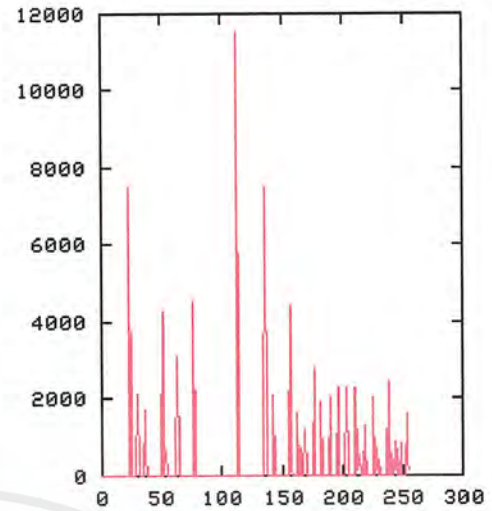
$$r_k = T^{-1}(s_k)$$

โดยที่

$$0 \leq s_k \leq 1$$

ทั้ง $T(r_k)$ และ $T^{-1}(s_k)$ เป็นไปตามเงื่อนไขทั้งสองที่กล่าวไว้ข้างต้น และการคำนวณ $T(r_k)$ สามารถคำนวณได้จากสมการที่ 9 ส่วน $T^{-1}(s_k)$ ไม่ได้นำมาใช้ใน ฮิสโทแกรมอีควอลไลซ์เซชัน (Histogram Equalization)

ฉะนั้นจากรูปที่ 2.10 ซึ่งเป็นภาพที่ค่อนข้างมืดหลังจากผ่านการนอร์มอลไลซ์แล้วจะได้ภาพที่มีความคมชัดมากขึ้น ดังรูป

normalized histogram of the original dark image

histogram of the equalized image

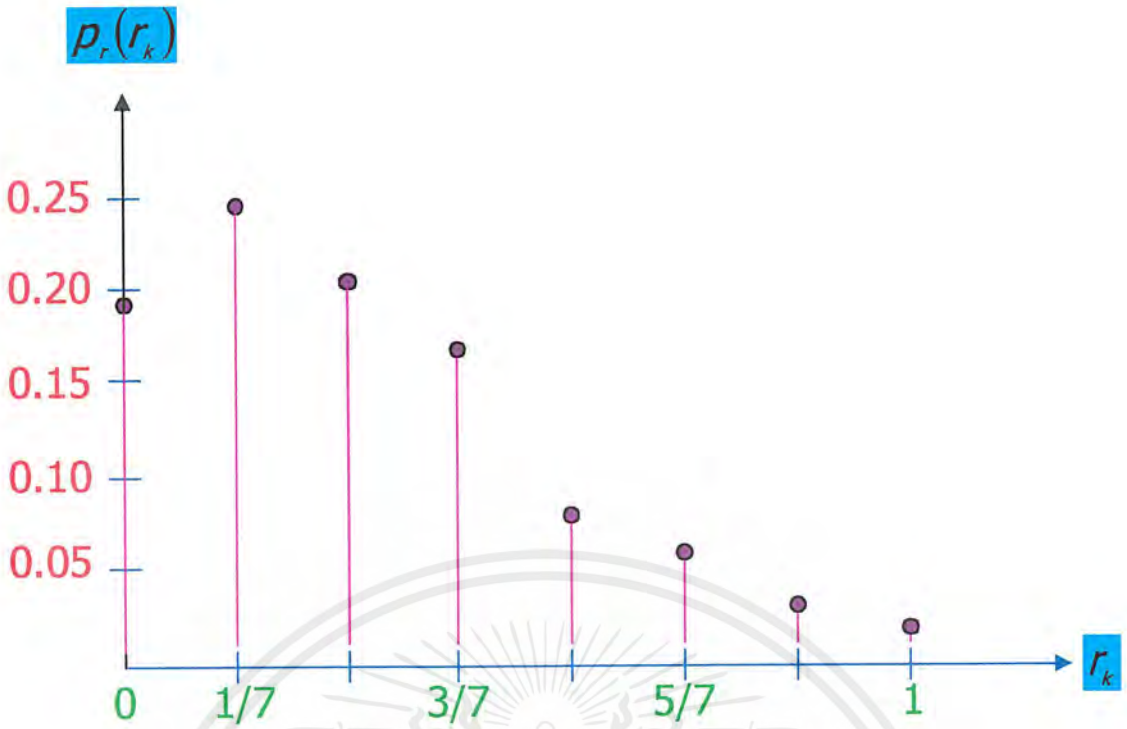
รูปที่ 2.15 แสดงภาพที่ได้ผ่านการนอร์มอไลซ์แล้วจากภาพเดิมที่ความสว่างน้อย

ตัวอย่าง กำหนดภาพขนาด 64x64 บิต และมีระดับความสว่าง 8 ระดับดังตารางที่ 2.1 และฮิสโทแกรมแสดงความสว่างของภาพดังรูปที่ 2.16

r_k	n_k	$p_r(r_k) = n_k / n$
$r_0 = 0$	790	0.19
$r_1 = 1/7 = 0.14$	1023	0.25
$r_2 = 2/7 = 0.28$	850	0.21
$r_3 = 3/7 = 0.45$	656	0.16
$r_4 = 4/7 = 0.57$	329	0.08
$r_5 = 5/7 = 0.71$	245	0.06
$r_6 = 6/7 = 0.86$	122	0.03
$r_7 = 7/7 = 1.00$	143	0.02

ตารางที่ 2.1 ฮิสโทแกรมแสดงค่าความสว่างของแต่ละระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.16 ฮิสโตแกรมแสดงความสว่างของภาพ

วิธีทำ

จากสมการที่ 9 จะได้ว่า

$$\begin{aligned} s_0 &= T(r_0) = \sum_{j=0}^0 p_r(r_j) \\ &= p_r(r_0) \\ &= 0.19 \end{aligned}$$

ในทำนองเดียวกัน

$$\begin{aligned} s_1 &= T(r_1) = \sum_{j=0}^1 p_r(r_j) \\ &= p_r(r_0) + p_r(r_1) \\ &= 0.19 + 0.25 = 0.44 \end{aligned}$$

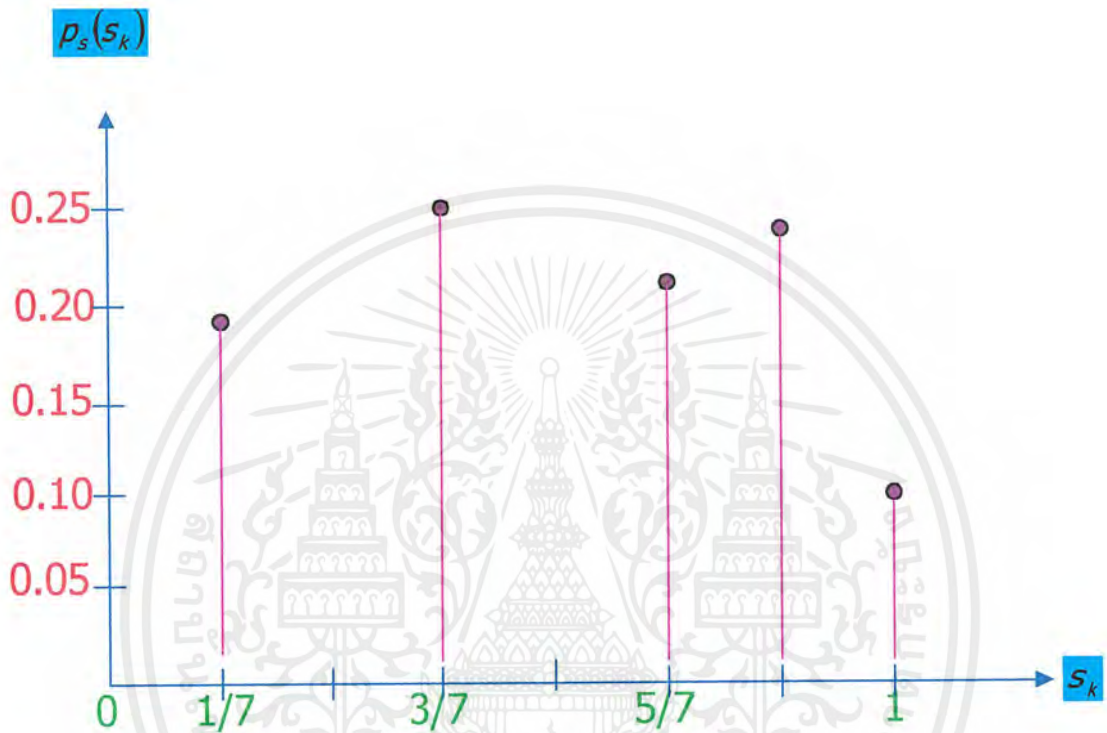
ทำแบบเดียวกันนี้ไปเรื่อยๆ จะได้ว่า

$$\begin{array}{ll} s_2 = 0.65 & s_5 = 0.95 \\ s_3 = 0.81 & s_6 = 0.98 \\ s_4 = 0.89 & s_7 = 1.00 \end{array}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้น

$$\begin{aligned} s_0 &= 0.19 \cong 1/7 & s_4 &= 0.89 \cong 6/7 \\ s_1 &= 0.44 \cong 3/7 & s_5 &= 0.95 \cong 1 \\ s_2 &= 0.65 \cong 5/7 & s_6 &= 0.98 \cong 1 \\ s_3 &= 0.81 \cong 6/7 & s_7 &= 1.00 \cong 1 \end{aligned}$$

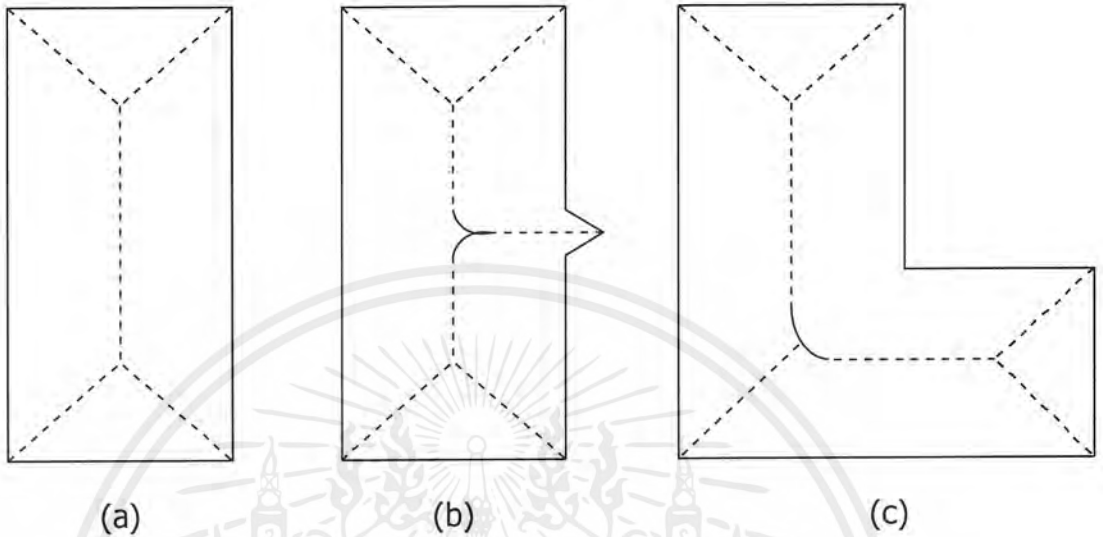

รูปที่ 2.17 แสดงฮิสโทแกรมที่ผ่านการทำฮิสโทแกรมนอร์มอลไลซ์เซชันแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 ขั้นตอนวิธีการทำรูปให้บางลง (Thinning Algorithms)

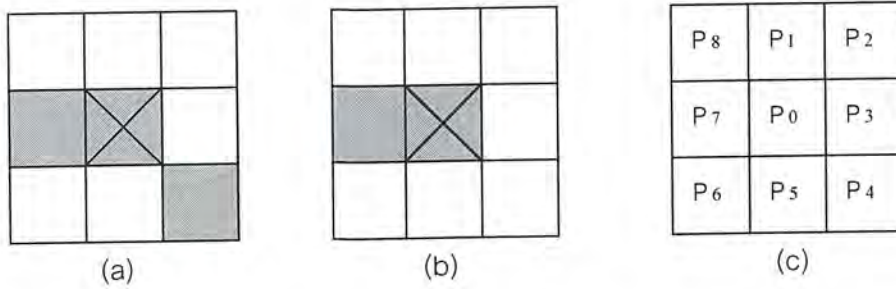
รูปร่างแบบต่างๆสามารถทำให้บางลงเป็นเส้นตรงเชื่อมต่อกันทอดยาวไปตามแกนกลางของรูปร่างของวัตถุ เส้นตรงนี้มีความกว้างหนึ่งจุดภาพเหมือนกับโครงร่างของวัตถุ (skeleton)

รูปที่ 2.18 แสดงเส้นแกนกลางของวัตถุ

การทำรูปให้บางลง (Thinning) คือ กลุ่มของการกัดเซาะที่สมบูรณ์ของพื้นผิวชั้นนอกสุดของรูปร่างของวัตถุจนกระทั่งได้เป็นกลุ่มของเส้นที่ต่อเชื่อมกันอยู่ (skeleton) ที่มีความกว้างหนึ่งจุดภาพ ดังนั้น ขั้นตอนวิธีการทำรูปให้บางลง (thinning algorithms) คือ ขั้นตอนวิธีที่มีการทำซ้ำโดยการเลาะจุดขอบ (border pixels) ออกโดยการเปลี่ยนค่าของพิกเซลจาก 0 เป็น 1 สำหรับภาพสองระดับ คุณสมบัติที่สำคัญ คือ การคงสภาพจุดเชื่อมโยง (Connectivity) ซึ่งจะต้องคงสภาพไว้หลังจากการทำให้วัตถุบางลง ดังนั้น จุดขอบจะถูกลบออกโดยยังคงสภาพการเชื่อมต่อของวัตถุ (object connectivity) อยู่ ขั้นตอนวิธีการทำให้รูปบางลงมีเงื่อนไข 2 ข้อ คือ

1. จะต้องมีการคงสภาพจุดเชื่อมโยง (Connectivity) ในแต่ละการทำซ้ำ โดยไม่ลบจุดขอบ (border pixels) ที่ทำให้เส้นแกนกลางไม่เชื่อมต่อกัน ตัวอย่างเช่น รูปที่แสดงใน รูปที่ 2.19 (a)
2. ห้ามทำให้จุดที่ผ่านการถูกทำให้บาง ล้นลงไปอีก ดังนั้นเราจะไม่ลบจุดขอบที่แสดงดังรูปที่ 2.19 (b)

รูปที่ 2.19 (a) จุดขอบที่ซึ่ง ถ้าลบอาจเกิดการไม่ต่อเนื่องของรูปภาพ
 (b) จุดขอบที่ซึ่ง ถ้าลบจะทำให้ปลายวัตถุสั้นลง
 (c) สัญลักษณ์บริเวณจุดที่ใช้ในการตรวจสอบการเชื่อมโยง

การดำเนินการในพื้นที่บริเวณรอบจุดศูนย์กลางโดยใช้หน้าต่างขนาด 3×3 เริ่มต้น จะตรวจสอบจำนวนพิกเซลทั้งหมด $N(p_0)$ ที่ใช้แทนภาพในหน้าต่างขนาด 3×3 น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 หรือไม่ ถ้าใช่จะแสดงว่า หน้าตานั้นประกอบไปด้วย จุดปลายของวัตถุจะไม่ทำการลบจุดนั้น ถ้าจำนวนพิกเซลทั้งหมด $N(p_0)$ มีมากกว่า 7 จะแสดงว่าไม่สามารถกัดเซาะได้เนื่องจากจะทำให้ภาพของวัตถุขาดออกจากกัน และถ้ามีจำนวน พิกเซลที่ใช้แทนภาพมากกว่าสองจุดบนวัตถุ อยู่ในหน้าต่างขนาด 3×3 จะต้องตรวจสอบว่าจะต้องลบ จุดกึ่งกลางภาพที่เป็นจุดเชื่อมต่อหรือไม่ ทำได้โดยใช้จุดที่ล้อมรอบจุดศูนย์กลางที่แสดงในรูปที่ 2.19 (c) ซึ่งมีลำดับของจุด คือ $p_1, p_2, p_3, \dots, p_8, p_1$ ถ้าจำนวนครั้งของการเปลี่ยนจาก 0 เป็น 1 มีลำดับการเปลี่ยนเป็น 1 ครั้ง แสดงว่าจุดศูนย์กลางที่อยู่ในหน้าต่างขนาด 3×3 สามารถลบจุดกึ่งกลางออกได้โดยทำให้ค่าของพิกเซลมีค่าเป็น 1 เพราะการลบไม่มีผลต่อความต่อเนื่องของจุดที่เหลือในหน้าต่าง

ข้อเสียของวิธีนี้คือวิธีนี้ไม่สามารถทำให้รูปร่างของวัตถุบางลงโดยใช้หลักของการสมมาตรได้เนื่องจากรูปร่างของวัตถุแตกต่างกันออกไป

ขั้นตอนวิธีการทำให้รูปบางลงอาศัยหลักการซ้ำ 2 ครั้งต่อเนื่องกันดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กฎ P_1 ถูกใช้ในบริเวณ 3×3 (neighborhood) เพื่อแฟล็ก (flag) จุดขอบซึ่งสามารถถูกลบ จุดเหล่านี้ถูกแฟล็กเท่านั้น (ยังไม่ถูกลบ) จนกระทั่งภาพทั้งหมดถูกตรวจสอบ (scan) การลบของจุดที่ถูกแฟล็ก ทั้งหมดถูกกระทำภายหลัง

ขั้นตอนที่ 2 กฎ P_2 ถูกใช้ใน หน้าต่าง 3×3 เพื่อแฟล็ก จุดขอบสำหรับการลบเมื่อภาพทั้งหมดถูกตรวจสอบ จุดที่ถูกแฟล็กจะถูกลบ ขบวนการการทำงานนี้ถูกใช้ซ้ำๆ จนกระทั่งไม่มีภาพที่ทำให้รูปบางลงได้อีก

กำหนดให้
$$N(p_0) = \sum_{i=1}^8 p_i \quad (1)$$

$N(p_0)$ = จำนวนพิกเซลที่ใช้แทนภาพโดยที่ $p_i = 0, 1; i = 1, \dots, 8$ ในหน้าต่าง 3×3 (ไม่รวมจุดกึ่งกลาง)

$T(p_0)$ = จำนวนครั้งของการเปลี่ยนจาก 0 เป็น 1 ในลำดับ $p_1 p_2 p_3 \dots p_8 p_1$

กฎ P_1, P_2 ถูกใช้ใน 2 ขั้นตอนวิธี มีรูปแบบตามนี้

$$P_1 : (2 \leq N(p_0) \leq 6) \&\& (T(p_0) = 1) \&\& (p_1 \cdot p_3 \cdot p_5 = 0) \&\& (p_3 \cdot p_5 \cdot p_7 = 0) \quad (2)$$

$$P_2 : (2 \leq N(p_0) \leq 6) \&\& (T(p_0) = 1) \&\& (p_1 \cdot p_3 \cdot p_7 = 0) \&\& (p_1 \cdot p_5 \cdot p_7 = 0) \quad (3)$$

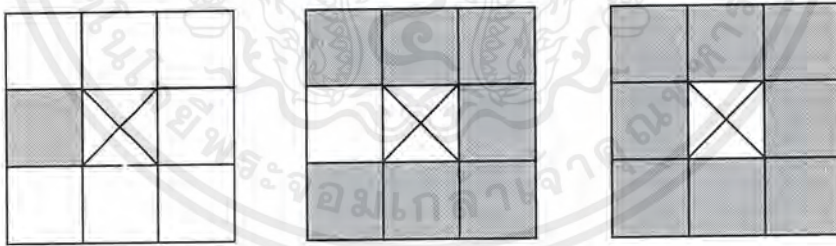
รูปแบบของผลคูณ $p_i \cdot p_j \cdot p_k$ คือ การเชื่อมต่อของจุดที่สมนัยกัน

การพิจารณาการลบจุดกึ่งกลาง

พิจารณาได้เป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนแรก ตรวจสอบเงื่อนไขต่อไปนี้

1. $(2 \leq N(p_0) \leq 6)$ พิกเซลที่อยู่ล้อมรอบจุดศูนย์กลางจะต้องมีอย่างน้อยที่สุด 1 จุด หรือมากที่สุด 8 จุดของหนึ่งหน้าต่าง 3×3 ถ้าจุดกึ่งกลางมีจุดล้อมรอบเพียง 1 จุด จุดกึ่งกลางนั้นไม่สามารถถูกลบได้ เพราะจะทำให้ขอบโครงร่าง (skeleton) สั่นลง ถ้าจุดกึ่งกลางมีจุดล้อมรอบมากกว่า 6 จุด จุดกึ่งกลางไม่อนุญาตให้ลบ เพราะจะทำให้วัตถุเกิดการกัดกร่อน (erosion) หรือทำให้เส้นแกนกลางขาดไม่เชื่อมต่อกันได้

รูปที่ 2.20 แสดงจุดกึ่งกลางที่ไม่สามารถลบได้

2. $(T(p_0) = 1)$ ค่า $T(p_0)$ ได้จากการตรวจสอบจำนวนครั้งของการเปลี่ยนจาก 0 เป็น 1 มีค่าเท่ากับ 1

3. $(p_1 \cdot p_3 \cdot p_5 = 0) \&\& (p_3 \cdot p_5 \cdot p_7 = 0)$ จะเป็นไปตามเงื่อนไขถ้า $p_3 = 0$ หรือ

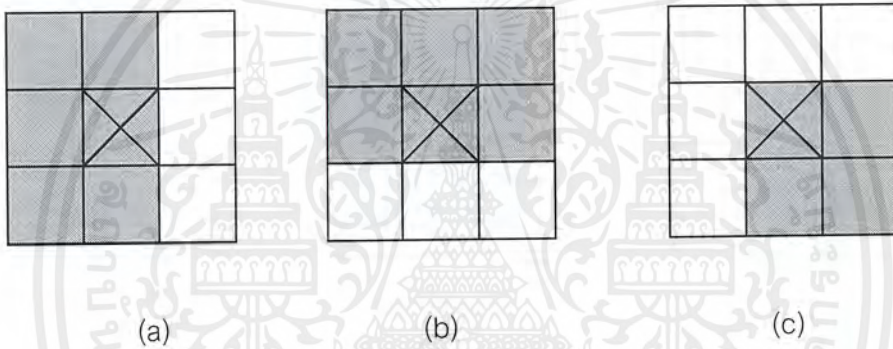
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$p_5 = 0$ หรือถ้า $p_1 = 0$ และ $p_7 = 0$ ตัวอย่างของทั้ง 3 กรณีเหล่านี้ ถูกแสดงในรูปที่ 3.12 จุดกึ่งกลางของหน้าต่าง ตามขอบด้านตะวันออก ($p_3 = 0$), ขอบทางใต้ ($p_5 = 0$) หรือ ตะวันตกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นมุมของหน้าต่าง ($p_1 = 0$, $p_7 = 0$)

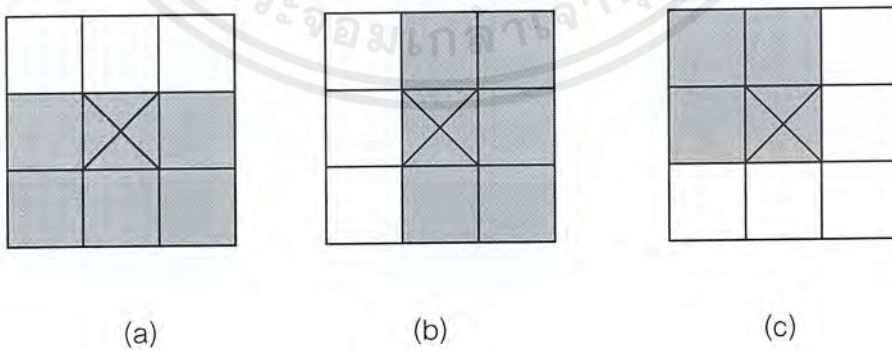
ในการผ่านขั้นแรก ขั้นตอนวิธี (algorithm) จะทำการแฟลก (flag) ตามจุดที่ได้จาก 3 เงื่อนไขข้างต้น

ขั้นที่สอง มีการตรวจสอบดังนี้

จุดที่จะถูกลบใน ขั้นตอนวิธีการทำให้รูปบางลง (thinning algorithm) ถ้ามี $p_1 = 0$ หรือ $p_7 = 0$ หรือ ($p_3 = 0$ และ $p_5 = 0$) เหมือนกับที่สามารถเห็นได้โดยการตรวจสอบอย่างละเอียดในรูปที่ 2.21 การผ่านขั้นที่สอง การวางจุดที่ขอบทางเหนือ หรือ ขอบตะวันตก หรือ จุดมุมตะวันตกเฉียงใต้ จะถูกลบ ซึ่งสามารถเห็นได้ในรูปที่ 2.22

รูปที่ 2.21 จุดกึ่งกลางหน้าต่างที่เป็นไปตาม (a) ขอบด้านตะวันออก (b) ขอบด้านใต้ (c) จุดมุมด้านตะวันตกเฉียงเหนือ

รูปที่ 2.22 จุดกึ่งกลางหน้าต่างที่เป็นไปตาม (a) ขอบด้านเหนือ (b) ขอบด้านตะวันตก (c) มุมตะวันออกเฉียงใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 มอร์โฟโลยี (Morphology)

คำว่า morphology โดยทั่วไปแล้ว หมายถึง สาขาหนึ่งของทางชีววิทยา ซึ่งจัดการเกี่ยวกับรูปแบบ และโครงสร้าง ของสัตว์ และ พืช ในที่นี้เราใช้คำเดียวกันนี้อธิบายถึง คณิตศาสตร์มอร์โฟโลยี (mathematical morphology) คล้ายกับเป็นเครื่องมือหนึ่งสำหรับการจัดการกับส่วนประกอบของรูปภาพ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการแทนและการบรรยายบริเวณรูปร่าง เช่น ขอบ (boundaries), โครงร่าง (skeletons) และ ส่วนนูน (convex hull) เราสนใจในเทคนิคมอร์โฟโลยี สำหรับก่อน หรือ หลังการประมวลผล (pre – or post-processing) เช่น การกรอง (filtering), การทำให้บางลง (thinning) และการตัดกิ่ง (pruning)

ในทางคณิตศาสตร์มอร์โฟโลยี เป็นทฤษฎีเซต (set theory) เช่น มอร์โฟโลยีเสนอการเข้าใจ ใกล้เคียงปัญหาที่ต้องประมวลผลภาพมาก และ ถูกทำให้เป็นหนึ่งเดียว เซตในคณิตศาสตร์มอร์โฟโลยี แทนรูปร่างของวัตถุในภาพ ตัวอย่างเช่น เซตของจุดดำ (black pixels) ทั้งหมดในภาพแบบภาพสองระดับ (binary image) เป็นการอธิบายที่สมบูรณ์อย่างหนึ่งของภาพ ในภาพแบบภาพสองระดับ เซตในคำถามเป็นสมาชิกของจำนวนเต็ม 2 มิติ ในปริภูมิ Z^2 ซึ่งสมาชิกแต่ละตัวของเซต เป็นคู่ลำดับ (2-D vector) ซึ่งพิกัด (x,y) คือ พิกัดของจุดดำ 1 จุดในภาพ ภาพที่มีตัวเลขมาตราเทา (Gray-scale digital) สามารถถูกแทนด้วยเซต ซึ่งมีส่วนประกอบในปริภูมิ Z^3 ในกรณีนี้ ส่วนประกอบทั้งสองของแต่ละตัวของเซต กล่าวถึงพิกัดของจุดจุดหนึ่งและส่วนที่สามถูกแยกเป็นค่าความเข้ม เซตในมิติที่สูงกว่าสามารถบรรจุคุณลักษณะอื่น ๆ เช่น สีและเวลาต่าง ๆ

2.2.3.1 นิยามพื้นฐานเบื้องต้น

ให้ A และ B เป็นเซตในปริภูมิ Z^2 แล้ว $a = (a_1, a_2)$ และ $b = (b_1, b_2)$ ตามลำดับ การเลื่อนขนาน (translation) ของ A โดย $x = (x_1, x_2)$ เขียนแทนด้วย $(A)_x$ นิยามโดย

$$(A)_x = \{ c \mid c = a + x \text{ สำหรับ } a \in A \} \quad (1)$$

การสะท้อน (reflection) ของ B เขียนแทนด้วย $\hat{B}$ นิยามโดย

$$\hat{B} = \{ x \mid x = -b \text{ สำหรับ } b \in B \} \quad (2)$$

ส่วนเติมเต็ม (complement) ของเซต A คือ

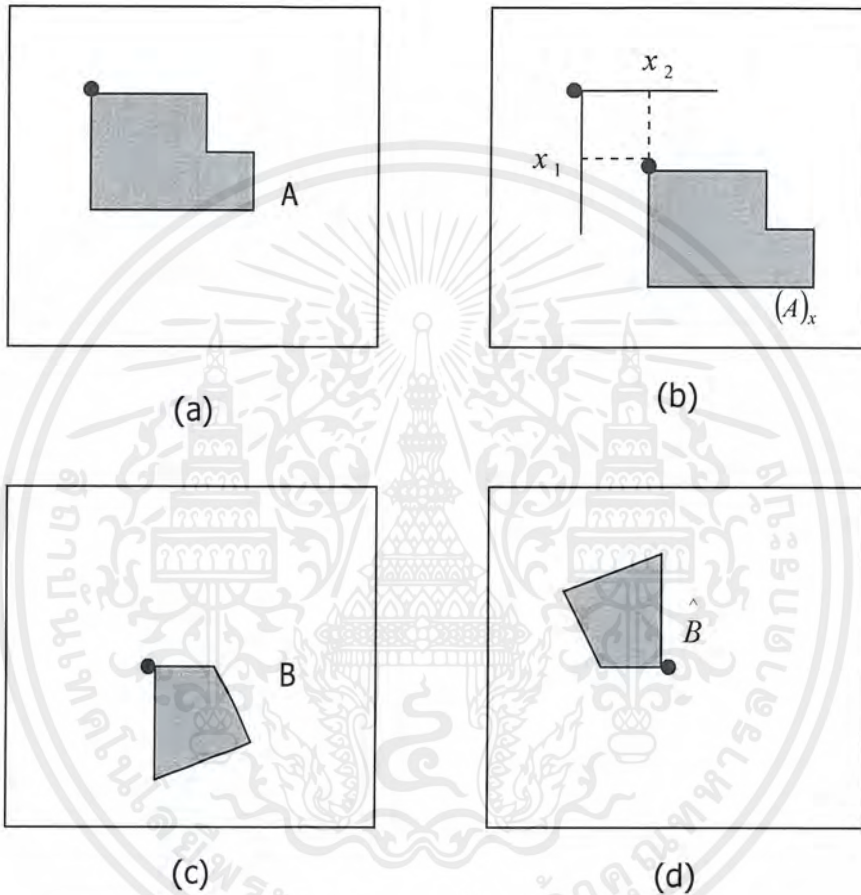
$$A^c = \{ x \mid x \notin A \} \quad (3)$$

ผลต่าง (difference) ของเซต A และ B เขียนแทนด้วย $A - B$ นิยามโดย

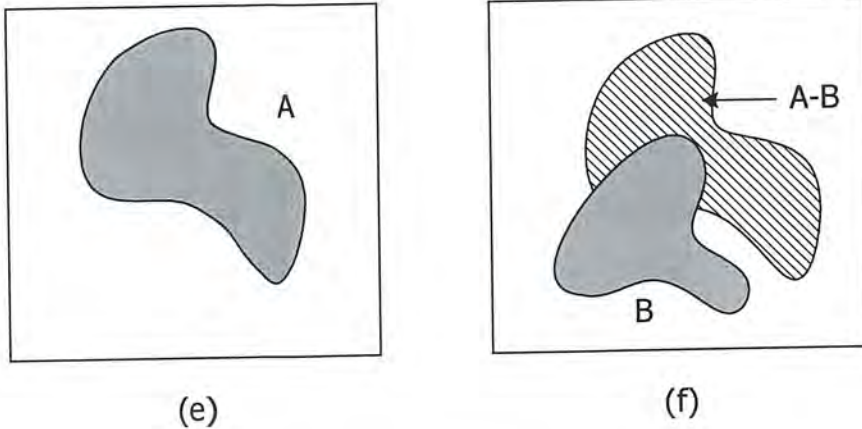
$$A - B = \{ x \mid x \in A, x \notin B \} = A \cap B^c \quad (4)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่าง รูปที่ 2.23 เป็นตัวอย่างของนิยามข้างบนซึ่งที่จุดดำเป็นจุดกำเนิดของแต่ละเซต รูปที่ 2.23 (a) แสดงเซต A รูปที่ 2.23 (b) แสดงการเลื่อนขนาน (translation) ของ A ด้วย $x = (x_1, x_2)$ สังเกตว่าการเลื่อนขนานถูกกระทำโดยการเพิ่ม (x_1, x_2) ทุก ๆ จุดของ A รูปที่ 2.23 (c) แสดงเซต B และ รูปที่ 2.23 (d) แสดงการสะท้อน (reflection) จากจุดกำเนิด และรูปที่ 2.23 (e) แสดงเซต A และ ส่วนเติมเต็ม (complement) ของ A และ รูปที่ 2.23 (f) แสดงความแตกต่างระหว่างเซต A ในรูป (e) กับเซต B ที่แสดงในรูป 2.23 (f)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.23 (a) เซต A (b) เซต A ถูกเลื่อนจุดด้วย x (c) เซต B (d) การสะท้อนของ B
(e) เซต A และ ส่วนเติมเต็มของเซต A (f) ผลต่างของสองเซต (แสดงด้วย
เส้น) จุดในแต่ละรูปในสี่รูปแรกแทนจุดกำเนิด

2.2.3.2 การขยายออก (Dilation)

ให้ A และ B เป็นเซตในปริภูมิ Z^2 และ ให้ $\emptyset$ เป็นเซตว่าง การขยายออก (dilation) ของ A ด้วย B เขียนแทนด้วย $A \oplus B$ นิยามโดย

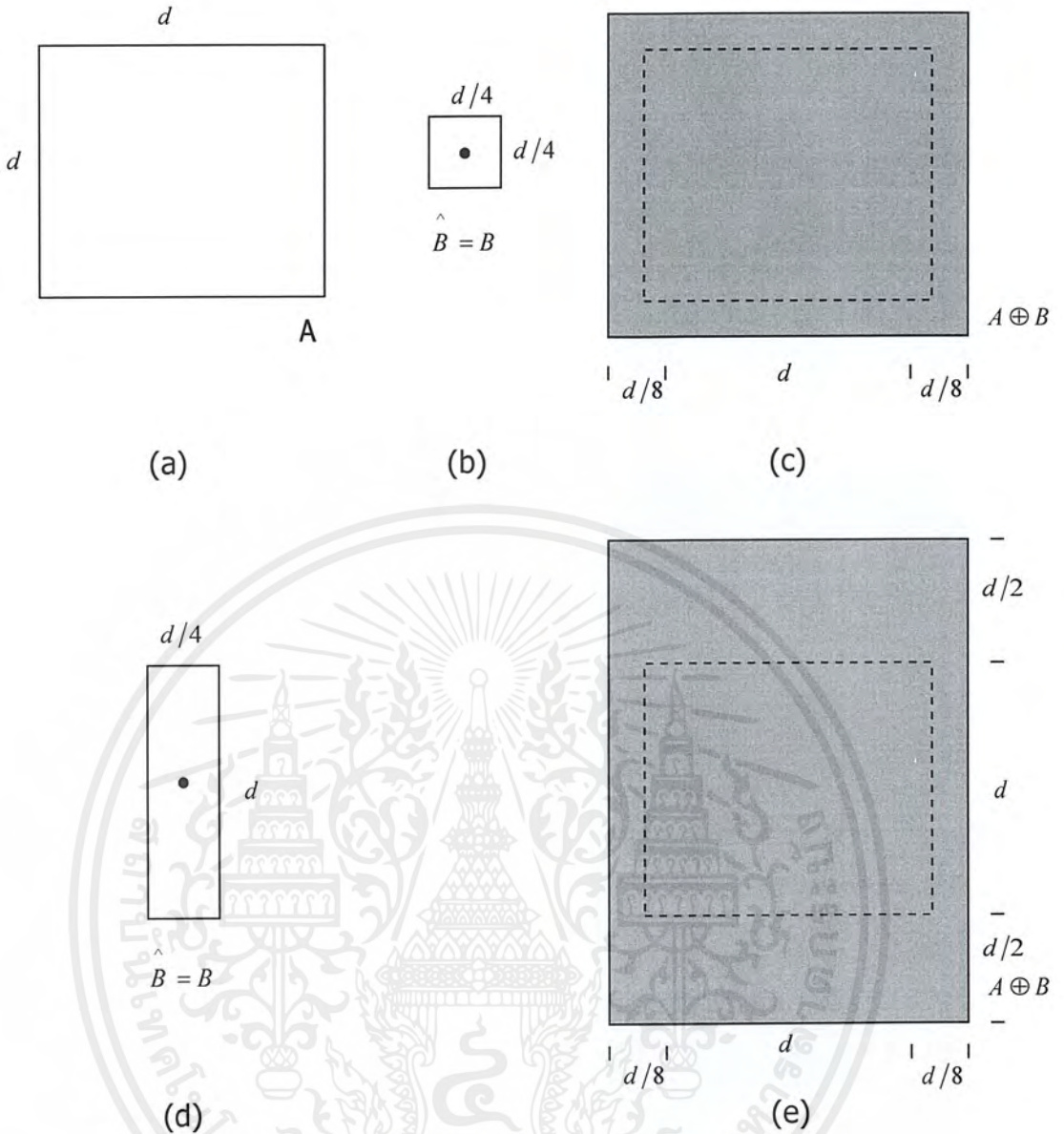
$$A \oplus B = \{ x \mid (\hat{B})_x \cap A \neq \emptyset \} \quad (5)$$

ดังนั้นขบวนการ การขยายออก ประกอบด้วย การได้มาจาก การสะท้อนของ B ที่จุดกำเนิด แล้วเลื่อนจากภาพสะท้อนนี้ไป x การขยายของ A ด้วย B ซึ่งเป็นการกระจัดเซตของ x ทั้งหมด ซึ่ง $\hat{B}$ และ A ซ้อนทับโดยอย่างน้อยมีจุดใดจุดหนึ่ง ที่ไม่เป็นศูนย์ การตีความของสมการ (5) อาจเขียนแทนด้วย

$$A \oplus B = \{ x \mid [(\hat{B})_x \cap A] \subseteq A \}$$

ตัวอย่าง รูปที่ 2.24 (a) แสดงเซตหนึ่ง และ รูปที่ 2.24 (b) แสดงจุดโครงสร้าง และการสะท้อน ในกรณีนี้โครงสร้าง และการสะท้อนจะเท่ากัน เพราะ B สมมาตร ที่จุดกำเนิด เส้นปะในรูปที่ 2.24 (c) แสดงจุดกำเนิดของเซต สำหรับการอ้างอิง และเส้นทึบแสดงเป็นเส้นจำกัดเหนือขึ้นไป การแทนที่ของจุดกำเนิดของ $\hat{B}$ ด้วย x และเป็นสาเหตุให้เกิดส่วนร่วม (intersection) ของ $\hat{B}$ และ A เป็นเซตว่าง ดังนั้น จุดภายในขอบได้มาจาก การขยายออกของ A ด้วย B รูปที่ 2.24 (d) แสดงโครงสร้างที่ถูกออกแบบเพื่อการขยายออกตามแนวตั้งมากกว่าแนวนอน รูปที่ 2.24 (e) แสดงผลลัพธ์ของการขยายออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.24 (a) เซต A เริ่มต้น (b) การสร้างโครงสร้างสีเหลี่ยมย่อย และการสะท้อน (c) การขยายออกของ A แสดงด้วยเงา (d) โครงสร้างย่อยถูกยึดออก (e) การขยายออกของ A โดยใช้โครงสร้างที่ยึดออกนี้

2.2.3.3 การกัดกร่อน (Erosion)

สำหรับเซต A และ B ในปริภูมิ Z^2 การกัดกร่อนของ A ด้วย B เขียนแทนด้วย

$A \ominus B$ นิยามโดย

$$A \ominus B = \{x | (B)_x \subseteq A\} \tag{6}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำว่า การกั้ดกร่อนของ A ด้วย B เป็นเซตของจุด x ทั้งหมด เช่น เซต B ถูกเลื่อนขนาน (translate) ด้วย x ถูกบรรจุอยู่ใน A

ตัวอย่าง รูปที่ 2.25 แสดงขบวนการคล้ายกับแสดงใน รูปที่ 2.25 ซึ่งเซต A ถูกแสดงด้วยเส้นปะ สำหรับอ้างอิงในรูปที่ 2.25 (c) และเส้นทึบแสดงการแทนที่ของจุดกำเนิดของ B จะเป็นเหตุของกรณีนี้ ถูกบรรจุสมบูรณ์ใน A ดังนั้น ตำแหน่งของจุดในขอบนี้ เกิดจากการกั้ดกร่อนของ A ด้วย B รูปที่ 2.25 (d) แสดงโครงสร้างที่ถูกทำให้ยึดออก และ รูปที่ 2.25 (e) แสดงการกั้ดกร่อนของ A ด้วย ส่วนนี้ สังเกตว่าเซตเริ่มต้นจะถูกกั้ดกร่อนลงถึงเส้นแกนกลาง

ทั้งคู่ การขยายออก และการกั้ดกร่อนของแต่ละจุด เมื่อใช้ส่วนเติมเต็ม (complement) และ การสะท้อน (reflection) ซึ่งจะได้

$$(A \ominus B)^c = A^c \oplus \hat{B} \quad (7)$$

พิสูจน์ได้โดย

$$(A \ominus B)^c = \{x | (B)_x \subseteq A\}^c \quad (8)$$

ถ้าเซต $(B)_x$ บรรจุใน เซต A แล้ว $(B)_x \cap A^c = \emptyset$ ซึ่งกรณีนี้สมการที่ 8 จะกลายเป็น

$$(A \ominus B)^c = \{x | (B)_x \cap A^c = \emptyset\}^c$$

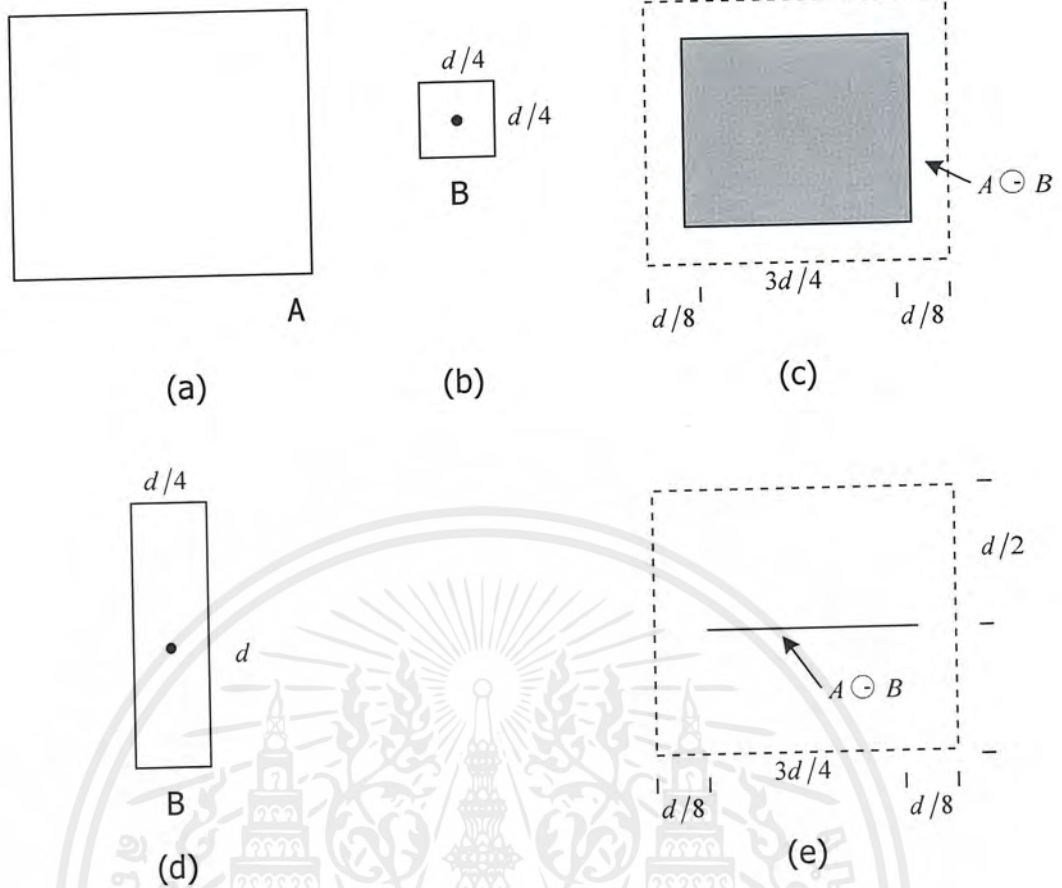
แต่ ส่วนเติมเต็ม (complement) ของเซต x ที่ซึ่ง $(B)_x \cap A^c = \emptyset$ เป็นเซตของ x

จะได้ $(B)_x \cap A^c \neq \emptyset$

ดังนั้น

$$\begin{aligned} (A \ominus B)^c &= \{x | (B)_x \cap A^c \neq \emptyset\} \\ &= A^c \oplus \hat{B} \end{aligned}$$

ซึ่งจะได้ขั้นตอนสุดท้ายตามสมการ (5) ซึ่งเป็นบทสรุปการพิสูจน์

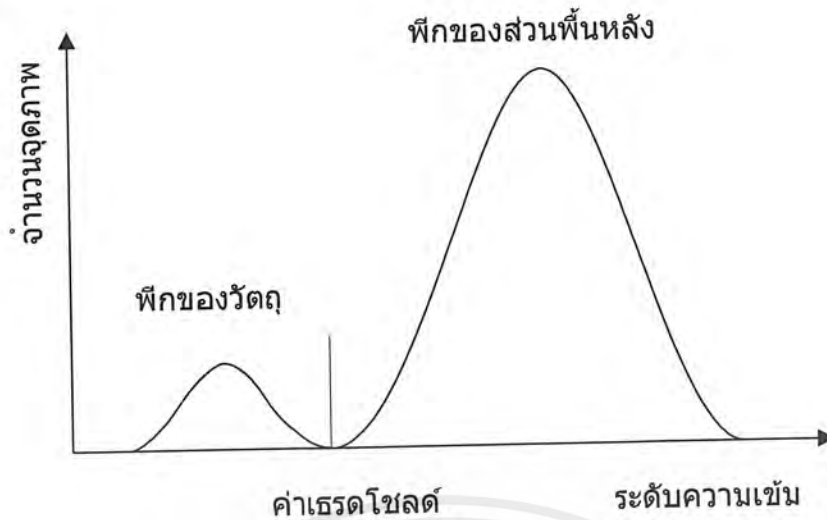
รูปที่ 2.25 (a) เซต A เริ่มต้น (b) การสร้างโครงสร้างย่อย B (c) การกัดกร่อนของ A ด้วย B แสดงด้วยเงา (d) ยืดโครงสร้างย่อยออก (e) การกัดกร่อนของ A ด้วยโครงสร้างที่ยืดออกนี้

2.2.4 การทำธรดโซลด์ (Thresholding)

การทำธรดโซลด์ถือว่าเป็นเทคนิคที่สำคัญในการประมวลผลภาพในส่วนของการเซกเมนต์ภาพ ซึ่งจุดประสงค์ของการเซกเมนต์ภาพ คือ การแยกองค์ประกอบของภาพออกไปเป็นส่วนประกอบย่อย ๆ ที่มีสัมพันธ์กันทางกายภาพของภาพนั้น และส่วนประกอบที่ถูกแยกออกมานั้นอาจถูกนำไปประมวลผลในส่วนอื่นต่อไป ซึ่งการเซกเมนต์ภาพจะมีหลักการทำงานในแนวเดียวกันกับสายตาของคน คือ สามารถแยกลักษณะเด่นออกมาจากภาพที่มองเห็นได้ และเทคนิคการทำธรดโซลด์ (Thresholding technique) ถือว่าเป็นเทคนิคในการแบ่งแยกองค์ประกอบภาพที่ง่ายเทคนิคหนึ่ง ซึ่งอาศัยหลักการที่ว่าจุดภาพที่มีคุณสมบัติของภาพอยู่ในช่วงหนึ่งจะถูกจัดเป็นกลุ่ม ๆ หนึ่ง โดยที่ระดับความเข้มหนึ่งสามารถที่จะแบ่งกลุ่มของจุดภาพออกเป็น 2 กลุ่มอย่างชัดเจน คือ กลุ่มของวัตถุ (Object) กับกลุ่มของส่วนพื้นหลัง (Background) ดังเช่นภาพที่ 2.26 ซึ่งแสดงฮิสโทแกรมระดับความเข้มของภาพ $g(x,y)$ ที่มีองค์ประกอบส่วนที่เป็นวัตถุค่อนข้างมีด้านบนพื้นหลังที่สว่าง ดังนั้นการแยกกลุ่มทั้งสองออกจากกันอย่างชัดเจนสามารถทำได้โดยเลือกค่าธรดโซลด์ที่มีค่าระดับความเข้มอยู่ระหว่างกลุ่มทั้งสองบนฮิสโทแกรมระดับความเข้มของภาพ และ ทำการตรวจสอบแต่ละจุดภาพ ถ้าค่า $g(x,y)$ น้อยกว่าค่าธรดโซลด์ ($g(x,y) < Thr$) ถือว่าเป็นจุดภาพของวัตถุ และถ้ามากกว่าหรือเท่ากับค่าธรดโซลด์ ($g(x,y) \geq Thr$) ถือว่าเป็นจุดภาพของส่วนพื้นหลัง ดังนั้นข้อมูลภาพ $g_{thr}(x,y)$ ที่ผ่านการทำธรดโซลด์สามารถนิยามด้วยสมการดังต่อไปนี้

$$g_{thr}(x,y) = \begin{cases} 1 & \text{if } g(x,y) < Thr \\ 0 & \text{if } g(x,y) \geq Thr \end{cases} \quad (1)$$

จุดภาพที่นิยามด้วย 1 คือ จุดภาพของส่วนที่เป็นวัตถุ และจุดภาพที่นิยามด้วย 0 จะเป็นจุดภาพของพื้นหลังของภาพ

รูปที่ 2.26 แสดงฮิสโทแกรมระดับความเข้มของภาพ $g(x,y)$ ที่องค์ประกอบภาพ ส่วนที่เป็นวัตถุค่อนข้างมืดอยู่บนส่วนของพื้นหลังที่สว่าง

การเซกเมนต์ภาพโดยใช้เทคนิคการทำเรดโซลด์เพื่อให้ได้ภาพผลลัพธ์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมนั้นสิ่งสำคัญที่สุด คือ ค่าเรดโซลด์ที่ใช้ เนื่องจากถ้าเลือกค่าเรดโซลด์ที่ไม่เหมาะสมกับภาพผลลัพธ์ที่ได้ อาจไม่ถูกต้อง ดังนั้นปัญหาของการเซกเมนต์ภาพโดยวิธีการทำเรดโซลด์นี้ก็คือ ทำอย่างไรจึงจะสามารถคำนวณหาค่าเรดโซลด์ที่เหมาะสมสำหรับแต่ละภาพที่นำมาทำการเซกเมนต์ ซึ่งได้มีผู้เสนอวิธีการในการคำนวณหาค่าเรดโซลด์หลายวิธี โดยแต่ละวิธีอาจเหมาะสมกับภาพเฉพาะอย่างที่แตกต่างกันออกไป

ส่วนรูปแบบในการทำการเรดโซลด์กับจุดภาพนั้น ภาพที่จุดภาพของส่วนที่เป็นวัตถุกับจุดภาพของส่วนพื้นหลังในแต่ละส่วนมีระดับความเข้มที่ความสม่ำเสมอ และระดับความเข้มระหว่างทั้ง 2 ส่วนแตกต่างกันอย่างชัดเจนทั่วทั้งภาพ ซึ่งภาพลักษณะดังกล่าวนี้สามารถใช้ค่าเรดโซลด์เพียงค่าเดียวทำเรดโซลด์กับแต่ละจุดภาพทั่วทั้งภาพได้ เรียกการทำเรดโซลด์ในลักษณะนี้ว่า การทำเรดโซลด์แบบครอบคลุม (Global Thresholding) แต่ถ้าภาพที่มีระดับความเข้มไม่สม่ำเสมอเกิดขึ้นในส่วนของวัตถุหรือส่วนของพื้นหลังหรือทั้งสองส่วน ค่าโกลบอลเรดโซลด์เพียงค่าเดียวไม่เหมาะสมสำหรับการทำเรดโซลด์กับแต่ละจุดภาพทั่วทั้งภาพ ค่าเรดโซลด์ที่ดีควรมีการปรับเปลี่ยนค่าตามตำแหน่งของจุดภาพนั้น คือ การใช้ค่าเรดโซลด์ที่ต่างกันสำหรับจุดภาพที่ตำแหน่งต่างกัน และเรียกการทำเรดโซลด์ในลักษณะดังกล่าวว่า การทำเรดโซลด์แบบปรับค่า (Adaptive Thresholding)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำเรดโซลด์แบบครอบคลุม (Global Thresholding) สำหรับขั้นตอนการหาค่าเรดโซลด์ที่ครอบคลุมภาพทั้งภาพโดยอัตโนมัติ โดยทั่วไปแล้วจะมีพื้นฐานของการดำเนินการอยู่บนฮิสโทแกรมระดับความเข้มของจุดภาพ ซึ่งฮิสโทแกรมระดับความเข้มสามารถคำนวณจาก จำนวนของจุดภาพในแต่ละระดับความเข้มของภาพ และทำการหาค่าเรดโซลด์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถแบ่งฮิสโทแกรมระดับของความเข้มของภาพออกเป็น 2 ส่วนไว้อย่างถูกต้อง คือ ส่วนที่เป็นระดับความเข้มของวัตถุ กับส่วนที่เป็นระดับความเข้มของพื้นหลัง ตัวอย่างเช่น กรณีของภาพที่มีอัตราความแตกต่างของระดับความเข้มระหว่างส่วนที่เป็นวัตถุ กับส่วนของพื้นหลังสูง และระดับความเข้มที่เกิดขึ้นในแต่ละส่วนมีความสม่ำเสมอ กรณีนี้สามารถใช้ระดับความเข้มที่มีจำนวนของจุดภาพที่ต่ำที่สุดและอยู่ระหว่างกลุ่มระดับความเข้ม (Peak) ทั้ง 2 กลุ่มบนฮิสโทแกรมเป็นค่าเรดโซลด์ดังเช่นตัวอย่างในรูปที่ 2.27 หรือในกรณีทั่ว ๆ ไปค่าเรดโซลด์อาจจะพิจารณาจากค่าระดับความเข้มที่สามารถแบ่งฮิสโทแกรมออกเป็น 2 กลุ่มแล้วทำให้ความแปรปรวนที่เกิดขึ้นระหว่างกลุ่มมีค่ามากที่สุด และความแปรปรวนที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มมีค่าต่ำสุด หลังจากนั้นนำค่าเรดโซลด์ที่คำนวณหาได้ไปทำเรดโซลด์กับแต่ละจุดภาพทั่วทั้งภาพเพื่อให้ได้ภาพผลลัพธ์

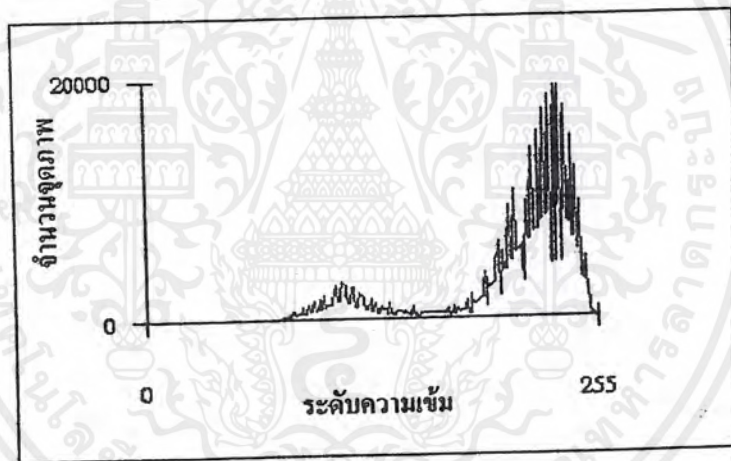
การทำเรดโซลด์แบบปรับค่า (Adaptive Thresholding) กรณีที่ข้อมูลของภาพมีความไม่สม่ำเสมอเกิดขึ้นในส่วนของวัตถุหรือส่วนของพื้นหลัง หรือทั้งสองส่วน ซึ่งภาพในลักษณะเช่นนี้ฮิสโทแกรมระดับความเข้มของภาพจะมีลักษณะดังเช่นภาพที่ 2.28 การใช้ค่าเรดโซลด์แบบครอบคลุมเพียงค่าเดียวกับภาพทั้งภาพอาจทำให้ภาพผลลัพธ์ที่ได้ไม่ถูกต้อง จากปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถแก้ไขได้โดยแบ่งข้อมูลภาพทั้งภาพออกเป็นภาพย่อย ๆ ที่แสดงดังภาพที่ 2.29 และแต่ละภาพย่อยก็จะมีกระบวนการหาค่าเรดโซลด์ในรูปแบบที่กำหนด เพื่อให้ได้ค่าเรดโซลด์ที่เหมาะสมสำหรับภาพย่อยนั้น และใช้ค่าเรดโซลด์นั้นทำเซกเมนต์เทียบกับแต่ละภาพย่อย ขั้นตอนสุดท้ายนำแต่ละภาพย่อยที่ผ่านการเซกเมนต์เรียบร้อยแล้วมารวมกันตามปกติเดิม

เพราะความยิ่งใหญ่ของ
คาต้ามะชั้น ชั้น ๓ อิมพีเรียล
เวสต์ ลาดพร้าว ไม่ว่าใครที่
ได้มาสัมผัส ต่างตื่นตาใน
ความแปลกใหม่ ทันสมัย
บนพื้นที่กว้างกว่า 1,000
ตารางเมตร ตื่นใจในความ
หลากหลายและครบครันของ
สินค้า ที่มีให้เลือกมากมาย
ตรงใจที่สุด

เพราะความยิ่งใหญ่ของ
คาต้ามะชั้น ชั้น ๓ อิมพีเรียล
เวสต์ ลาดพร้าว ไม่ว่าใครที่
ได้มาสัมผัส ต่างตื่นตาใน
ความแปลกใหม่ ทันสมัย
บนพื้นที่กว้างกว่า 1,000
ตารางเมตร ตื่นใจในความ
หลากหลายและครบครันของ
สินค้า ที่มีให้เลือกมากมาย
ตรงใจที่สุด

(ก)

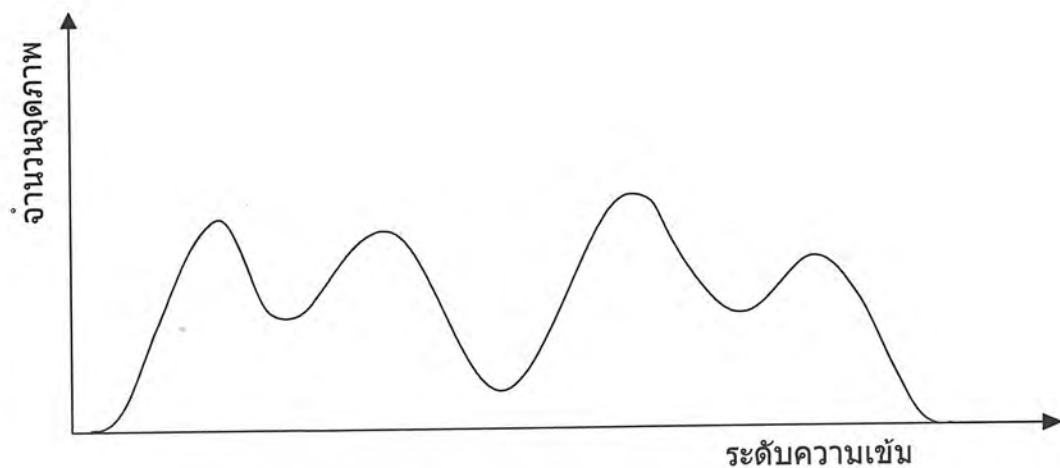
(ข)

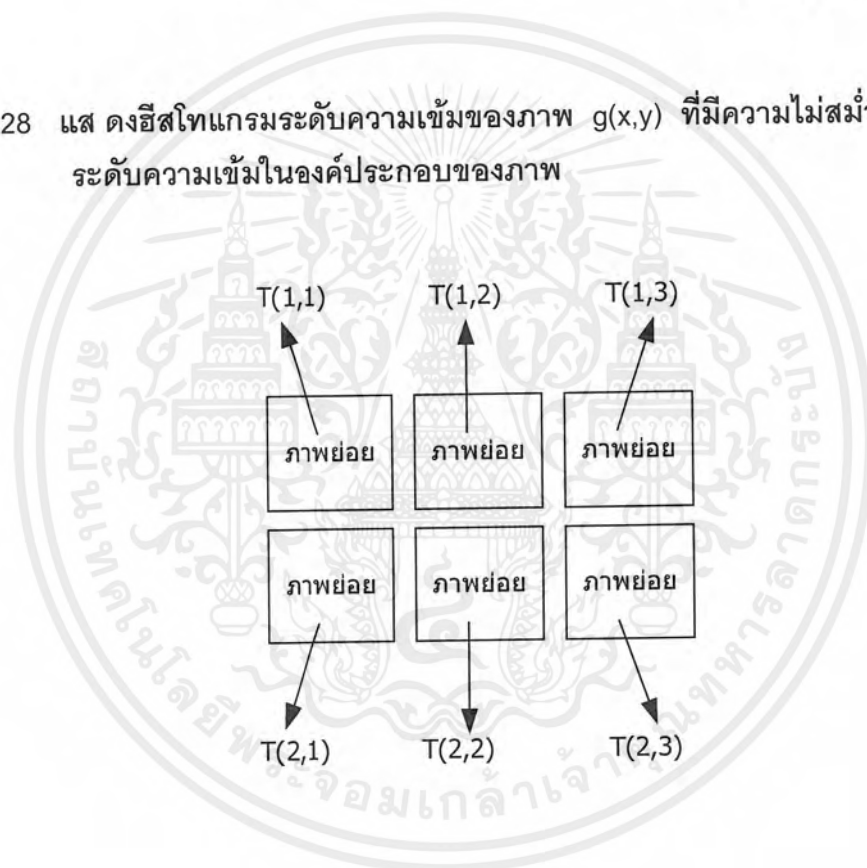
(ค)

รูปที่ 2.27 แสดงผลของการเชกเมนต์ภาพโดยวิธีการทำเรดโซลด์แบบครอบคลุม
(ก) ภาพอินพุท (ข) ภาพผลลัพธ์ (ค) ฮิสโทแกรมระดับความเข้มของ
ภาพอินพุท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.28 แสดงฮิสโตแกรมระดับความเข้มของภาพ $g(x,y)$ ที่มีความไม่สม่ำเสมอของระดับความเข้มในองค์ประกอบของภาพ

รูปที่ 2.29 แสดงการแบ่งข้อมูลภาพออกเป็นภาพย่อยๆ และหาค่าเรดโซลต์ในแต่ละภาพย่อย ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากมอนิเตอร์สีที่ขายดีติดอันดับในยุโรปและอเมริกา วันนี้...แชนมตรอน พร้อมให้คุณสัมผัสแล้ว ด้วยเทคโนโลยีระดับแนวหน้า สีสันนุ่มนวลดูสบายตา อีกทั้งรักษาสีแวดล้อม พร้อมช่วยถนอมสายตาของคุณ และด้วยคุณสมบัติพิเศษมากมาย

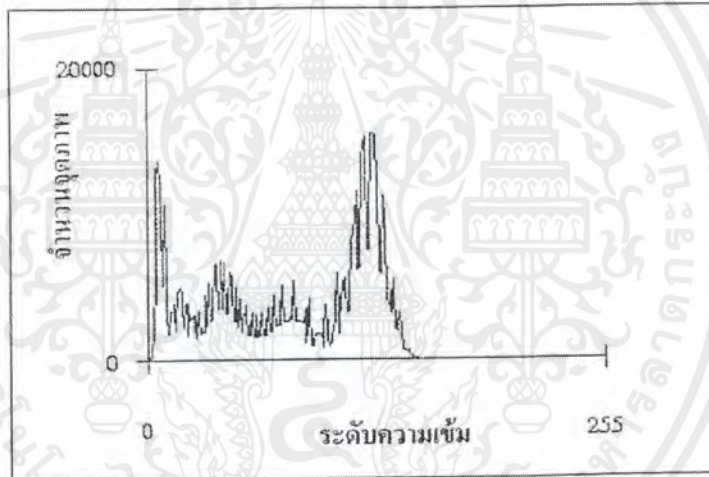
แชนมตรอน จึงตอบสนองความต้องการได้ตรงจุด เพื่องานคุณภาพระดับมืออาชีพ...เช่นคุณ

จากมอนิเตอร์สีที่ขายดีติดอันดับในยุโรปและอเมริกา วันนี้...แชนมตรอน พร้อมให้คุณสัมผัสแล้ว ด้วยเทคโนโลยีระดับแนวหน้า สีสันนุ่มนวลดูสบายตา อีกทั้งรักษาสีแวดล้อม พร้อมช่วยถนอมสายตาของคุณ และด้วยคุณสมบัติพิเศษมากมาย

แชนมตรอน จึงตอบสนองความต้องการได้ตรงจุด เพื่องานคุณภาพระดับมืออาชีพ...เช่นคุณ

(ก)

(ข)

(ค)

รูปที่ 2.30 แสดงผลของการเชกเมนต์ภาพโดยวิธีการทำเรดโซลด์แบบปรับค่า

(ก)ภาพอินพุท (ข)ภาพผลลัพธ์ (ค) ฮิสโทแกรมระดับความเข้มของภาพอินพุท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 วิธีที่ใช้ศึกษาค้นคว้า

ในปัญหาพิเศษนี้วิธีที่ใช้ศึกษาค้นคว้า เป็นการวิจัยการทดลอง คือ จะมีการนำภาพวงปีที่ถ่ายได้จากกล้องดิจิทัล นำมาเข้าโปรแกรม และทำการปรับค่าเรดโซลด์ เพื่อให้ได้ภาพที่เหมาะสม จากนั้นโปรแกรมก็จะดำเนินการนับอายุของวงปี และแสดงผลที่ได้ออกมา

3.2 ลักษณะข้อมูล การเลือกข้อมูล และเหตุผลในการคัดเลือก

ลักษณะของข้อมูลที่น่าเข้าไปประมวลผลในโปรแกรมจะเป็นไฟล์ภาพที่มีนามสกุล .JPG ซึ่งจะได้มาจากการถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัลโดยตรง ข้อมูลที่จะนำมาเข้าไปประมวลผลในโปรแกรมนี้จะต้องทำการคัดเลือก และควบคุมคุณสมบัติบางอย่าง คือ

- สถานที่ ที่จะทำการถ่ายภาพวงปี จะต้องไม่มีด หรือสว่างจนเกินไป และจะต้องควบคุมแสงให้ตกกระทบบที่วงปีในทุกทิศโดยรอบของวงปีเท่ากัน เพราะถ้าแสงตกกระทบบไม่เท่ากัน จะทำให้การตัดเรดโซลด์ของภาพในด้านที่สว่างมากกว่า กับด้านที่มีมืดกว่า จะมีความแตกต่างกัน ทำให้เกิดความผิดพลาดขึ้นได้
- การเลือกวงปีที่นำมาประมวลผลภาพในปัญหาพิเศษนี้ เพื่อให้เกิดการประมวลผลที่ดี ควรเลือกลักษณะที่มีสีของวงปีต่างกันอย่างชัดเจน ระวังวงปีที่เกิดจากช่วงเวลาที่ได้รับความอุดมสมบูรณ์ กับช่วงระยะเวลาที่แห้งแล้งของแต่ละปี
- ภาพวงปีที่ได้จากตอไม้ หรือการตัดบางส่วนของต้นไม้ จะต้องไม่เกิดการแตกร้าว หรือรอยแยกใด ๆ เกิดขึ้น เพราะอาจทำให้เกิดความผิดพลาดในการประมวลผลภาพได้
- ไม้ที่ได้รับการตัด หรือ เลื่อย เสรีจใหม่ ๆ ผิวหน้าไม้จะไม่เรียบ ซึ่งจะเห็นเป็นรอยของวัสดุที่นำมาตัด หรือเลื่อย ทำให้วงปีที่เห็นครั้งแรกไม่ชัดเจน ดังนั้น จึงควรนำไม้ที่ได้จากการตัดหรือเลื่อยนั้นมาทำการขัดด้วยกระดาษทราย หรือ อาจขัดด้วยเครื่องขัดไม้ เพื่อให้ผิวหน้าไม้เรียบและ ทำให้เห็นวงปีที่ชัดเจนขึ้น ไม้บางชนิดเมื่อตัดหรือเลื่อยแล้ว จะต้องลงแลคเกอร์ หรือ ทำการเคลือบเงาทันที เพราะถ้าทิ้งไว้นานไม้จะแห้งและแตก ร้าว
- ไม้ที่นำมาตัดเพื่อตรวจสอบวงปี จะต้องเป็นไม้ยืนต้นเท่านั้น จึงจะสามารถเห็นวงปีได้ เพราะวงปีเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศของแต่ละพื้นที่ ที่ต้นไม้อาศัยอยู่
- ภาพที่ได้ควรนำมาจากการถ่ายด้วยกล้องดิจิทัล หรืออุปกรณ์การถ่ายภาพที่มีความละเอียดสูง และสามารถนำเข้าคอมพิวเตอร์ได้อย่างไม่มีข้อผิดพลาด หรือเกิดความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผิดพลาดน้อยที่สุด ถ้าการถ่ายภาพได้จากการถ่ายด้วยกล้องถ่ายภาพรูปปกติ แล้วนำมาเข้าเครื่องสแกนเนอร์ เพื่อนำข้อมูลลงสู่ระบบคอมพิวเตอร์นั้น จะทำให้เกิดความผิดพลาดเกิดขึ้นได้ค่อนข้างมาก ซึ่งอาจเกิดจากความละเอียดของเครื่องสแกนเนอร์ หรือแสงจากเครื่องสแกนเนอร์ที่เกิดขึ้นระหว่างสแกนภาพ หรือ อาจเกิดจากภาพที่นำมาสแกนมีรอยตำหนิ

3.3 เครื่องมือและวิธีการ

เครื่องมือ ประกอบไปด้วย กล้องดิจิทัล ท่อนไม้ที่ได้จากการตัดตามภาคตัดขวางของต้นไม้ เพื่อให้เห็นวงปี, กระดาษทราย, เครื่องคอมพิวเตอร์

วิธีการ

- นำท่อนไม้ที่ได้จากการตัดขวางของต้นไม้ มาขัดด้วยกระดาษทราย หรือเครื่องขัดไม้จนกระทั่งผิวหน้าไม้เรียบ และสามารถมองเห็นวงปีได้ชัดเจน
- เลือกสถานที่ ที่เหมาะสมในการถ่ายภาพ คือ ลักษณะพื้นหลังที่จะนำท่อนไม้ไปวาง จะต้องเป็นผิวที่เรียบ และควรมีสีขาว
- นำท่อนไม้ไปวางบนพื้นที่ที่เตรียมไว้และทำการจัดแสง โดยอาจใช้เครื่องมือในการให้แสง หรือบังแสงบางอย่างเข้าช่วยเพื่อให้แสงที่ตกกระทบลงบนท่อนไม้ในทุกทิศทาง ท่อนไม้เท่ากัน
- นำกล้องดิจิทัลมาถ่ายภาพท่อนไม้ที่ได้จัดเตรียมไว้ และนำท่อนไม้ท่อนอื่นที่ได้เตรียมไว้เพื่อที่จะทำการทดสอบมาถ่ายภาพทั้งหมด ณ สถานที่เดียวกันนี้
- ทำการเปลี่ยนสถานที่ในการถ่ายภาพ หรือ ปรับเปลี่ยนความเข้มแสง และทำการถ่ายซ้ำกับท่อนไม้ชุดเดิมอีก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความแตกต่างกันนำไปทดลอง
- นำข้อมูลออกจากกล้องดิจิทัลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์
- ทำการตรวจสอบความเหมาะสมของภาพที่ได้ ถ้าภาพที่ได้มีความผิดพลาดเนื่องจากการควบคุมแสง หรือสถานที่ที่ทำการถ่ายภาพจะต้องนำมาปรับปรุงคุณภาพของภาพก่อน โดยใช้โปรแกรมที่ทำการปรับปรุงคุณภาพของภาพ ซึ่งในปัญหาพิเศษนี้ได้เลือกโปรแกรม Paint Shop Pro มาทำการจัดการก่อนนำไปประมวลผล
- นำภาพที่ได้รับการตรวจสอบแล้วมาเข้าไปทำการประมวลผลด้วยโปรแกรมที่เขียนขึ้นด้วย MATLAB และการประมวลผลสุดท้าย จะแสดงอายุของวงปีที่ สามารถประมวลผลได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

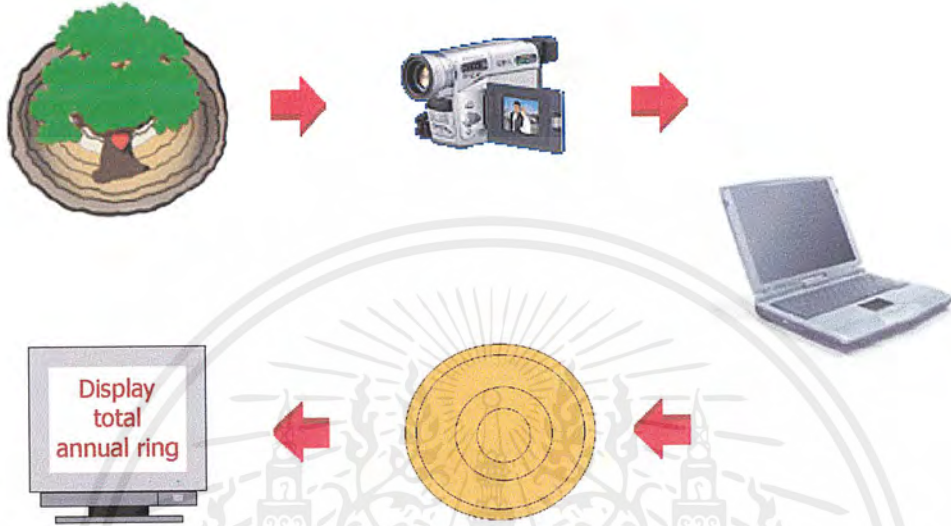
3.4 ขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ได้นำมาทดลองในปัญหาพิเศษนี้ ได้มาจาก 2 สถานที่ คือ สถานที่แรก ที่กรมป่าไม้ ข้อมูลที่ได้เป็นไม้สักทอง ซึ่งมีลักษณะเป็นท่อนไม้ ที่ได้ทำการตัดไว้แล้ว และสถานที่ ที่สองได้มาจากคณะวนศาสตร์ และภาควิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ข้อมูลที่ได้เป็นไม้สัก และไม้สน ซึ่งมีลักษณะเป็นท่อนไม้ ที่ตัดแล้ว และที่ยังไม่ได้ตัด

บทที่ 4
ผลการทดลอง

ขั้นตอนในการทำปัญหาพิเศษ

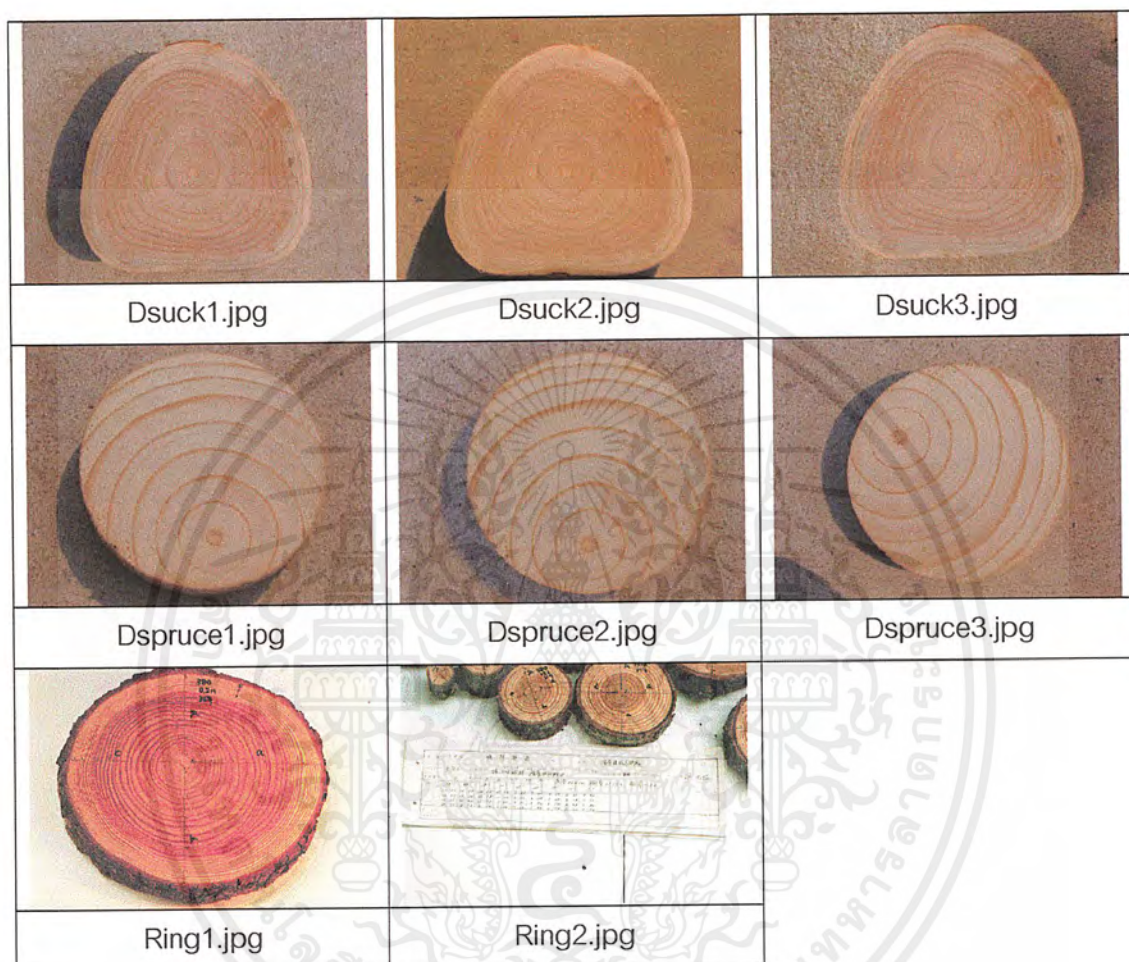
วิธีการในการทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลที่น่ามาทำการทดลองนั้น ประกอบด้วย รูปภาพวงปี ทั้งหมด 9 รูป ซึ่งรูปที่น่าแสดง
ข้างล่างนี้ เป็นรูปที่ถ่ายจากกล้องดิจิทัล และนำจากอินเทอร์เน็ต

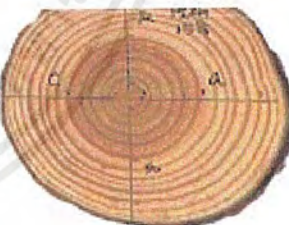
ตารางที่ 4.1 แสดงภาพถ่ายวงปีที่น่ามาใช้ในปัญหาพิเศษนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

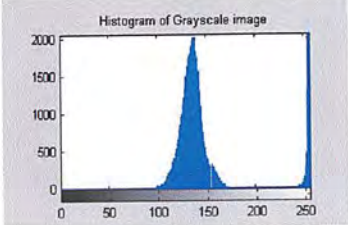
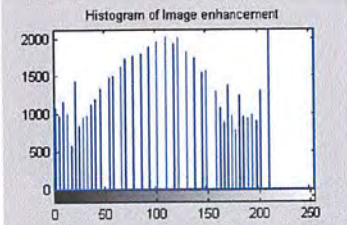
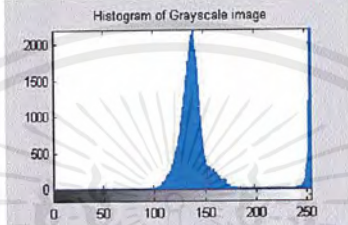
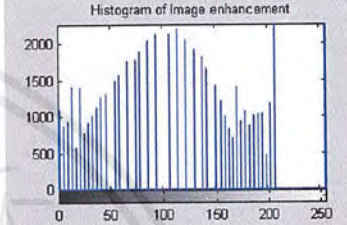
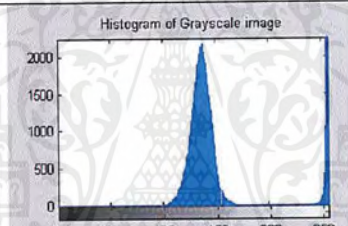
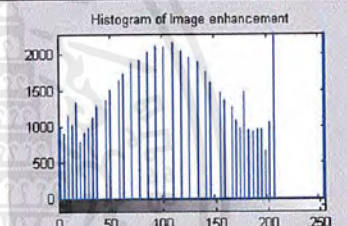

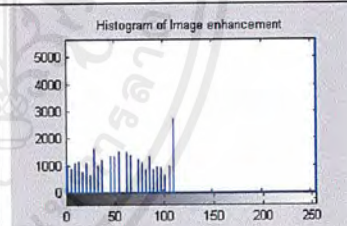
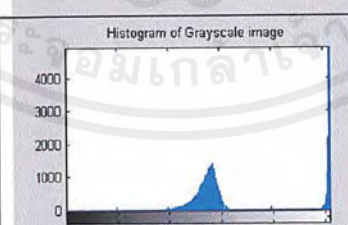
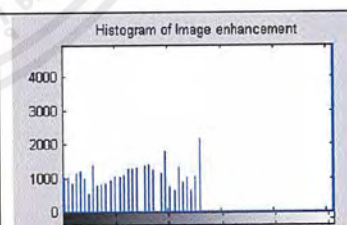
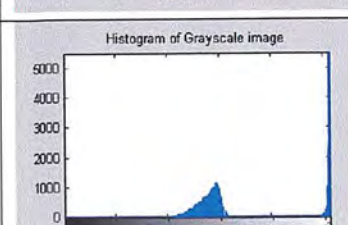
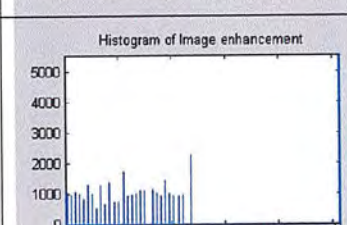
เมื่อทำการปรับปรุงคุณภาพของภาพให้สามารถนำไปประมวลผลได้ ซึ่งจะได้ภาพดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงวงปีที่ได้ปรับแต่ง เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในปัญหาพิเศษได้

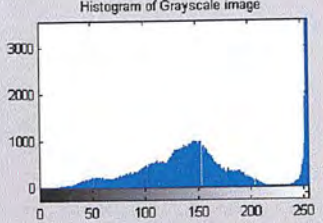
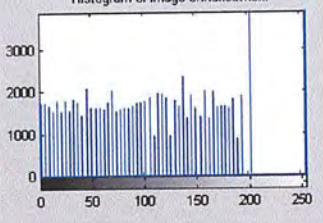
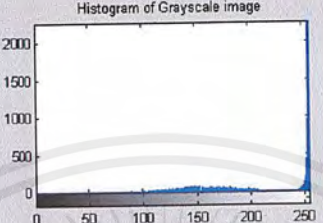
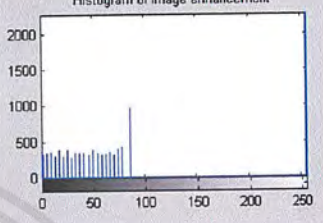
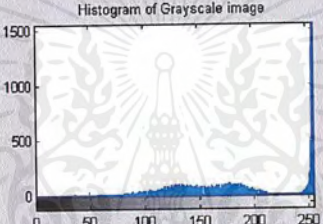
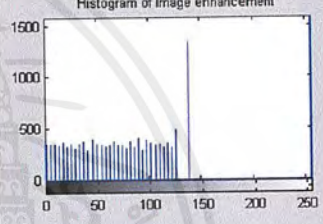
		
Suck1.jpg	Suck2.jpg	Suck3.jpg
		
Spruce1.jpg	Spruce2.jpg	Spruce3.jpg
		
Tree1.jpg	Tree2.jpg	Tree3.jpg

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงการเปรียบเทียบกราฟฮิสโทแกรมระหว่างภาพที่ได้ทำเกรย์สเกล กับ ภาพที่นำไปทำฮิสโทแกรมอีควอไลซ์เซชันแล้ว

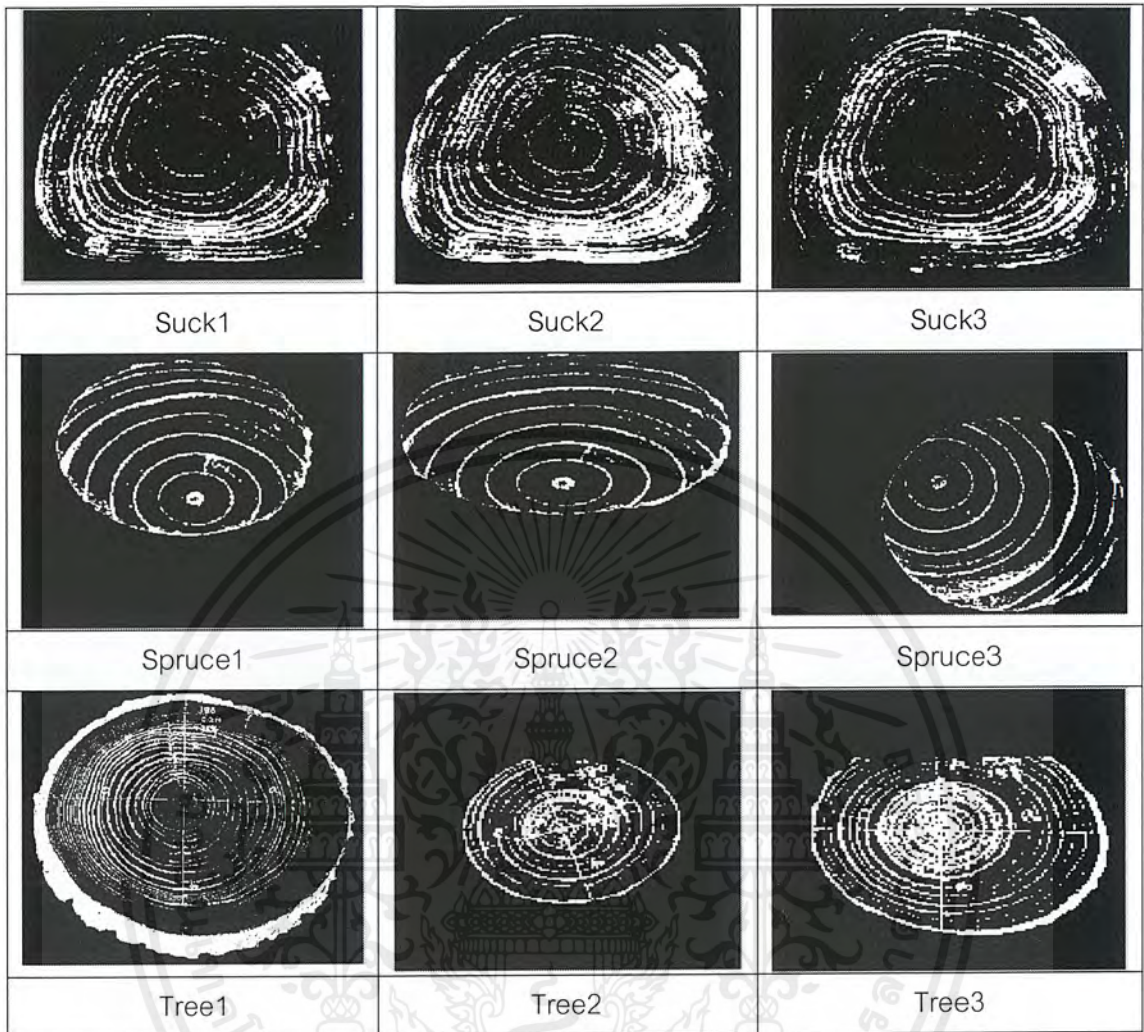
ชื่อรูปภาพ	กราฟแสดงฮิสโทแกรมที่ได้ปรับระดับเกรย์สเกลแล้ว	กราฟแสดงฮิสโทแกรมที่ได้ปรับปรุงคุณภาพของภาพแล้ว
Suck1.jpg		
Suck2.jpg		
Suck3.jpg		
Spruce1.jpg		
Spruce2.jpg		
Spruce3.jpg		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อรูปภาพ	กราฟแสดงฮิสโทแกรมที่ได้ปรับระดับเกรย์สเกลแล้ว	กราฟแสดงฮิสโทแกรมที่ได้ปรับปรุงคุณภาพของภาพแล้ว
Tree1.jpg		
Tree2.jpg		
Tree3.jpg		

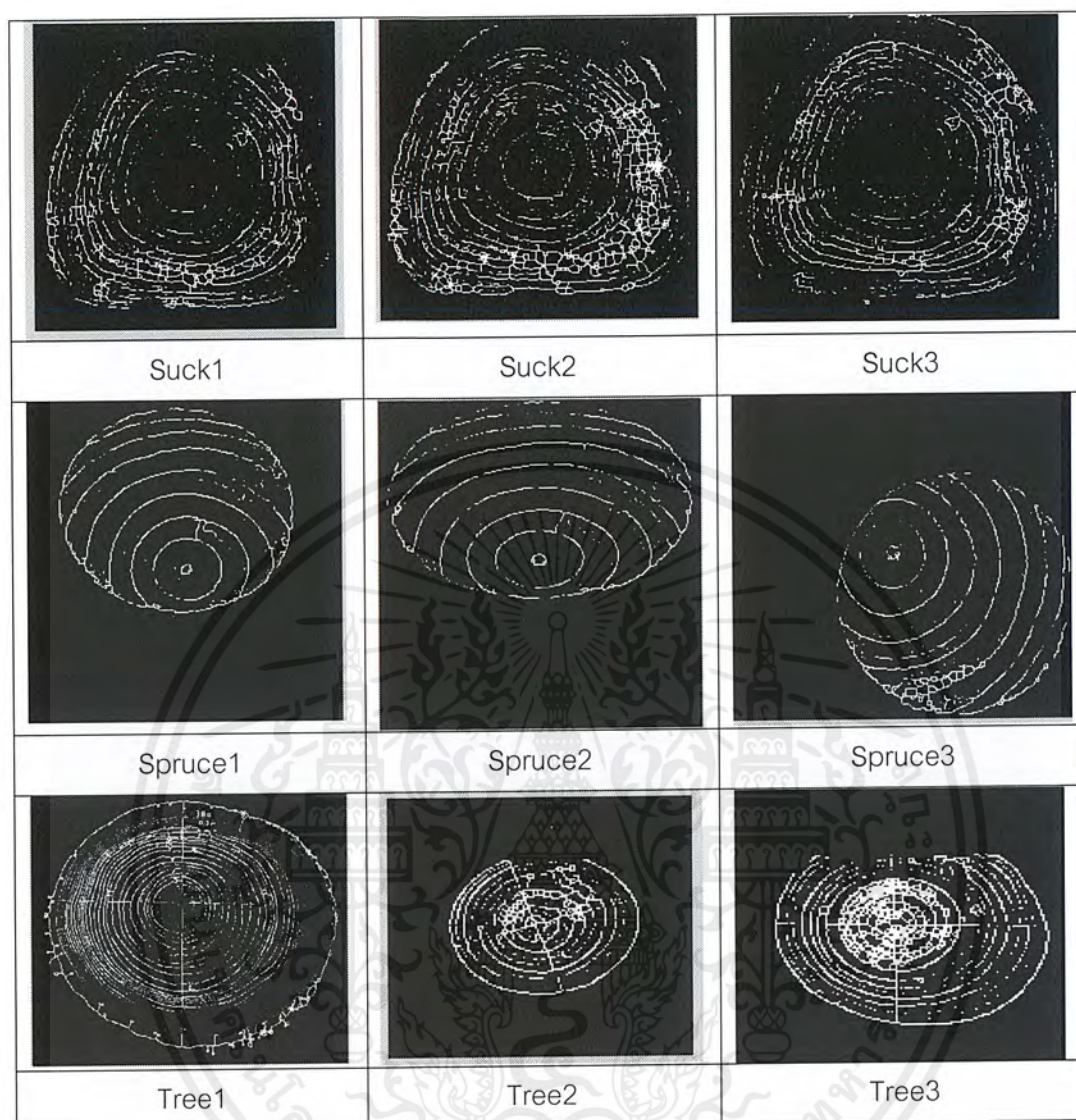
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 แสดงภาพที่ผ่านการตัดเกรดโซลด์แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 แสดงภาพที่ผ่านการทำรูปให้บางลงแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากกราฟฮิสโทแกรมที่ได้ ซึ่งจะเป็นตัวช่วยในการเลือกค่าที่จะทำการตัดเรดโซลด์ในโปรแกรมได้เป็นอย่างดี สามารถดูได้จากตารางผลการทดลอง ดังนี้

ตารางที่ 4.6.1 แสดงผลลัพธ์ที่ได้จากปัญหาพิเศษ โดยทดสอบกับไม้สักที่ถ่าย ที่ระดับความเข้มแสงต่างกัน

ชื่อไฟล์ภาพ / อายุจริงของวงปี	ค่าที่ตัดเรดโซลด์	อายุที่นับได้ (ปี)	จำนวนรอบที่ใช้ในการทำ thinning	เปอร์เซ็นต์ความคาดเคลื่อน
Suck1 (11 ปี)	20	8	9	27.27
	30	10	16	9.09
	40	11	20	0
	50	10	20	9.09
	60	11	27	0
Suck2 (11 ปี)	20	9	11	18.18
	30	10	19	9.09
	40	9	15	18.18
	50	9	20	18.18
	60	11	30	0
Suck3 (11ปี)	20	6	14	45.45
	30	7	19	36.36
	40	11	24	0
	50	10	20	9.09
	60	11	22	0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6.2 แสดงผลลัพธ์ที่ได้จากปัญหาพิเศษ โดยทดสอบกับไม้สนที่ถ่าย ที่ระดับความเข้มแสงต่างกัน

ชื่อไฟล์ภาพ / อายุจริงของวงปี	ค่าที่ตัดเรด โซลด์	อายุที่นับได้ (ปี)	จำนวนรอบที่ใช้ ในการทำ thinning	เปอร์เซ็นต์ความ คาดเคลื่อน
Spruce1 (7 ปี)	15	7	8	0
	20	7	10	0
	25	9	15	28.57
	30	9	18	28.57
	35	12	20	71.42
Spruce2 (7 ปี)	15	6	11	14.28
	20	8	11	14.28
	25	8	13	14.28
	30	9	18	28.57
	35	10	18	42.86
Spruce3 (7 ปี)	15	7	11	0
	20	8	21	14.28
	25	10	24	42.86
	30	8	24	14.28
	35	10	27	42.86

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6.3 แสดงผลลัพธ์ที่ได้จากปัญหาพิเศษ โดยทดสอบกับภาพวงปีที่นำมาจาก อินเทอร์เน็ต

ชื่อไฟล์ภาพ / อายุจริงของวงปี	ค่าที่ตัดเรดไฮลด์	อายุที่นับได้ (ปี)	จำนวนรอบที่ใช้ในการทำ thinning	เปอร์เซ็นต์ความคาดเคลื่อน
Tree1 (27 ปี)	40	20	39	25.92
	45	20	40	25.92
	50	20	35	25.92
	55	20	36	25.92
	60	21	37	22.22
Tree2 (8 ปี)	15	8	5	0
	20	9	9	12.5
	23	10	11	25
	25	10	19	25
	30	10	31	25
Tree3 (12 ปี)	15	8	7	33.33
	20	8	6	33.33
	25	7	6	41.67
	30	8	8	33.33
	40	9	11	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 อภิปรายผล

ผลการประเมินจากการทดลองโปรแกรมการออกแบบวิธีการหาอายุต้นไม้จากวงปีด้วยคอมพิวเตอร์ มีดังนี้

5.1 ความดึงดูดความสนใจในการใช้โปรแกรม

เนื่องจากรูปแบบของโปรแกรม เป็นการใส่ข้อมูลโดยตรงกับโปรแกรม MATLAB ซึ่งเป็นรูปแบบที่ง่าย ไม่มีความสลับซับซ้อน ไม่ต้องมีการเรียนรู้การใช้โปรแกรมมากนัก

5.2 ความสะดวกในการใช้งานของผู้ใช้

เนื่องจากโปรแกรมนี้เป็นโปรแกรมที่ใช้งานง่าย คือ เมื่อพิมพ์ชื่อโปรแกรมลงไปที่โปรแกรม MATLAB แล้ว ตัวโปรแกรมจะดำเนินงานเองโดยอัตโนมัติ และมีการติดต่อกับผู้ใช้บ้าง เป็นการถาม-ตอบ ด้วยคำถามที่เข้าใจง่าย ผู้ใช้สามารถใส่ข้อมูลได้ทันที เช่น การให้ผู้ใส่ใส่ชื่อรูปภาพที่จะนำเข้าไปประมวลผล และให้ใส่ค่าที่ต้องการตัดเรดเชลด์ แล้วโปรแกรมจะดำเนินการต่อไปเองจนกระทั่งแสดงผลลัพธ์ออกมา

5.3 ความเข้าใจในสิ่งที่โปรแกรมต้องการสื่อต่อผู้ใช้

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของโปรแกรมการออกแบบวิธีการหาอายุต้นไม้จากวงปีด้วยคอมพิวเตอร์ นี้คือ เป็นการนำความรู้ ความเข้าใจทางคณิตศาสตร์มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยการนำทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้มีผู้ทำการคิดค้นด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์ไว้แล้ว มาประยุกต์ใช้กับโปรแกรม ซึ่งเมื่อนำมาทดลองใช้ก็ปรากฏว่า ได้ผลดีในระดับหนึ่ง คือ สามารถบอกอายุของต้นไม้จากวงปีได้ดี ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จริงด้วยการนับด้วยมือ

5.4 ความพิเศษของโปรแกรมนี

เนื่องจาก การหาอายุของวงปีที่ได้จากภาพถ่าย และนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อไปประมวลผลหาอายุของวงปีนั้น จากการศึกษาและค้นคว้า พบว่าปัจจุบันยังไม่มีผู้ที่คิดค้น หรือทำการทดลอง โดยข้อมูลที่นำเข้ามาเป็นภาพถ่าย ดังการทดลองในปัญหาพิเศษนี้ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัญหาพิเศษนี้เป็นจุดเริ่มต้นในการศึกษาค้นคว้าด้วยวิธีนี้ และสามารถเป็นประโยชน์ต่อการนำไปดำเนินการวิจัย หรือศึกษาต่อไปได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลการทดลองที่ได้จากปัญหาพิเศษนี้ แสดงให้เห็นถึงการประยุกต์ใช้การคำนวณ และทฤษฎีต่าง ๆ ทางคณิตศาสตร์ โดยการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วย ซึ่งจะเห็นได้ว่าทฤษฎีต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในปัญหาพิเศษนี้ล้วนได้มาจาก การคำนวณทางคณิตศาสตร์ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นทฤษฎี การปรับปรุงคุณภาพของรูปภาพ (Enhancement), ทฤษฎีการทำเรดโซลต์ และทฤษฎีการทำรูป ให้บางลง (Thinning) หรือแม้แต่การสร้างกราฟฮิสโทแกรม

หลังจากที่ปัญหาพิเศษนี้ได้นำทฤษฎีเหล่านี้มาใช้ในการทดลองเพื่อหาอายุของต้นไม้ ที่ได้ จากวงปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เมื่อนำรูปภาพที่เราได้คัดเลือกมาแล้ว มาทำการปรับปรุงคุณภาพของ ภาพแล้วนำมาตัดค่าเรดโซลต์ที่เหมาะสม จะทำให้ทราบอายุของวงปีที่ถูกต้อง หรือใกล้เคียงกับ อายุความเป็นจริงมาก ดังจะเห็นได้จากผลการทดลองของปัญหาพิเศษนี้

จากทฤษฎีการปรับปรุงคุณภาพของรูปภาพ ซึ่งได้จากการคำนวณทางคณิตศาสตร์ ดังที่ ได้แสดงไว้แล้วในปัญหาพิเศษนี้ เป็นการทำให้รูปภาพมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เมื่อนำมาทดสอบ กับรูปภาพของปัญหาพิเศษนี้แล้ว ผลการทดลองเป็นไปตามทฤษฎี คือ รูปภาพที่ได้ผ่านการ คำนวณตามทฤษฎีฮิสโทแกรมอีควอลไลซ์เซชัน (Histogram Equalization) ที่เป็นทฤษฎีของการ ปรับปรุงคุณภาพของรูปภาพวิธีหนึ่งนั้น ได้ผลการทดลองเป็นที่น่าพอใจ คือ รูปภาพมีคุณภาพดีขึ้น ถึงแม้ว่ารูปที่เราเห็นบนจอคอมพิวเตอร์ที่ได้จากการทดลอง จะดูไม่สวยกว่ารูปเดิมก่อนการปรับ ปรับปรุงคุณภาพของรูปภาพ แต่การประมวลผลในขั้นตอนต่อไปนั้น ภาพที่ได้ทำการปรับปรุงคุณภาพ ของรูปภาพแล้ว จะได้ผลการทดลองที่ดีกว่า ภาพที่ยังไม่ได้ผ่านการปรับปรุงคุณภาพของรูปภาพ

กราฟฮิสโทแกรม ช่วยแสดงให้เห็นถึงการ กระจายสีของรูปภาพ ซึ่งทำให้เราเห็นข้อแตกต่าง ที่ชัดเจนระหว่างรูปภาพต้นฉบับ กับรูปภาพที่ได้ผ่านการปรับปรุงคุณภาพของภาพแล้ว และยัง ช่วยในการตัดสินใจในการเลือกค่าที่จะตัดเรดโซลต์ได้เป็นอย่างดี

จากทฤษฎีการทำรูปให้บางลง (Thinning) ซึ่งทฤษฎีนี้ได้มีผู้ที่ทำการทดลองเป็นจำนวนมาก และมีหลายวิธีที่เป็นที่นิยมนำมาใช้กันอยู่หลายวิธีการ แต่ทฤษฎีที่ได้เลือกใช้ในปัญหาพิเศษ นี้ เป็นทฤษฎีของ Zhang & Suen ซึ่งได้รับคำแนะนำมาจากผู้ที่มีประสบการณ์ชำนาญทางด้าน การประมวลผลภาพ (Image Processing) เป็นอย่างดี เมื่อนำมาใช้กับปัญหาพิเศษนี้ ผลการ ทดลองที่ได้เป็นไปตามทฤษฎีคือสามารถทำให้เส้นวงปีที่ได้จากการตัดค่าเรดโซลต์แล้วมีลักษณะ บางลง สามารถนำไปประมวลผลภาพเพื่อหาอายุของวงปีได้เป็นอย่างดี

ผลการทดลองของปัญหาพิเศษนี้ หัวใจสำคัญอยู่ที่การเลือกภาพและการตัดค่าเรดโซลต์ ที่เหมาะสม เมื่อได้ภาพที่เหมาะสมแล้วต้องนำมาทดลองใส่ค่าเรดโซลต์ในโปรแกรม เพื่อหาค่าที่ สามารถทำให้เห็นภาพวงปีที่ได้ชัดเจนมากที่สุด ซึ่งจะเป็นผลทำให้ได้อายุของวงปีที่ใกล้เคียงกับ ความเป็นจริงมากที่สุด

และหลังจากที่ได้ทำการศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ ทางด้านการประมวลผลภาพ ระหว่างการทำ ปัญหาพิเศษนี้ ทำให้ทราบว่า ยังมีทฤษฎีอีกเป็นจำนวนมากที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อช่วย วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาพิเศษนี้ เช่น ทฤษฎีคอนทัวร์ (Contour) เป็นทฤษฎีที่ ะทำการ รวมกลุ่มสีที่บริเวณใกล้เคียงกัน ซึ่งได้มาจากการคำนวณทางคณิตศาสตร์เช่นกัน และทฤษฎีเกี่ยว กับการตรวจจับลายเส้น (Edge detection) ซึ่งมีขั้นตอนวิธีการที่ถูกคิดค้นขึ้นเป็นจำนวนมาก และ ยังมีอีกหลาย ๆ ทฤษฎีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ หรือปรับปรุงปัญหาพิเศษนี้ต่อไปได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการทดลอง

1. โปรแกรมที่สร้างขึ้นจากซอฟต์แวร์ MATLAB version 5.3 สามารถช่วยให้นับวงปีจากภาพภาคตัดขวางได้ง่ายขึ้น เนื่องจากภายในโปรแกรม MATLAB มีคำสั่งที่ช่วยในการประมวลผลภาพต่างๆ มากมายให้เลือกใช้ได้ตามต้องการ ซึ่งช่วยให้เกิดความสะดวกรวดสบายในขั้นตอนของการเขียนโปรแกรม อีกทั้งยังมีการอธิบายรายละเอียดของการใช้คำสั่งแต่ละคำสั่ง ง่ายต่อการเข้าใจ
2. ทฤษฎีต่างๆ ที่นำมาใช้สามารถประยุกต์ใช้กับปัญหาพิเศษในครั้งนี้ได้เป็นอย่างดี ให้ผลลัพธ์เป็นที่น่าพอใจ และช่วยให้ขั้นตอนการประมวลผลรวดเร็วขึ้น
3. การหาอายุของต้นไม้จากวงปีโดยอาศัยโปรแกรมที่สร้างขึ้นพบว่าผลลัพธ์ที่ได้มีทั้งที่ถูกต้องและเกิดความคลาดเคลื่อนอันเนื่องมาจากข้อจำกัดต่างๆ

6.2 ปัญหาในการศึกษาและข้อจำกัดต่างๆ

1. การถ่ายภาพภาคตัดขวางของต้นไม้ ซึ่งจะต้องมีการควบคุมแสงให้เหมาะสมกับการถ่ายภาพ เพราะถ้ามีการควบคุมแสงไม่ดีพอ เช่น สว่างมากเกินไป มืดเกินไป หรือแสงที่ตกกระทบในทุกทิศทางมีความเข้มแสงไม่เท่ากัน จะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการประมวลผล จากการเลือกค่าเรดเชลล์ที่เหมาะสม
2. ปัญหาที่เกิดจากภาพภาคตัดขวางของต้นไม้ เช่น เส้นวงปีของต้นไม้มีสีแตกต่างกันตามฤดูกาลที่เปลี่ยนไป วงปีเรียงชิดติดกันในบางช่วง เกิดรอยแตกร้าวภายในต่อไม้ วงปีปลอมซึ่งเป็นวงปีที่มีเส้นวงไม่ครบรอบอาจขาดหายไปในช่วง เหล่านี้ล้วนทำให้เกิดความผิดพลาดในการประมวลผลได้
3. ไม้ตัวอย่างที่จะนำมาใช้ในการทดลองหายากเนื่องจากเราไม่สามารถตัดต้นไม้จริงๆ เพื่อมาใช้ในการทดลองได้โดยเฉพาะต้นไม้ที่มีอายุหลายร้อยปี
4. โปรแกรมที่สร้างขึ้นมาไม่สามารถสร้างเป็นไฟล์ที่เรียกใช้งานได้ทันที (.EXE) เนื่องจากภายในโปรแกรม MATLAB ไม่ได้บรรจุแพ็คเกจสำหรับสร้างไฟล์ .EXE ดังนั้นการใช้งานโปรแกรมจะต้องมีการติดตั้งโปรแกรม MATLAB ก่อนเสมอ

6.3 ข้อเสนอแนะ

1. กล้องดิจิทัลที่นำมาใช้ถ่ายภาพควรมีกำลังขยายสูง เพื่อเก็บรายละเอียดของภาพให้มากที่สุด
2. คอมพิวเตอร์ที่ใช้การประมวลผลภาพ ควรมีหน่วยประมวลผลที่มีความเร็วสูงช่วยให้ทำงานได้เร็วขึ้น
3. ถ้าต้องการสร้างไฟล์ที่สามารถเรียกใช้งานได้ทันทีโดยไม่ต้องมีโปรแกรม MATLAB บรรจุอยู่ภายในเครื่องคอมพิวเตอร์ จะต้องติดต่อขอซื้อแพ็คเกจนี้ได้จากบริษัทที่เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือเปลี่ยนไปเขียนโปรแกรมด้วยโปรแกรมอื่นก็ได้ที่สามารถสร้างไฟล์ .EXE ได้เช่น Visual Basic , Delphi , Visual C++ ฯ
4. ก่อนการถ่ายภาพควรควบคุมแสงให้พอเหมาะสำหรับถ่ายภาพโดยมีความเข้มแสงเท่ากันทุกทิศทุกทาง ไม่สว่างจนเกินไปหรือมืดจนเกินไป
5. ไม้ที่ถูกตัดหรือเลื่อยตามขวาง ควรมีการขัดผิวหน้าให้เรียบจะช่วยทำให้เส้นวงปีชัดขึ้น และไม้บางชนิดต้องลงแลคเกอร์หรือทำการเคลือบเงาทันทีเพราะถ้าทิ้งไว้นาน ไม้จะแห้งแตกหรือถ้าเปียกชื้นจะทำให้เกิดเชื้อรา เส้นวงปีจะเลือนไป
6. นอกจากทฤษฎีที่นำมาใช้ในครั้งนี้แล้วยังมีทฤษฎีอื่นๆ ที่สามารถนำมาใช้และอาจให้ผลลัพธ์ที่ดีกว่า เช่น ทฤษฎีการทำคอนทัวร์ (Contour) หรือทฤษฎีการตรวจจับลายเส้น (Edge Detection) ฯ
7. สำหรับผู้ที่สนใจสามารถศึกษารายละเอียดขั้นตอนการนับอายุต้นไม้จากวงปีได้จากตัวอย่างโปรแกรมในภาคผนวก ซึ่งอาจเป็นแนวทางให้เกิดวิธีการใหม่ๆ ที่สามารถนับวงปีได้ดีและมีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น
8. ระบบ sensor วงปีของต้นไม้อาจใช้หลายๆระบบเข้าด้วยกันนอกจากภาพที่ได้จากกล้องดิจิทัลแล้ว
9. ในการวิเคราะห์ด้วยระบบคอมพิวเตอร์มีความเป็นไปได้ที่จะให้คอมพิวเตอร์ตรวจหาศูนย์กลางของภาพตัดขวางต้นไม้โดยอัตโนมัติ เพื่อใช้เป็นจุดเริ่มต้นของการหาจำนวนเส้นวงปีได้ซึ่งน่าจะทำให้ระบบทำงานได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

function [name_in,row_size,column_size]=Enhancement()

ring_name=input('Enter image: ','s');
original=imread(ring_name,'jpg');
figure(1);imshow(original);
title('Original Image');
pause;
close(1);
gray_image=rgb2gray(original);
figure(2);subplot(2,2,1);
colormap(gray(256));image(gray_image);axis off;
title('GrayScale Image');
pause;
subplot(2,2,3);imhist(gray_image);
title('Histogram of Grayscale image');
pause;
hist_image=histeq(gray_image);
subplot(2,2,2);image(hist_image);axis off;
title('Image Enhancement');
pause;
subplot(2,2,4);imhist(hist_image);
title('Histogram of Image enhancement');
[x,y]=size(hist_image);
name_in=hist_image;
row_size=x;
column_size=y;
pause;
close all;

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

function [im_th]=Threshold(im_hist,a,b)
check='y';
while ((upper(check)=='Y'))
    thres=input('Enter Threshold value:');
    h = waitbar(0,'Please wait...');
    if((thres>=0)&(thres<=255))
        for i=1:a
            for j=1:b
                if(im_hist(i,j)<thres) im_thres(i,j)=255;
                else im_thres(i,j)=0;
                end
            end
            waitbar(i/a);
        end
        close(h)
        figure;colormap(gray(256));
        image(im_thres);axis off;
        title('Thresholded image');
        disp('Press Any key...');
        pause;
        im_th=im2uint8(im_thres);
        check='n';
        close all;
    else
        clc;
        disp('Threshold value is lager than equal to 0 and less than equal to 255');
        check=input('Please try again(y/n)...!','s');
    end
end

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
%check_up=upper(check);  
if ((upper(check)=='N'))  
    disp('Good bye..');  
    im_th=-1;close all;  
end  
end  
end
```


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

% Thining image by Zhang & Suen[1984]
% Input image is cross-section of tree in formort JPG
% size of image dectect automatically;
%*****
%Call Function Enhancement
[image_hist,x,y]=Enhancement;
%*****
% Call Function Thresholding
pretest=Threshold(image_hist,x,y);
[N,M]=size(pretest);
if (pretest~-=-1)
z=zeros(N,M);
ok=0;
turn=0;

% Thinning processing
while (ok==0)
    ok=1; turn = turn+1; turn = mod(turn,2);
    h = waitbar(0,'Please wait...');
    for (k=2:(N-1))
        for (l=2:(M-1))
            if (pretest(k,l)==255)
                count=0;
                for (i=-1:1)
                    for (j=-1:1)
                        if (pretest((k+i),(l+j))==255)
                            count = count+1;
                        end
                    end
                end
            end
        end
    end
end
end

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

end
if((count>2)&(count<7))
    y(1)=pretest(k-1,l-1); y(2)=pretest(k-1,l);
    y(3)=pretest(k-1,l+1); y(4)=pretest(k,l+1);
    y(5)=pretest(k+1,l+1); y(6)=pretest(k+1,l);
    y(7)=pretest(k+1,l-1); y(8)=pretest(k,l-1);
    y(9)=pretest(k-1,l-1);
    trans = 0;
    for (m=1:8)
        if ((y(m)==0) & (y(m+1)==255))
            trans = trans +1;
        end
    end
    if (trans == 1)
        if ((turn==0) & ((y(4)==0)|(y(6)==0)|((y(2)==0)&(y(8)==0))))
            z(k,l)=1;ok=0;
        else
            if ((turn==1) & ((y(2)==0)|(y(8)==0)|((y(4)==0)&(y(6)==0))))
                z(k,l)=1;ok=0;
            end
        end
    end
end % if((count>2)&(cont<7))

end % if (pretest(k,l)==255)

end

waitbar(k/N);

end

close(h);

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

% Delete flagged pixels %
for (k=2:N-1)
    for (l=2:M-1)
        if (z(k,l)==1) pretest(k,l)=0;
        end
    end
end

fprintf('Calculating..[%d]\n',turn);
end % end while
figure;imshow(pretest);axis off;
title('Thined image');
pause;

n_right=0;
n_left=0;
n_up=0;
n_down=0;

% Count Annual Ring by scanning next 4 dimation
RN=round(N/2);
RM=round(M/2);
for (i=RN:N-1)
    if ((pretest(i,RM)==0) & (pretest(i+1,RM)==255))
        n_down=n_down+1;
    end
end
for (i=RM:M-1)
    if ((pretest(RN,i)==0) & (pretest(RN,i+1)==255))
        n_right=n_right+1;
    end
end

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

end
end
for (i=1:RN-1)
if ((pretest(i,RM)==0) & (pretest(i+1,RM)==255))
    n_up=n_up+1;
end
end
for (i=1:RM-1)
if ((pretest(RN,i)==0) & (pretest(RN,i+1)==255))
    n_left=n_left+1;
end
end
if (n_right>n_left)
    max=n_right;
else
    max=n_left;
end
if (max<n_up)
    max=n_up;
end
if (max<n_down)
    max=n_down;
end
fprintf('Annual Ring : %d',max);
close all;
end %if

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คู่มือการใช้โปรแกรมในปัญหาพิเศษนี้

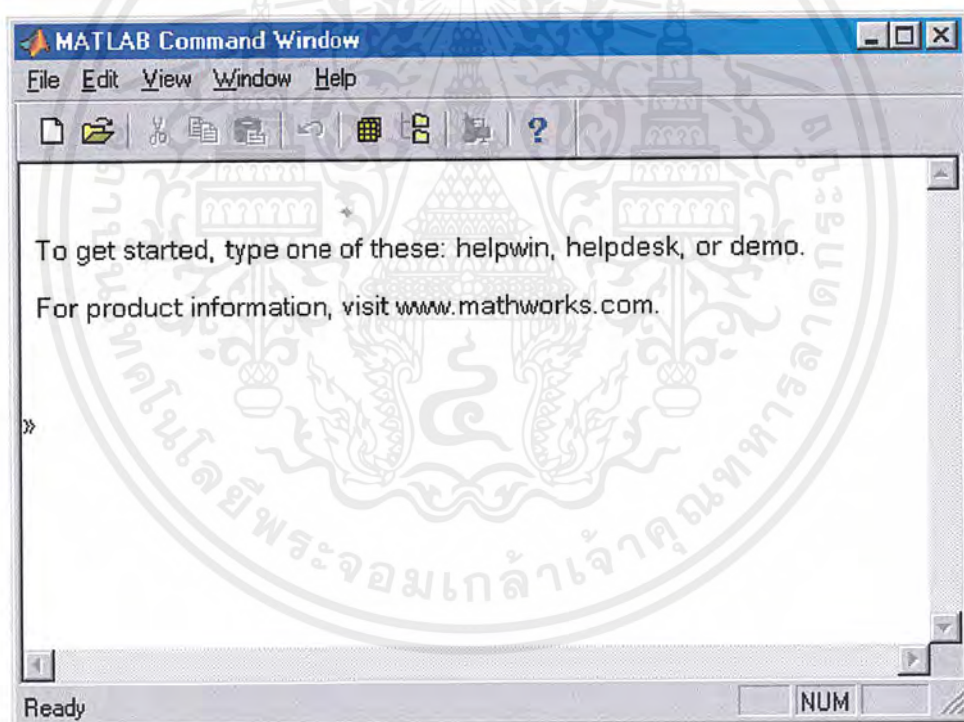
ผลการทดลองของปัญหาพิเศษนี้ ได้มาจากการใส่ข้อมูลทางโปรแกรม MATLAB และต่อไปนี้จะแสดงให้เห็นโปรแกรมที่ได้ทำการทดลองในปัญหาพิเศษนี้

เริ่มด้วยการแนะนำการเข้าโปรแกรม MATLAB โดยการเลือกไอคอนของ MATLAB ที่ Desktop ดังรูป

รูปที่ 1 แสดงไอคอนเพื่อเข้าโปรแกรม MATLAB

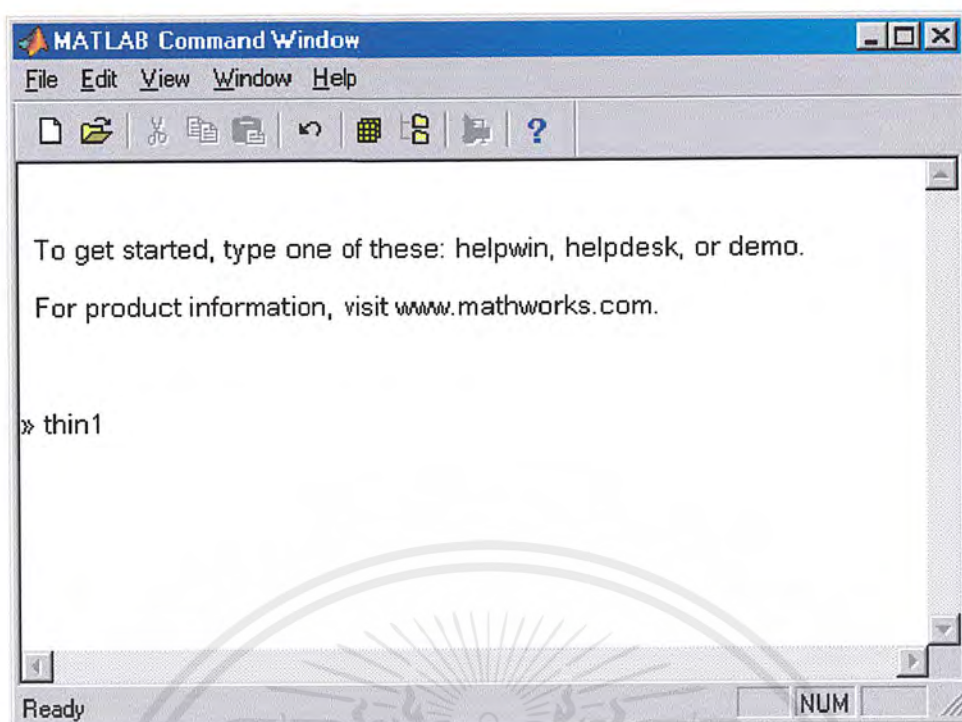
เมื่อคลิกสองครั้งติดกัน ที่ไอคอน MATLAB แล้ว จะทำให้โปรแกรม MATLAB ถูกเปิดขึ้นมา ดังรูป

รูปที่ 2 แสดงหน้าต่างของโปรแกรม MATLAB

เมื่อเราต้องการที่จะติดต่อกับโปรแกรมของปัญหาพิเศษนี้ ให้พิมพ์ชื่อโปรแกรมลงไป ก็คือ thin1 ซึ่งเป็นไฟล์โปรแกรมหลักของปัญหาพิเศษนี้ (ชื่อเต็มของไฟล์โปรแกรมนี้คือ thin1.m) แสดงการพิมพ์ได้ดังนี้

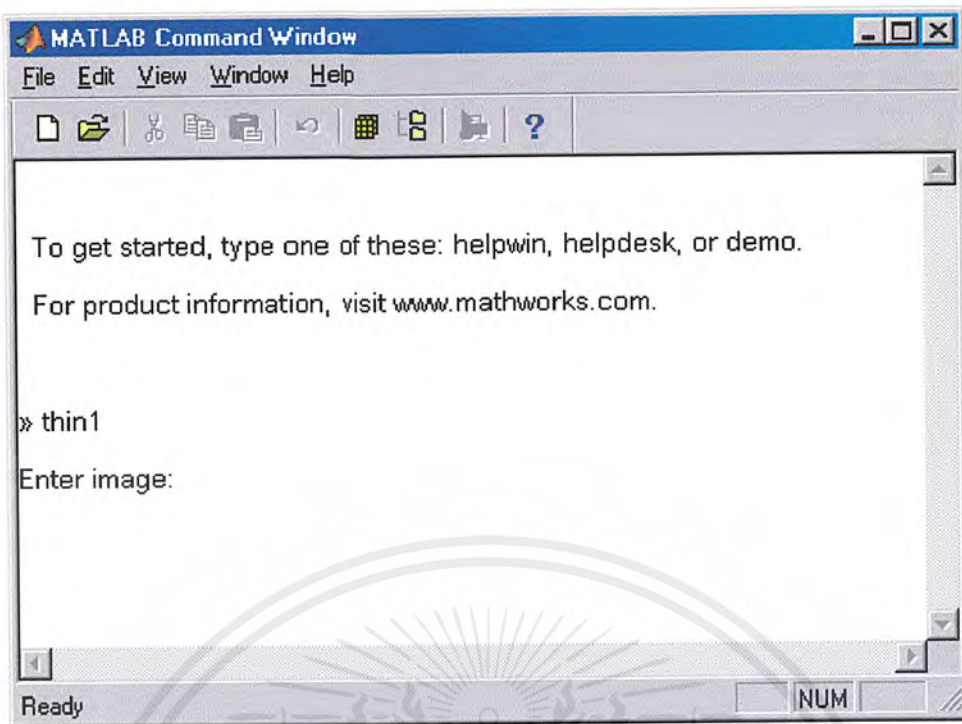
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3 แสดงการพิมพ์ชื่อโปรแกรมหลักเพื่อนำเข้าสู่ปัญหาพิเศษนี้

หลังจากพิมพ์ชื่อโปรแกรมแล้วกด ตกลง (Enter) โปรแกรมจะทำการถามหารูปภาพที่จะนำเข้าไปประมวลผล ดังนี้

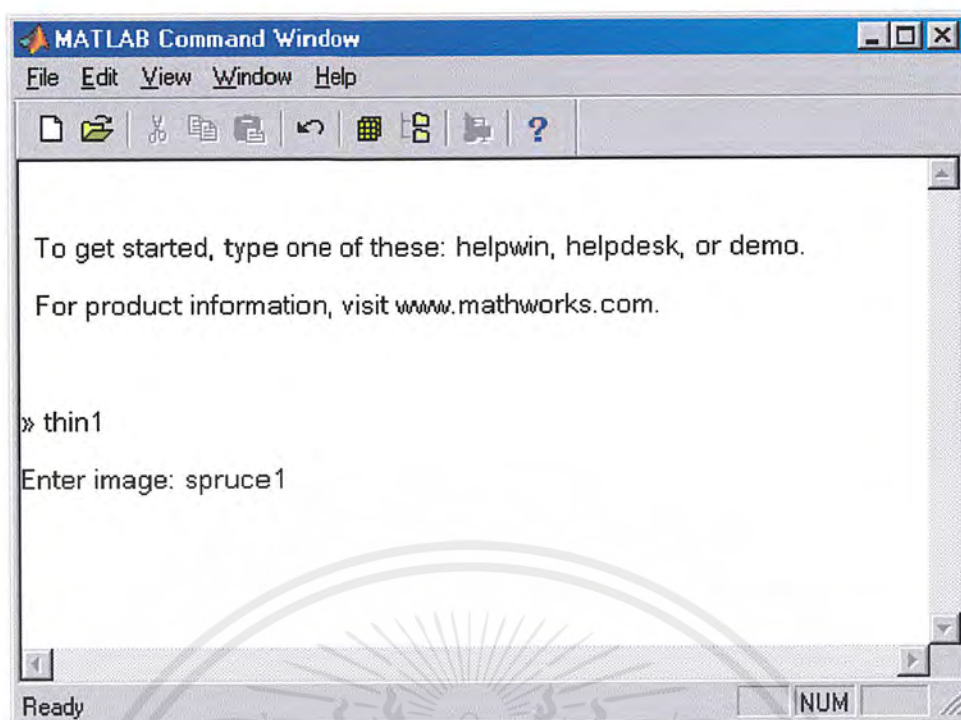
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4 แสดงหน้าต่างของโปรแกรมที่ทำการถามหารูปภาพที่จะนำไปประมวลผล

ทำการใส่ชื่อไฟล์รูปภาพที่ต้องการนำไปประมวลผล (จะต้องเป็นไฟล์ภาพที่มีนามสกุล .JPG เท่านั้น) ในการใส่ชื่อไฟล์ ให้ใส่แค่ชื่อของไฟล์ภาพเท่านั้น ไม่ต้องใส่นามสกุลของไฟล์ภาพ
ดังนี้

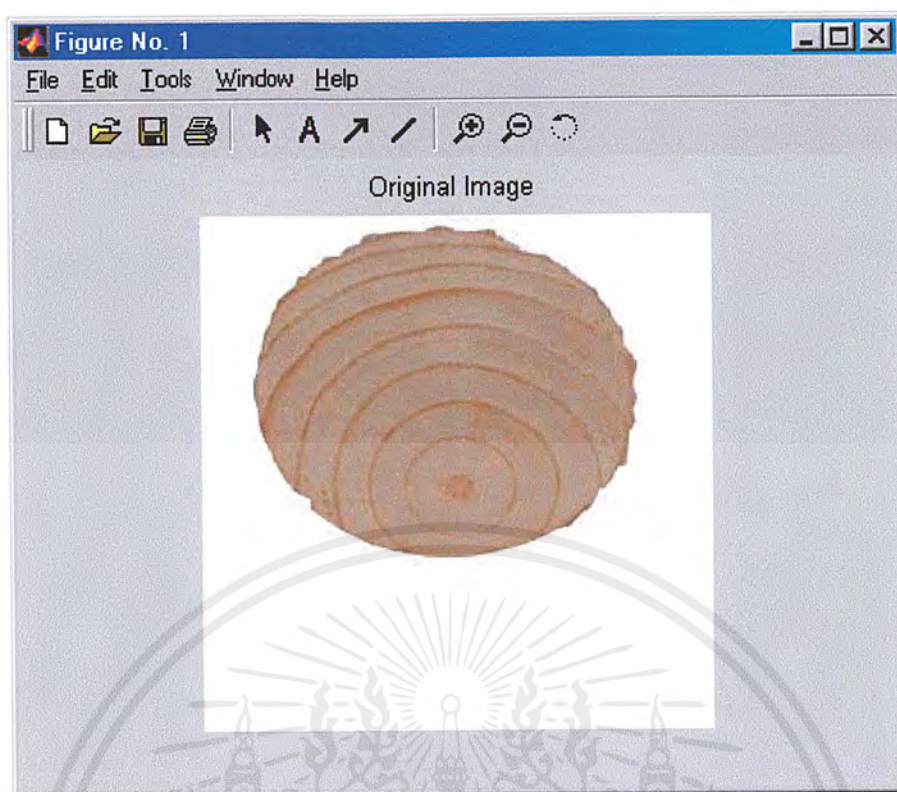
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5 แสดงการใส่ชื่อไฟล์ภาพที่จะนำเข้าไปประมวลผลในปัญหาพิเศษนี้

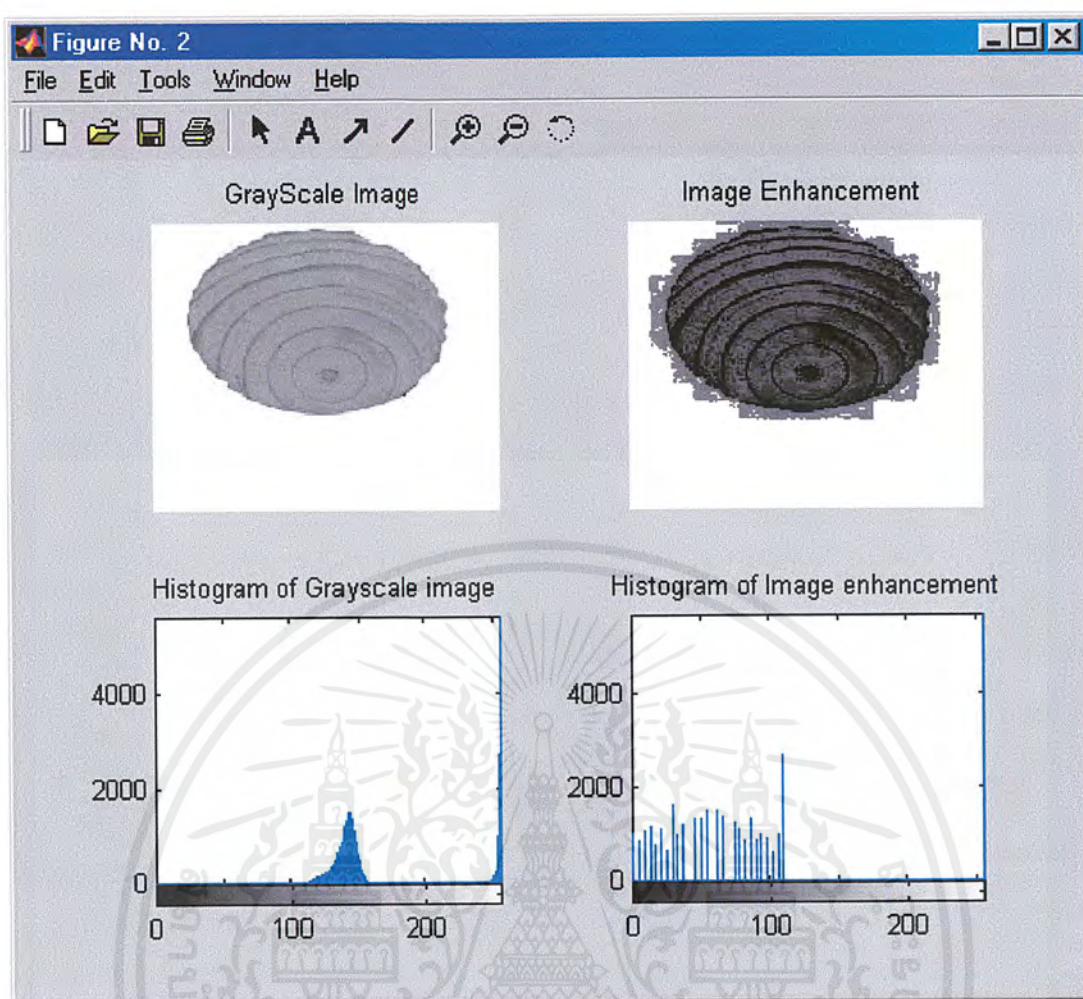
ในที่นี้จะยกตัวอย่างไฟล์ภาพที่ชื่อ spruce1.jpg ซึ่งเป็นภาพต้นสนที่สามารถเห็นวงปีได้ชัดเจน หลังจากการพิมพ์ชื่อไฟล์ภาพแล้วกดตกลง (Enter) จะได้ภาพดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6 แสดงภาพภาพที่ปรากฏหลังจากระบุ ไฟล์ภาพ spruce1.jpg

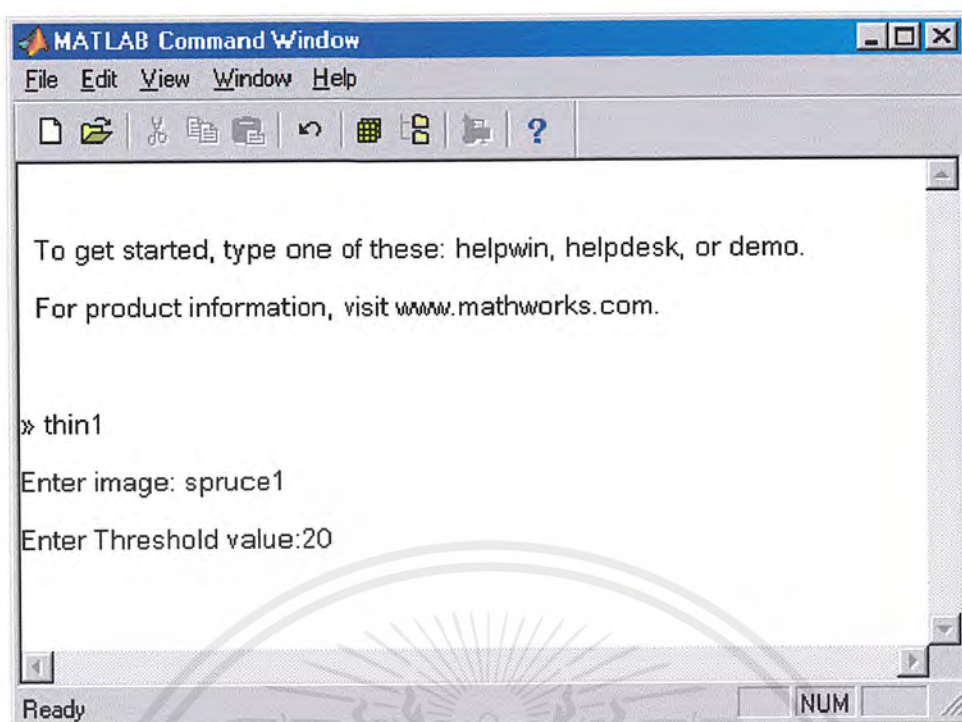
เมื่อกดตกลง จะได้ภาพที่แสดงการปรับระดับภาพเป็นเกรย์สเกล, แสดงภาพที่ได้ทำฮิสโทแกรมอีควอไลซ์เซชัน และ แสดงกราฟฮิสโทแกรม เพื่อบอกถึงความแตกต่างของระดับสี ดังรูป

รูปที่ 7 แสดงภาพที่ผ่านการทำเกรย์สเกล, ผ่านการทำฮิสโทแกรมอีควอไลซ์เซชัน และ กราฟฮิสโทแกรม

เมื่อกดตกลง (Enter) ผ่านไป ที่หน้าต่างโปรแกรม MATLAB จะขึ้นถามว่าต้องการตัดค่า เทรดโฮสต์ที่เท่าไร ซึ่งสามารถดูและวิเคราะห์ได้จาก กราฟฮิสโทแกรม

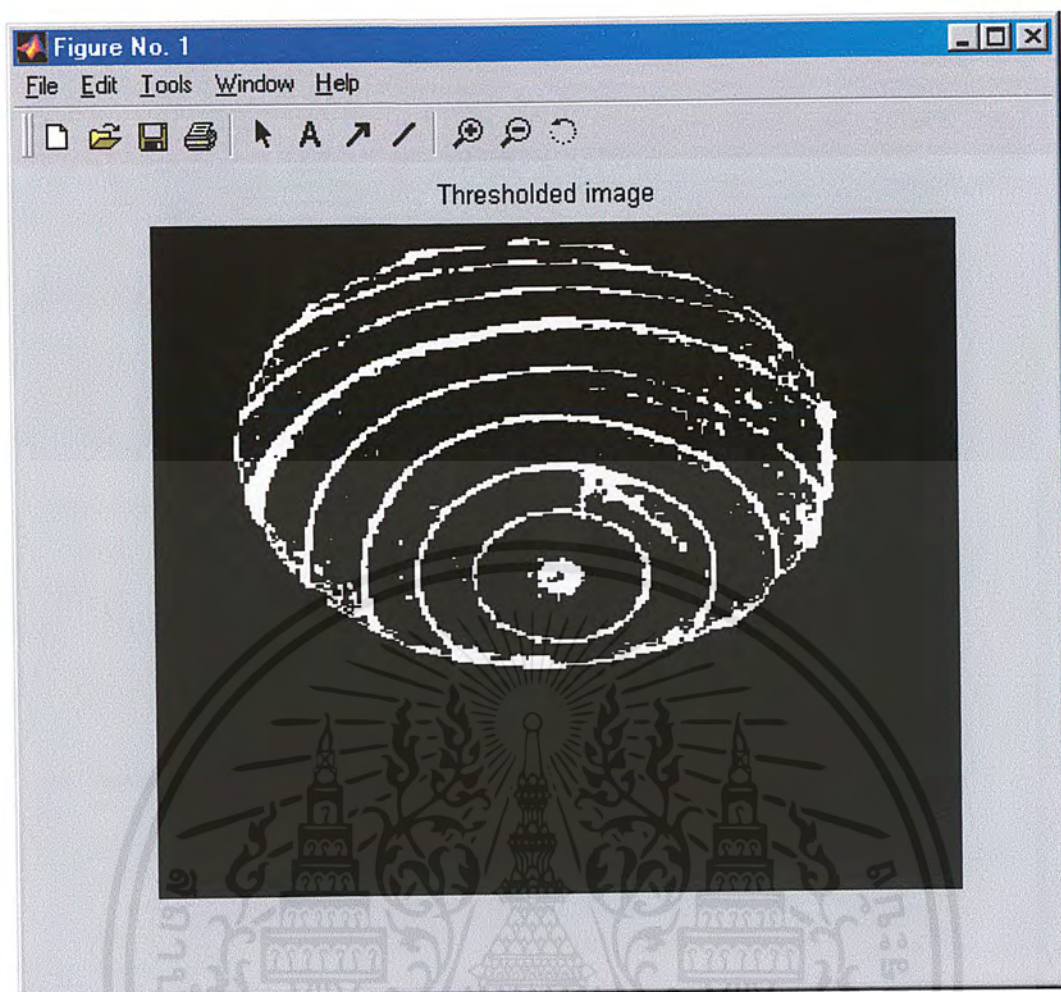
จากรูป จะเห็นได้ว่ารูปที่ผ่านการทำฮิสโทแกรมอีควอไลซ์เซชันแล้ว จะมีค่าอยู่ในช่วง 0 ถึง 100 เศษ ๆ และจากการสังเกตที่รูปภาพจะเห็นว่า เส้นวงปีที่เราจะทำการนับนั้น มีสีที่ค่อนข้างดำ ดังนั้น เราจึงควรเลือกค่าเทรดโฮสต์ที่จะนำมาตัด ให้อยู่เข้าใกล้ค่าศูนย์ (ค่าศูนย์ คือ ค่าของสีดำ) ดังนั้น ในที่นี้จึงได้เลือกทำการทดลองตัดค่าเทรดโฮสต์ที่ค่า 20 ซึ่งสามารถแสดงได้ดังรูป

รูปที่ 8 แสดงตัวอย่างการทดลองใส่ค่าที่จะทำการตัดแธรชโหด

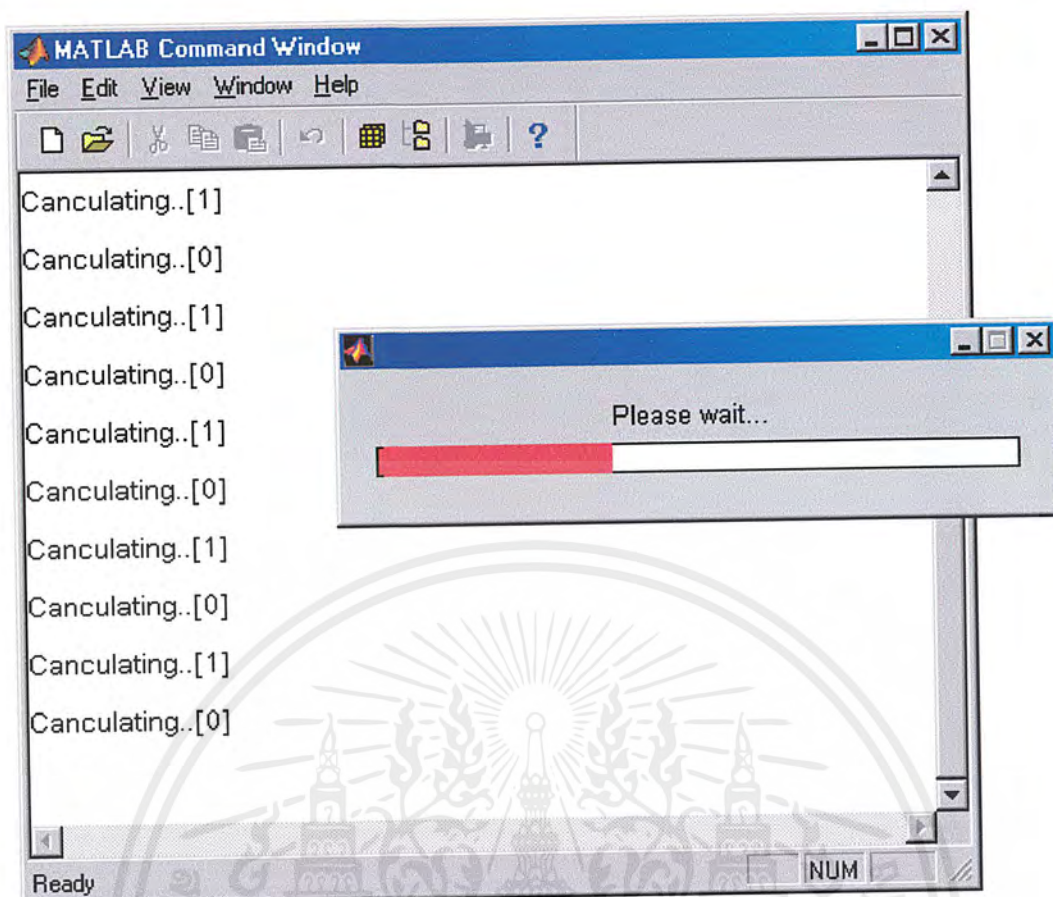
เมื่อตอบตกลง โปรแกรมจะทำการแสดงภาพที่ได้ทำการตัดแธรชโหดตามค่าที่ได้พิมพ์เข้ามา ดังรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

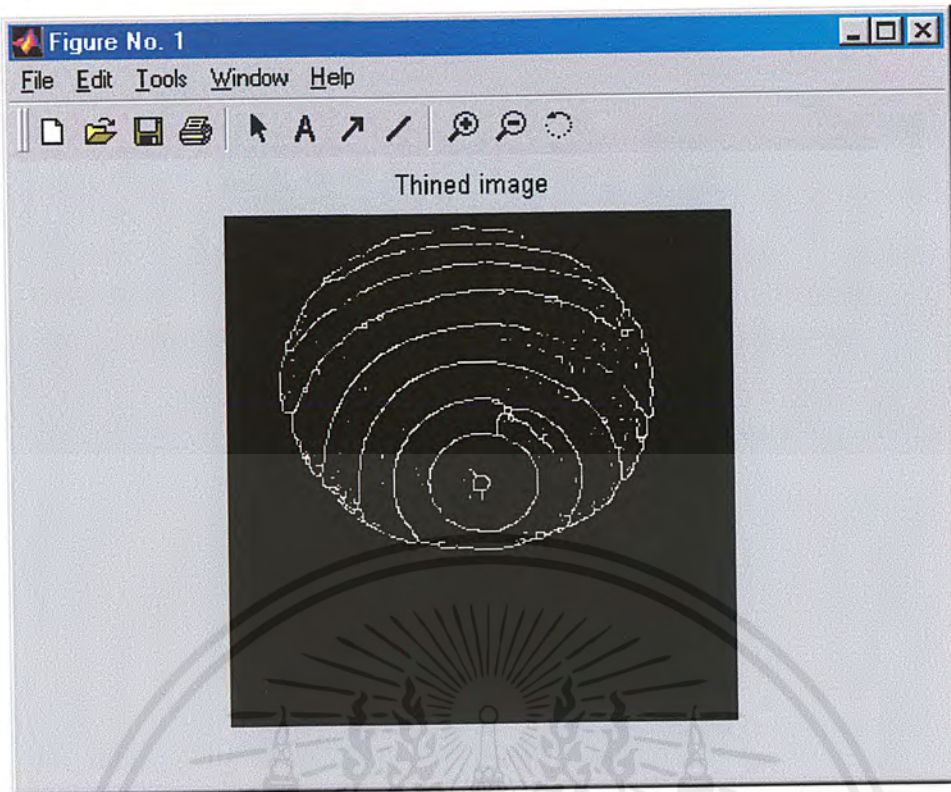
รูปที่ 9 แสดงรูปภาพ spruce1 ที่ได้ทำการตัดค่าเทรชที่ค่า 20 แล้ว

เมื่อกดตกลง ต่อไปจะเป็นการเข้าสู่กระบวนการทำรูปให้บางลง (thinning) ซึ่งผลของกระบวนการนี้จะแสดงที่โปรแกรม MATLAB เป็นการแสดงการวนเพื่อตรวจสอบการทำรูปให้บางลงของแต่ละรอบ ดังนี้

รูปที่ 10 แสดงให้เห็นถึงการวนรอบของกระบวนการทำรูปให้บางลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 11 แสดงรูปภาพวงปีที่ผ่านการทำรูปให้บางลงแล้ว

เมื่อกดตกลงอีกครั้ง จะเป็นการแสดงผลลัพธ์ของปัญหาพิเศษนี้ คือ แสดงจำนวนอายุของต้นไม้ที่นับได้จากภาพวงปีที่นำเข้าไปประมวลผลนี้ ดังรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The image shows a screenshot of the MATLAB Command Window. The window title is "MATLAB Command Window". The menu bar includes "File", "Edit", "View", "Window", and "Help". The toolbar contains icons for file operations and help. The command window displays the following text:

```

Calculating..[1]
Calculating..[0]
Calculating..[1]
Calculating..[0]
Calculating..[1]
Calculating..[0]
Calculating..[1]
Calculating..[0]
Calculating..[1]
Calculating..[0]
Annual Ring : 7»

```

The status bar at the bottom shows "Ready" on the left and "NUM" on the right.

รูปที่ 12 แสดงอายุของต้นไม้ที่ได้จากภาพวงปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MATLAB คืออะไร

MATLAB เป็นภาษาคอมพิวเตอร์ขั้นสูง (High-level Language) สำหรับการคำนวณทางเทคนิคที่ประกอบด้วย การคำนวณเชิงตัวเลข กราฟิกที่ซับซ้อน และการจำลองแบบเพื่อให้มองเห็นภาพพจน์ได้ง่ายและชัดเจน ชื่อของ MATLAB ย่อมาจาก matrix laboratory เดิมโปรแกรม MATLAB ได้เขียนขึ้นเพื่อใช้ในการคำนวณทาง matrix หรือเป็น matrix software ที่พัฒนาจากโปรเจ็คที่ชื่อ LINKPACK และ EISPACK

MATLAB ได้พัฒนามาด้วยการแก้ปัญหาที่ส่งมาจากหลายๆ ผู้ใช้เป็นระยะเวลาหลายปี จึงทำให้โปรแกรม MATLAB มีฟังก์ชันต่างๆ ให้เลือกใช้มากมาย ในบางมหาวิทยาลัยได้ใช้โปรแกรม MATLAB เป็นหลักสูตรพื้นฐานในการศึกษาทางด้านคณิตศาสตร์ วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์แขนงต่างๆ ตลอดจนในด้านอุตสาหกรรมได้ใช้โปรแกรม MATLAB เป็นเครื่องมือสำหรับใช้ในงานวิจัย พัฒนาและวิเคราะห์

โปรแกรม MATLAB จะมีกล่องเครื่องมือที่ใช้ในการหาคำตอบเรียกว่า Toolbox โดยโปรแกรม MATLAB จะมี toolbox ในแต่ละสาขา เช่น การประมวลผลสัญญาณ (Signal Processing Toolbox) การประมวลผลภาพ (Image Processing Toolbox) ระบบควบคุม (Control System Toolbox) โครงข่ายประสาท (Neural Networks Toolbox) ฟัชซีลอจิก (Fuzzy Logic Toolbox) เวฟเลต (Wavelet Toolbox) การติดต่อสื่อสาร (Communication Toolbox) สถิติ (Statistics Toolbox) และสาขาอื่นๆมากมาย ภายใน toolbox แต่ละสาขาก็จะมีฟังก์ชันต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาในสาขานั้นๆ ให้เลือกประยุกต์ใช้งานเป็นจำนวนมาก

โปรแกรม MATLAB ดีอย่างไร

สำหรับผู้ที่ยังไม่เคยใช้งานโปรแกรม MATLAB อาจสงสัยว่าโปรแกรม MATLAB มีข้อดีอย่างไร ทำไมถึงไม่ใช้งานภาษาโปรแกรมอื่นๆ และแตกต่างจากโปรแกรมภาษาอื่นอย่างไร ดังนั้นในหัวข้อนี้จึงได้จำแนกลักษณะเด่นที่ง่ายต่อการใช้งานโปรแกรม MATLAB ดังนี้คือ

- มีฟังก์ชันคณิตศาสตร์ให้เลือกใช้ในการคำนวณมากมายตลอดจนเราสามารถสร้างฟังก์ชันขึ้นมาใช้งานได้เองในสาขาที่ต้องการ
- Algorithm พัฒนาได้ง่ายไม่ยุ่งยาก สามารถแก้ไขปัญหาด้านคณิตศาสตร์ที่มีความซับซ้อนได้ง่าย และรวดเร็วกว่าโปรแกรมภาษาอื่นๆ เช่น C Fortran Basic เป็นต้น
- มีโครงสร้างแบบจำลอง (Simulink) ซึ่งเป็นแพ็คเกจที่เรานำไปสร้างบล็อกไดอะแกรมเพื่อใช้ทดสอบและประเมินผลระบบ Dynamic ต่างๆ ก่อนนำไปใช้งานจริง
- สามารถวิเคราะห์และตรวจสอบข้อมูลได้ง่ายและรวดเร็ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- นำไปใช้งานทางด้านกราฟฟิกได้เป็นอย่างดีทั้งในด้านการแสดงภาพตั้งแต่สองมิติที่เป็น rectangular polar stair bar รวมทั้งภาพสามมิติในรูปแบบพื้นผิว (surface) และระดับสูงต่ำ (contour) ตลอดจนสามารถนำภาพมาต่อกัน และเก็บไว้เพื่อที่จะสร้างเป็นภาพเคลื่อนไหวได้อีกด้วย
- ประยุกต์ใช้ในการสร้างรูปแบบ Graphical User Interface ได้โดยการเลือกใช้ object และเมนูต่างๆ โดยโปรแกรม MATLAB จะมีเครื่องมือให้เลือกใช้ เช่น เมนู รายการ ปุ่มกด และ field object ต่างๆ เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเลือกนำไปใช้ในการทำงานปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้ใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ได้
- ทำการประมวลผลร่วมกับโปรแกรมอื่นได้เช่น Fortran , Borland C/C++ , Microsoft Visual C++ และ Watcom C/C++ ด้วยการเขียนฟังก์ชันที่เป็น mex ไฟล์โดยโปรแกรม MATLAB จะเรียกใช้รูทีนจากโปรแกรมภาษา C และ Fortran
- โปรแกรม MATLAB เป็นระบบ interactive ซึ่งส่วนของข้อมูลพื้นฐานเป็นอาร์เรย์ที่ไม่ต้องการมิติ ทำให้โปรแกรม MATLAB สามารถทำการแก้ปัญหาทางเทคนิคต่างๆ ได้มากใช้เวลาในการประมวลผลน้อย และดีกว่าโปรแกรมภาษา C และ Fortran

โครงสร้างของ MATLAB

โครงสร้างของโปรแกรม MATLAB ประกอบด้วย 5 ส่วนใหญ่ๆ คือ

1. ภาษาโปรแกรม MATLAB (The MATLAB language)
 MATLAB เป็นโปรแกรมภาษาขั้นสูงที่ใช้ควบคุม flow statements ฟังก์ชัน โครงสร้างข้อมูล input/output และลักษณะโปรแกรม Object-oriented Programming ทำให้การเขียนโปรแกรมไม่ยุ่งยากเมื่อเทียบกับการเขียนโปรแกรมด้วยภาษาอื่นๆ เช่น C , Fortran , Basic เป็นต้น
2. สถาปัตยกรรมในการทำงานของ MATLAB (The MATLAB working environment)
 MATLAB จะมีกลุ่มของเครื่องมือที่เป็นประโยชน์สำหรับการทำงานของผู้ใช้โปรแกรม หรือโปรแกรมเมอร์ประโยชน์ที่กล่าวนี้ก็คือการจัดการตัวแปรใน workspace การนำข้อมูลหรือการผ่านค่าตัวแปรเข้า/ออก และกลุ่มของเครื่องมือต่างๆ นี้ก็จะใช้สำหรับพัฒนา จัดการ ตรวจสอบความผิดพลาดของโปรแกรม (debugging) ที่ได้เขียนขึ้น
3. ฟังก์ชันในการคำนวณทางคณิตศาสตร์ (The MATLAB mathematical function library)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MATLAB จะมีไลบรารีทั่วไปที่ใช้ในการคำนวณอย่างกว้าง เช่น sine , cosine และ ฟังก์ชันเชิงซ้อน โดยสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นฟังก์ชันหรือไลบรารีเพิ่มเติมขึ้น จากไลบรารีที่ใช้กันโดยทั่วไป เช่น ฟังก์ชันในการหา eigenvalues หรือ eigenvector การแยกตัวประกอบและส่วนประกอบของเมตริกซ์ด้วยวิธีต่างๆ การวิเคราะห์ข้อมูล การหาความน่าจะเป็น และการแก้ปัญหาของสมการเชิงเส้นที่เป็นพื้นฐานของสาขาวิชาต่างๆ เป็นต้น ทำให้โปรแกรม MATLAB มีฟังก์ชันสำหรับใช้งานค่อนข้างมากและครอบคลุมในรายละเอียดของการคำนวณในสาขาวิชาต่างๆ ได้มากขึ้น

4. Handle Graphics

ระบบกราฟิกของ MATLAB จะประกอบด้วยคำสั่งชั้นสูงสำหรับการพล็อตกราฟ โดยมีพื้นฐานอยู่บนแนวความคิดที่ว่าทุก ๆ สิ่งบนหน้าต่างรูปภาพของโปรแกรม MATLAB จะเป็นวัตถุ (Object) ซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว Handle Graphics ประกอบด้วยคำสั่งชั้นสูงให้คุณได้เลือกใช้ในการสร้าง Graphical User Interface บนพื้นฐานการประยุกต์ใช้งานของคุณ นอกจากนี้โปรแกรม MATLAB ยังมีฟังก์ชันที่ใช้สำหรับการแสดงภาพสองมิติ ภาพสามมิติและการสร้างภาพเคลื่อนไหว

5. The MATLAB Application Program Interface(API)

API จะใช้เพื่อสนับสนุนการติดต่อจากภายนอกโดยใช้โปรแกรมที่เป็น mex ไฟล์ ซึ่งเป็นไฟล์ที่เขียนขึ้นโดยใช้ mex ฟังก์ชันใน MATLAB ซึ่งเรียกใช้รูทีนจาโปรแกรมภาษา C และ Fortran หรืออาจกล่าวได้ว่า API เป็นไลบรารีที่เขียนด้วยโปรแกรมภาษา C และ Fortran ที่มีการเชื่อมต่อกับโปรแกรม MATLAB ด้วยไฟล์ที่เป็น mex ฟังก์ชันอีกทั้ง MATLAB API นี้ยังมีความสามารถสำหรับการเรียก routine จาก MATLAB (dynamic linking) ก็ได้

นอกจากลักษณะเด่นของโปรแกรม MATLAB ทั้ง 5 ข้อที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้วโปรแกรม MATLAB ยังมีเครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์และทดสอบระบบโดยการจำลองขึ้นมาซึ่งก็คือ simulink

Simulink เป็นโปรแกรมที่ควบคู่กับ MATLAB ซึ่งเป็นระบบ interactive สำหรับการจำลองและวิเคราะห์ระบบไดนามิกต่างๆ ที่เป็นระบบเชิงเส้น (Linear) ระบบไม่เชิงเส้น (nonlinear) simulink เป็นโปรแกรม mouse-driver ที่ให้คุณใช้ระบบโมเดลโดยการวาดบล็อกไดอะแกรมบนจอภาพด้วยการเมาส์ทำให้โปรแกรม MATLAB สามารถทำการจำลองระบบได้หลายรูปแบบ เช่น เชิงเส้น(linear) ไม่เชิงเส้น (nonlinear) เวลาต่อเนื่อง (continuous-times) เวลาไม่ต่อเนื่อง (discrete-time) และระบบหลายอัตรา (multirate) ซึ่งแต่ละรูปแบบที่นำมาสร้างแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำลองในการวิเคราะห์นั้นผู้ใช้จะต้องมีความเข้าใจพื้นฐานการทำงานของบล็อกแต่ละบล็อกได้เป็นอย่างดี ตลอดจนเข้าใจระบบโดยรวมของงานที่จะกระทำด้วย

Blocksets เป็นสิ่งที่เพิ่มเติมใน simulink โดยจะเป็นไลบรารีของบล็อกสำหรับการประยุกต์เฉพาะ เช่นการติดต่อสื่อสาร (Communication) การประมวลผลข้อมูล (Signal Processing) และระบบไฟฟ้ากำลัง (Power Systems)

Real-time Workshop เป็นโปรแกรมที่ให้คุณสร้าง c code จากบล็อกไดอะแกรมของคุณ และสามารถกระทำกับบล็อกไดอะแกรมได้หลากหลายด้วยระบบเวลาจริง (real-time systems)

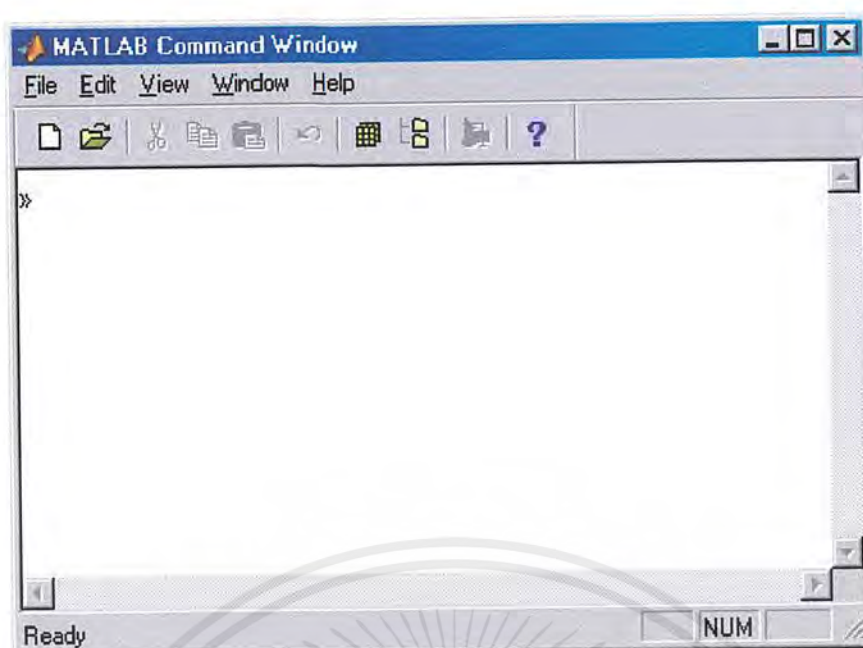
โปรแกรม MATLAB มีอยู่หลาย version ซึ่ง version ดั้งเดิมของโปรแกรม MATLAB จะใช้งานบน DOS ที่มีการคำนวณไม่ยุ่งยากเหมาะสำหรับผู้เริ่มศึกษา คอมพิวเตอร์ที่ใช้ก็ไม่จำเป็นต้องมีพื้นที่หน่วยความจำมาก ใช้ได้กับ CPU ที่มีความเร็วต่ำ แต่มีข้อเสียคือฟังก์ชันที่นำมาใช้งานมีน้อยทำให้เขียนโปรแกรมที่มีความซับซ้อนได้ไม่ดีเท่าที่ควรเพราะมีประสิทธิภาพและความเร็วในการประมวลผลต่ำ ต่อมาเมื่อระบบคอมพิวเตอร์มีการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพสูงควบคู่กับโปรแกรม MATLAB ก็ได้มีการพัฒนาให้มีฟังก์ชันให้เลือกใช้ได้มากมายจึงทำให้โปรแกรม MATLAB มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น การประมวลผลโปรแกรมที่ซับซ้อนมีความเร็วสูงขึ้น และมีฟังก์ชันต่างๆให้เลือกใช้ในสาขาต่างๆ มากมาย แต่ก็ต้องใช้กับคอมพิวเตอร์ที่มีพื้นที่หน่วยความจำมาก CPU มีความเร็วสูง และต้องการ Co-processor ในการช่วยคำนวณแต่เมื่อเปรียบเทียบกับผลที่ได้ก็ถือว่าคุ้ม

คอมพิวเตอร์ที่เหมาะสมสำหรับโปรแกรม MATLAB

เนื่องจากโปรแกรม MATLAB เป็นโปรแกรมที่ใช้สำหรับการคำนวณทางคณิตศาสตร์และกราฟฟิกที่ซับซ้อน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีความเร็วสูง คอมพิวเตอร์พีซีที่เหมาะสมกับโปรแกรม MATLAB คือมีซีพียูรุ่นเพนเทียมขึ้นไป แรมควรมีอย่างน้อย 32 เมกกะไบต์ ส่วนฮาร์ดดิสก์ควรมีเนื้อที่ว่างเกินกว่า 80 เมกกะไบต์ขึ้นไป

การใช้งานโปรแกรม MATLAB เบื้องต้น

เมื่อเริ่มต้นใช้งานโปรแกรม MATLAB หน้าต่างแรกที่พบก็คือหน้าต่างคำสั่ง บนหน้าต่างคำสั่งจะพบเครื่องหมาย MATLAB prompt (>>) ซึ่งเครื่องหมายนี้จะแสดงความหมายว่าพร้อมที่จะรอรับคำสั่งต่างๆ เพื่อทำการคำนวณและประมวลผล โดยที่ตำแหน่งเคอร์เซอร์จะอยู่ทางด้านขวามือของเครื่องหมาย ">>" ของหน้าต่างดังนี้

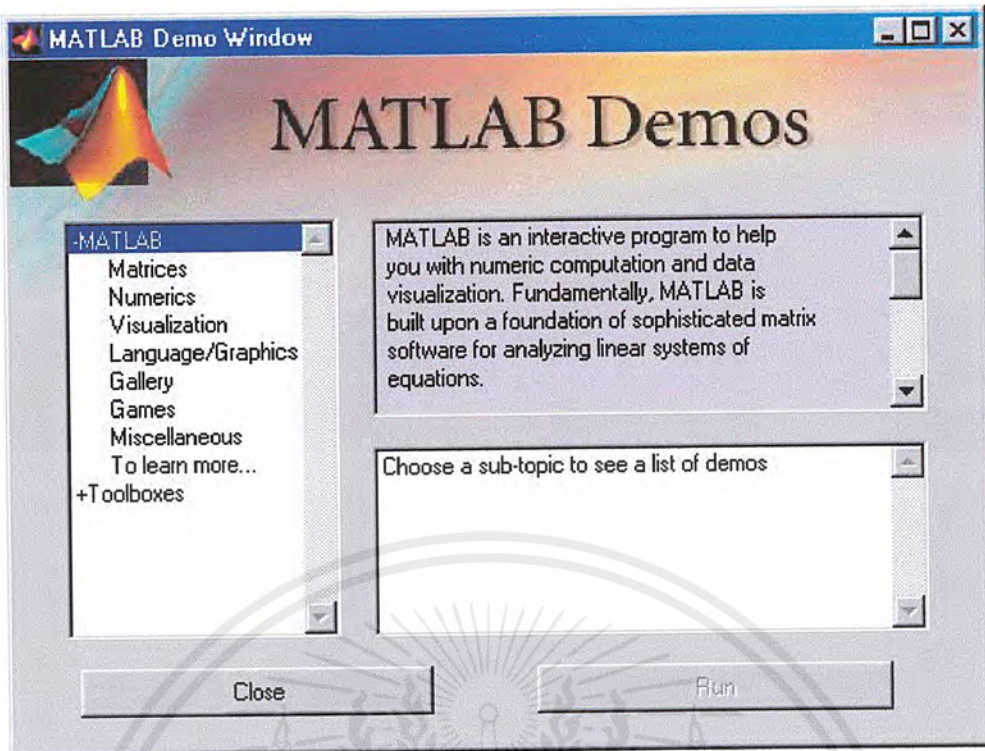

รูปที่ 13 แสดงหน้าต่างคำสั่งของ MATLAB

เนื่องจากโปรแกรม MATLAB ได้มีการแสดงในลักษณะ interactive mode ทำให้เมื่อพิมพ์คำสั่งในการคำนวณและประมวลผลโดยตรงที่เครื่องหมาย “ >> ” บนหน้าต่างคำสั่ง (command windows) แล้วกดที่ปุ่ม Enter บนคีย์บอร์ด โปรแกรม MATLAB ก็จะทำการคำนวณแล้วให้คำตอบทันทีบนหน้าต่างคำสั่ง ถ้าคุณไม่ต้องการป้อนคำสั่งบนเส้นคำสั่ง (command line) ก็สามารถกระทำได้โดยการเขียนคำสั่งบน editor หรือ word processor ใดๆ การเขียนคำสั่งต่างๆ ในลักษณะนี้จะเรียกว่า script M-file ซึ่งเก็บไว้ในไฟล์นามสกุล .m และสามารถนำมาใช้ในภายหลังได้

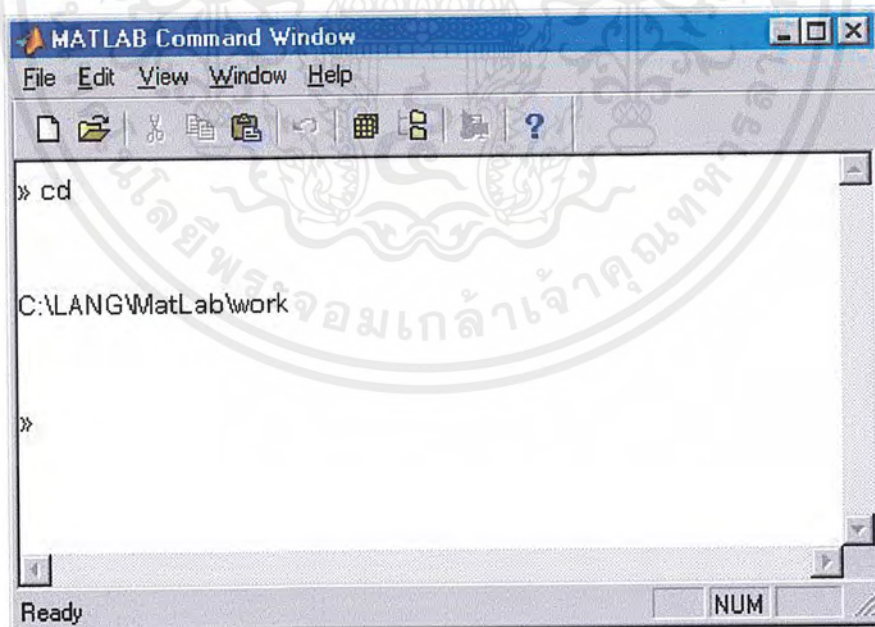
คำสั่งพื้นฐานที่ควรทราบ

DEMO : เป็นการเรียกหน้าต่าง MATLAB Demo Window ขึ้นมาบนจอคอมพิวเตอร์ ซึ่งภายใน DEMO จะประกอบด้วย toolbox ต่างๆ ซึ่งสามารถเข้าไปดูรายละเอียดและกัตัวอย่างโปรแกรมได้ โดยเลือก toolbox ตามต้องการดังรูป

รูปที่ 14 แสดงหน้าต่าง MATLAB Demo Window

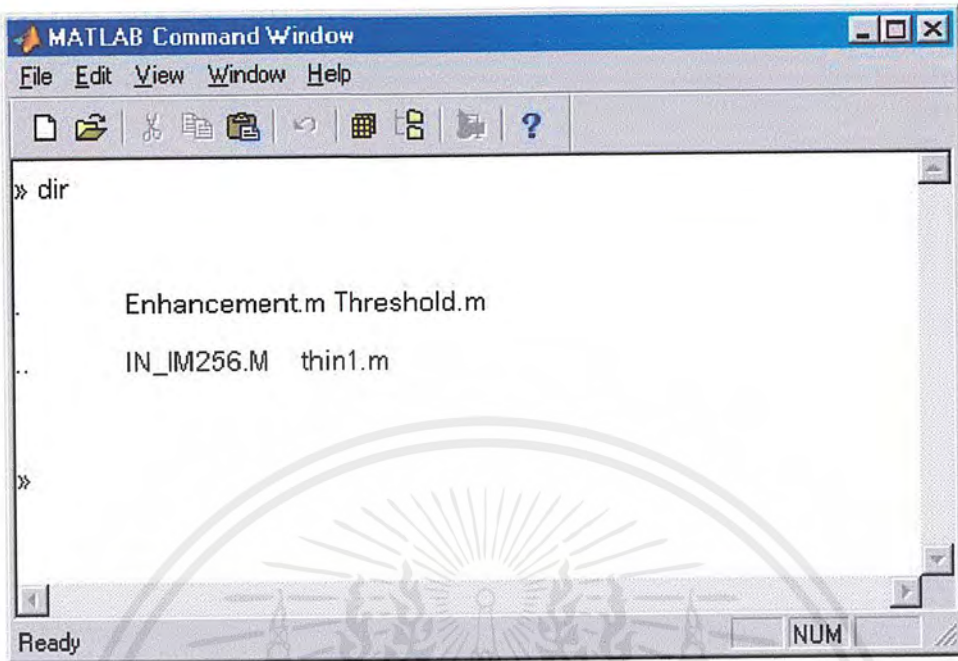
CD : ดูได้เร็วกทอริปัจจุบัน

รูปที่ 15 แสดงการใช้งานคำสั่ง CD

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DIR : ดูไดเรกทอรีของไฟล์บนดิสก์


```

MATLAB Command Window
File Edit View Window Help
» dir

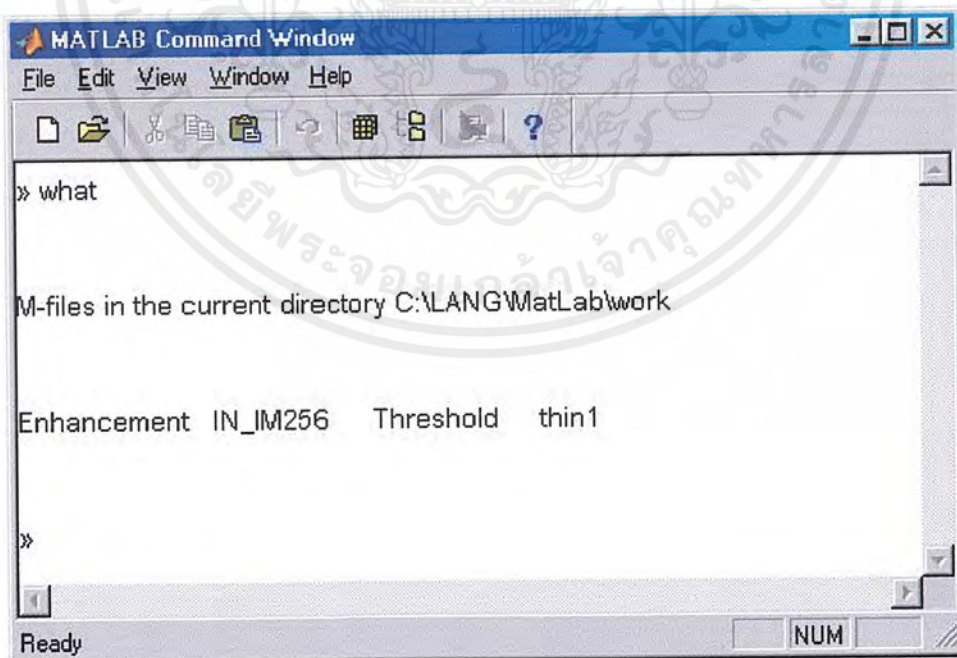
Enhancement.m Threshold.m
IN_IM256.M thin1.m

Ready
NUM

```

รูปที่ 16 แสดงการใช้งานคำสั่ง DIR

WHAT : แสดง M-files และ Mat-file ในไดเรกทอรีปัจจุบัน


```

MATLAB Command Window
File Edit View Window Help
» what

M-files in the current directory C:\LANG\MatLab\work

Enhancement IN_IM256 Threshold thin1

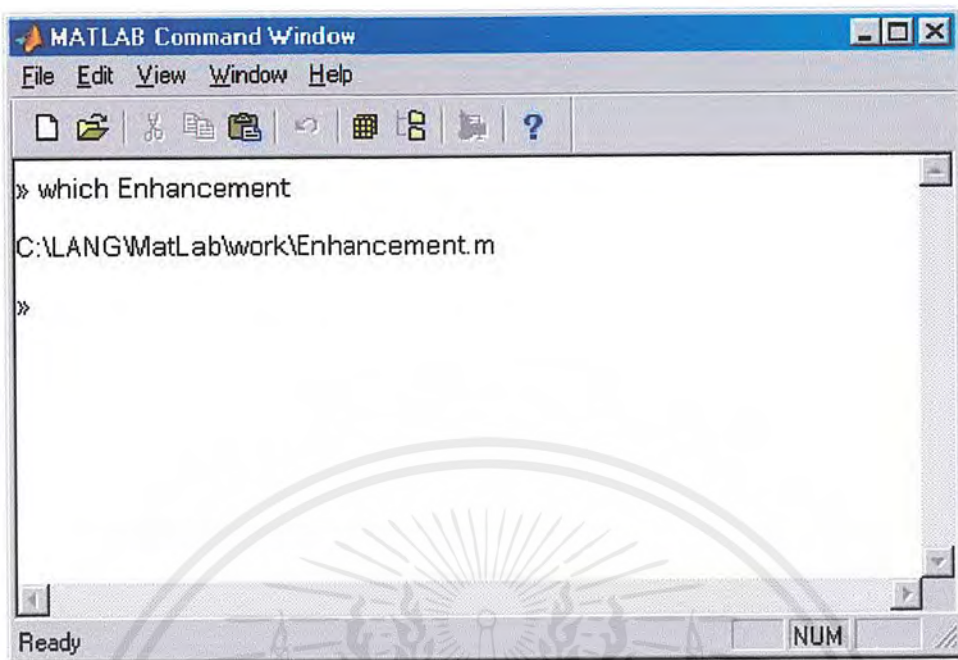
Ready
NUM

```

รูปที่ 17 แสดงการใช้งานคำสั่ง WHAT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

WHICH : ดูตำแหน่งไดเรกทอรีที่เก็บไฟล์ (คำสั่ง which ตามด้วยชื่อฟังก์ชันที่ต้องการดูตำแหน่ง)

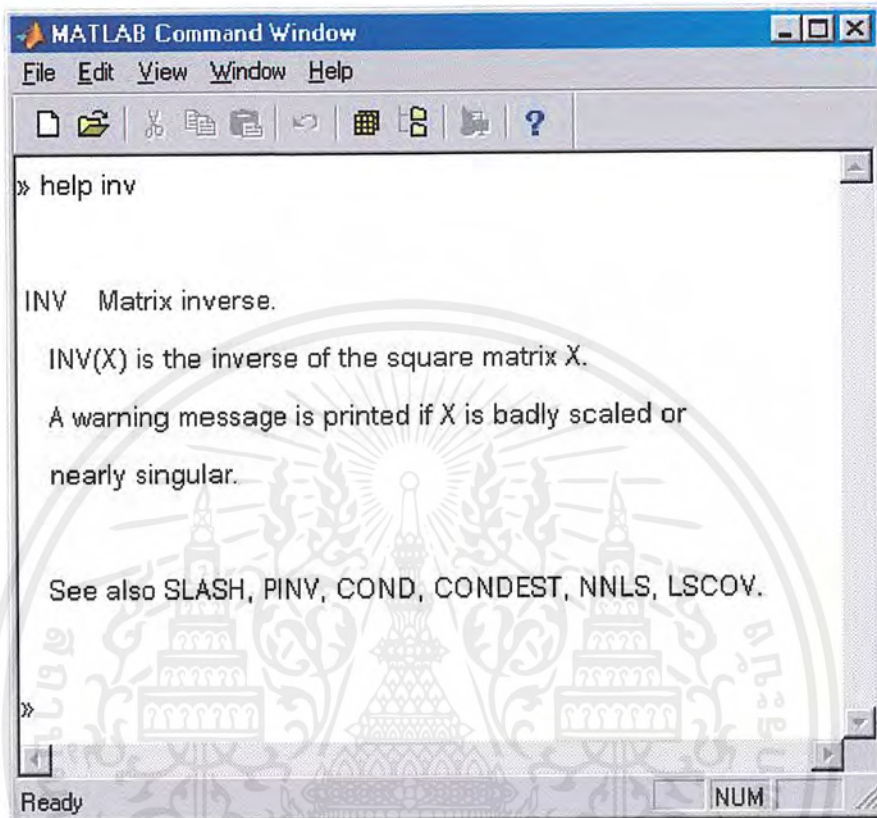
รูปที่ 18 แสดงการใช้งานคำสั่ง WHICH

TYPE : แสดงรายละเอียดของฟังก์ชันหรือไฟล์

CLC : เป็นคำสั่งลบข้อความต่างๆที่ปรากฏใน MATLAB Command Window ออกไปให้เหลือหน้าต่างที่มีแต่เครื่องหมาย">>" และเคอร์เซอร์กระพริบอยู่ดังรูปที่ 13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

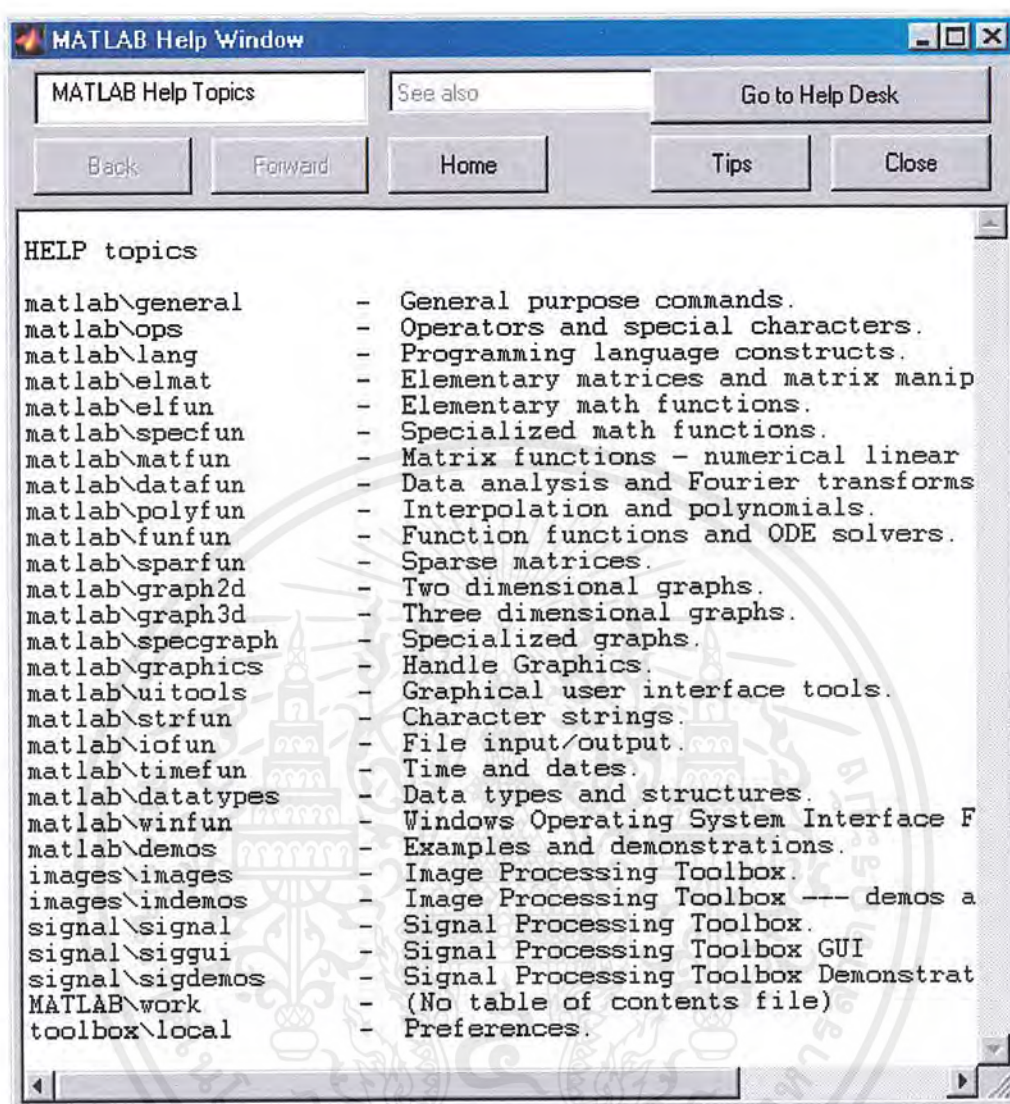
HELP : คุณสามารถอ่านความช่วยเหลือต่างๆ ที่ต้องการได้โดยการพิมพ์คำสั่งใน MATLAB Command Window ที่เครื่องหมาย ">>" ว่า help เว้นวรรคและตามด้วยคำสั่งของ MATLAB ที่คุณต้องการทราบรายละเอียดดังรูป

รูปที่ 19 แสดงการใช้งานคำสั่ง help

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือกดปุ่ม help window ในหน้าต่างคำสั่งก็จะปรากฏหน้าต่างของ Help ขึ้นมา

รูปที่ 20 แสดงหน้าต่าง MATLAB Help Window

การจัดการเกี่ยวกับไฟล์และไดเรกทอรี (File and Directory Management)

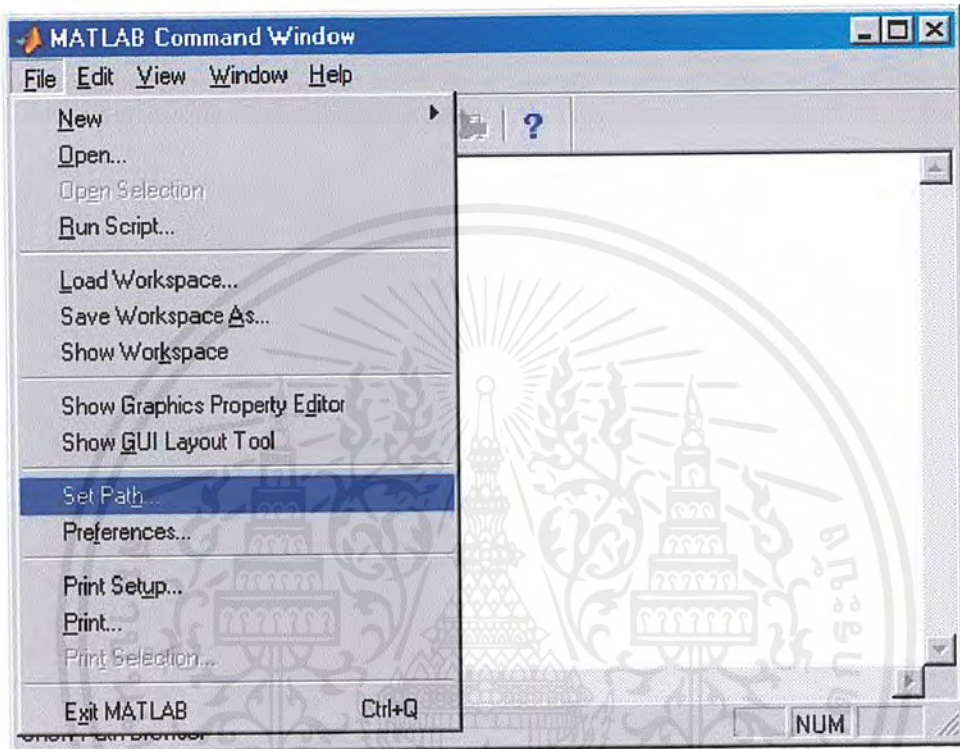
โปรแกรม MATLAB ใช้ search path เพื่อใช้ในการหาสคริปต์และฟังก์ชัน M-files ที่ได้สร้างไว้ในโฟลเดอร์ และไดเรกทอรีย่อย (subdirectory or subfolders) รายการของไดเรกทอรีต่างๆทั้งหมดที่มี M-files อยู่เรียกว่า the MATLAB search path หรือ MATLABPATH

การทำงานของคำสั่งหรือฟังก์ชัน M-files ต่างๆ ในโปรแกรม MATLAB จะกระทำใน search path ที่ได้กำหนดไว้ในโปรแกรม MATLAB จะกระทำการค้นหาฟังก์ชันต่างๆตาม path ที่ตั้งไว้และไดเรกทอรีปัจจุบันเท่านั้น การตรวจสอบไดเรกทอรีปัจจุบันและไดเรกทอรีที่ได้กำหนดไว้

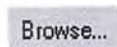
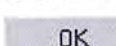
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใน search path ที่มีไฟล์ต่างๆอยู่ ตลอดจนทำการเปลี่ยนไดเรกทอรีปัจจุบันจาก Path Browser สามารถกระทำได้ดังนี้

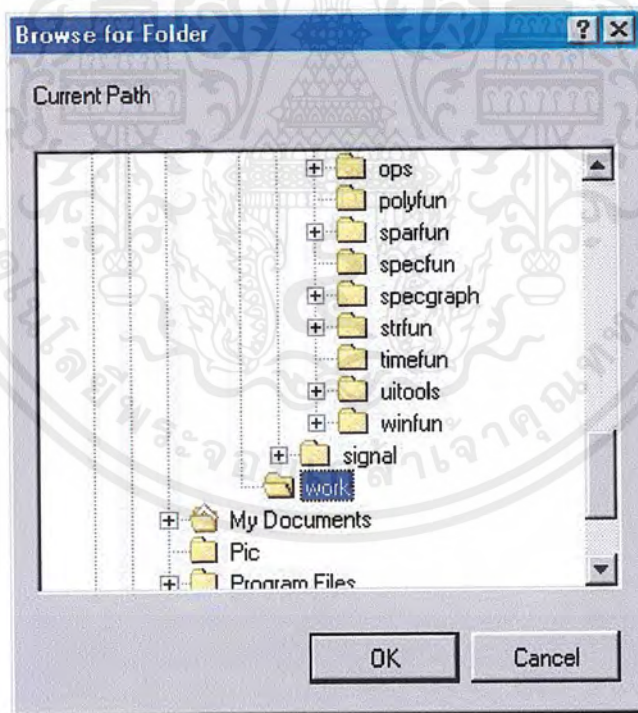
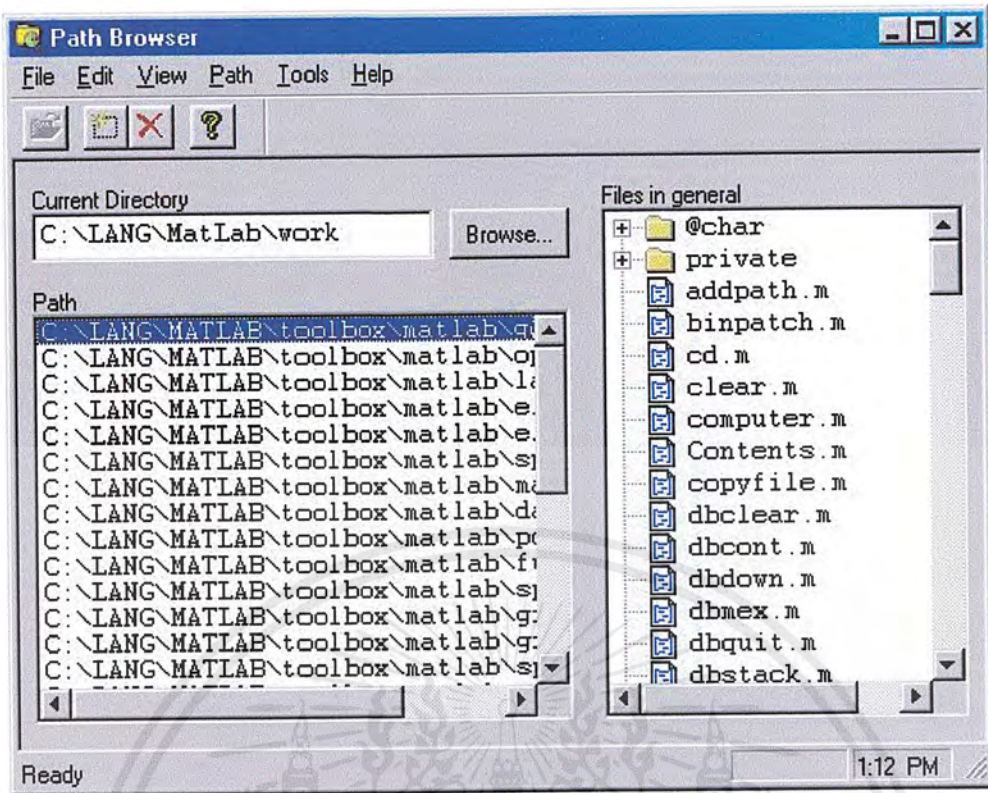
1. พิมพ์คำสั่ง editpath บนหน้าต่างคำสั่ง (>> editpath) หรือคลิกไปที่ไอคอน path browser ที่อยู่บนหน้าต่างคำสั่ง หรือเมนู File>set path ก็จะปรากฏหน้าต่าง Path Browser ขึ้นมา

รูปที่ 21 แสดงการกำหนด path ตามขั้นตอนที่ 1

2. คุณสามารถดูไดเรกทอรีปัจจุบันได้จาก Current Directory
3. เมื่อคุณต้องการเปลี่ยนไดเรกทอรีปัจจุบันก็สามารถทำได้โดยคลิกที่ปุ่ม แล้วไดอะล็อกบ็อกซ์ Browse for Folder จะปรากฏขึ้นมา
4. เลือกไดเรกทอรีที่ต้องการเปลี่ยนจากไดอะล็อกบ็อกซ์ Browse for Folder ในที่นี้ เปลี่ยนเป็น C:\LANGMATLAB\work
5. คลิกปุ่ม เมื่อเลือกไดเรกทอรีที่ต้องการเรียบร้อยแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

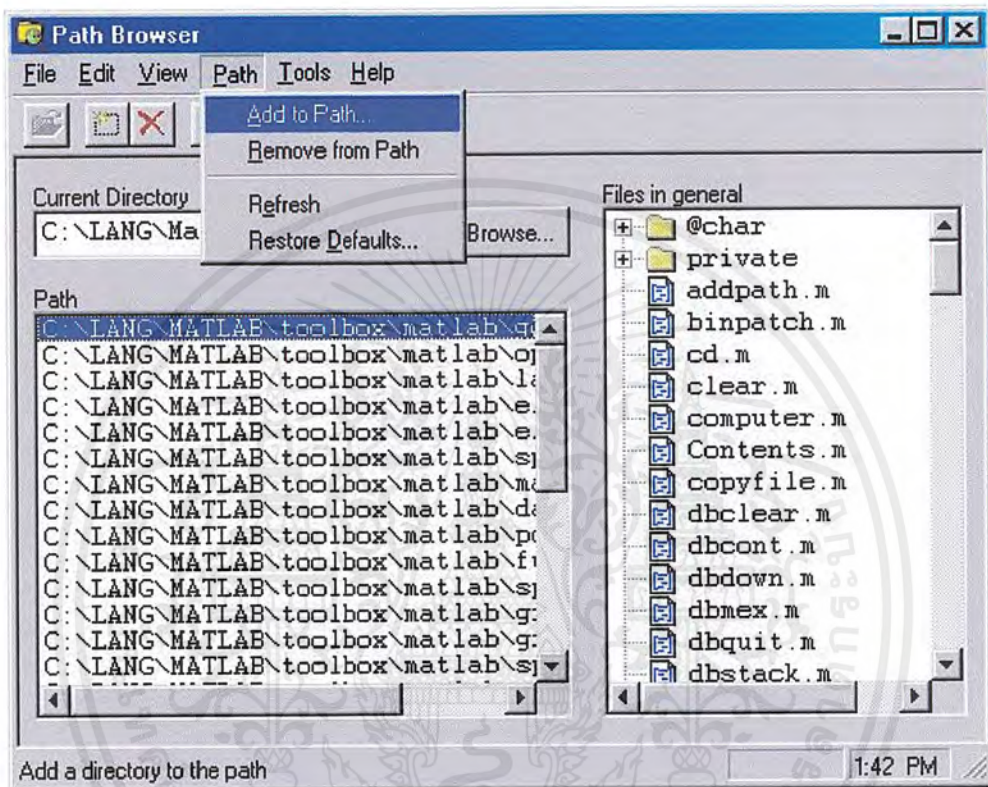

รูปที่ 22 แสดงการกำหนด path ตามขั้นตอนที่ 2-5

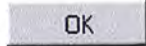
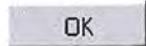
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกเหนือจากนี้คุณสามารถเพิ่มและลบ path เพื่อให้โปรแกรม MATLAB ค้นหาฟังก์ชันต่างๆ ที่จะกระทำคำสั่งหรือฟังก์ชัน M-file ต่างๆ ที่ต้องการได้ดังนี้

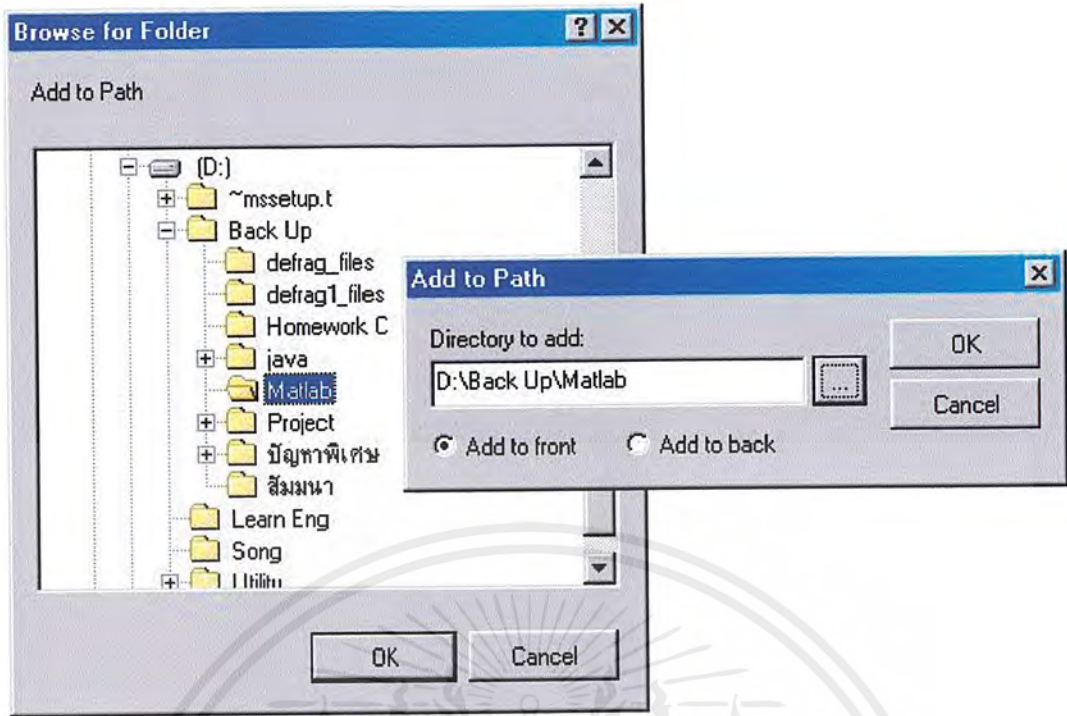
1. เลือกเมนู Path>Add to Path... จะปรากฏไดอะล็อก Add to Path ขึ้นมา
2. คลิกที่ปุ่ม เพื่อเพิ่มไดเรกทอรีที่ต้องการจะปรากฏไดอะล็อกกับลิ้ง Browse for Folder ขึ้นมา

รูปที่ 23 แสดงการเพิ่ม Path ตามขั้นตอนที่ 1-2

3. เลือกไดเรกทอรีที่ต้องการเพิ่มในไดอะล็อกกับลิ้ง Browse for Folder
4. คลิกที่ปุ่ม
5. ภายในกรอบ Directory to add จะเปลี่ยนเป็นไดเรกทอรีที่ต้องการเพิ่ม
6. คลิกที่ปุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

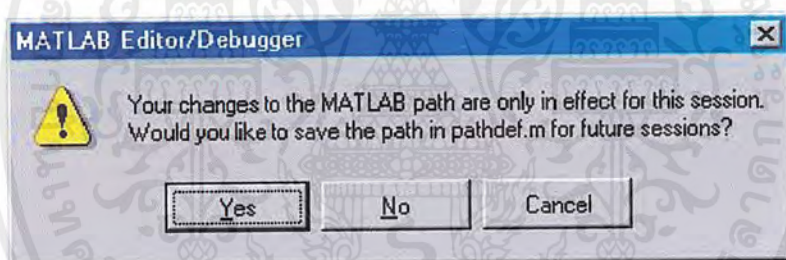
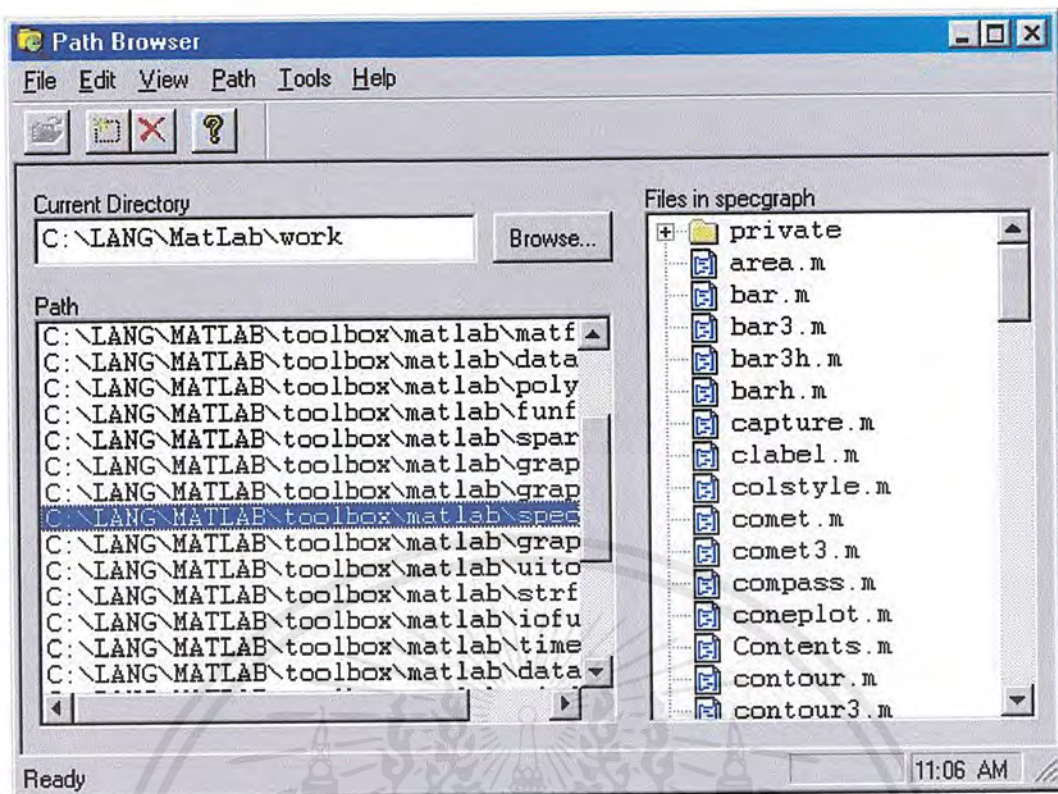

รูปที่ 24 แสดงการเพิ่ม Path ตามขั้นตอนที่ 3-6

ในกรณีที่ความต้องการลบ Path ที่ไม่ต้องการให้โปรแกรม MATLAB กระทำคำสั่งหรือฟังก์ชัน M-files ที่อยู่ในไดเรกทอรีนั้นก็สามารถทำได้ดังนี้

7. คลิกที่ตำแหน่งไดเรกทอรีที่ต้องการลบใน Path Browser
8. คลิกที่ไอคอน Remove from path จากนั้นไดเรกทอรีที่ต้องการลบก็จะหายไป
9. ถ้าคุณทำการเปลี่ยนไดเรกทอรีเพิ่มหรือลบ path ที่ต้องการแล้วเมื่อปิดหน้าต่าง Path Browser โปรแกรม MATLAB จะถามว่าต้องการเก็บ path ต่างๆ ที่ได้เปลี่ยนแปลงไปใช้ในการใช้งานโปรแกรม MATLAB ครั้งต่อไปหรือไม่ ให้คลิก Yes ถ้าคุณต้องการเปลี่ยนแปลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

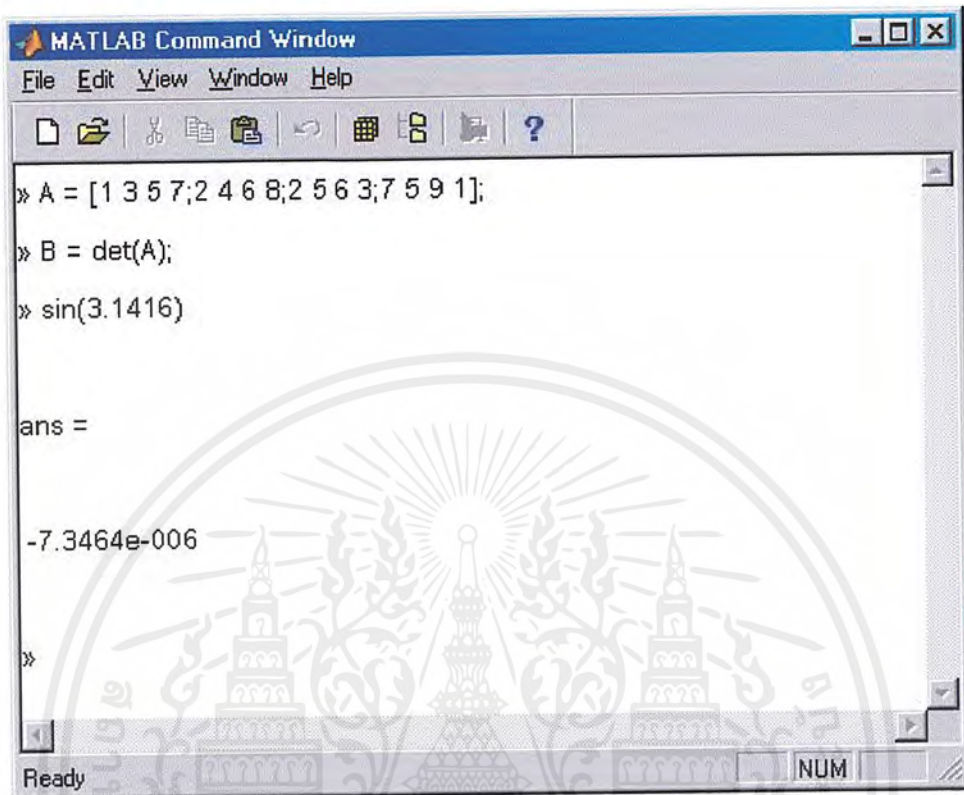
รูปที่ 25 แสดงการลบ Path ตามขั้นตอนที่ 7-9

การจัดการ MATLAB Workspace

ในหน้าต่างคำสั่งเมื่อคุณกำหนดค่าตัวแปรต่างๆ และหาค่าผลลัพธ์จากการประมวลผลในโปรแกรม MATLAB คุณสามารถตรวจสอบชื่อของตัวแปรใน workspace ได้โดยใช้คำสั่ง `who` บนหน้าต่างคำสั่งซึ่งคำสั่งนี้จะแสดงชื่อตัวแปรต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้ ส่วนคำสั่ง `whos` จะแสดงชื่อ ขนาด จำนวนและกลุ่ม (class) ของตัวแปรต่างๆที่ได้กำหนดไว้ในหน้าต่างคำสั่ง ในกรณีที่ทำกรประมวลผลแล้วไม่ได้ตั้งชื่อไว้ โปรแกรม MATLAB จะใช้ตัวแปร `ans` เป็นตัวแปรชั่วคราวในการกำหนดค่าที่ได้ และถ้าทำการประมวลผลคำสั่งต่อไปโดยที่ไม่ได้กำหนดตัวแปร ผลลัพธ์ข้อมูลที่ได้จากคำสั่งที่ประมวลผลใหม่ก็จะทับค่าเดิมในชื่อตัวแปร `ans` ในการดูค่าตัวแปรที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้กำหนดหรือค่าข้อมูลที่ได้ทำการประมวลผลมาแล้วสามารถตรวจดูได้โดยการพิมพ์ชื่อตัวแปรที่ต้องการทราบค่าลงบนหน้าต่างคำสั่งแล้วค่าข้อมูลนั้นก็ปรากฏออกมา ตัวอย่างเช่น


```

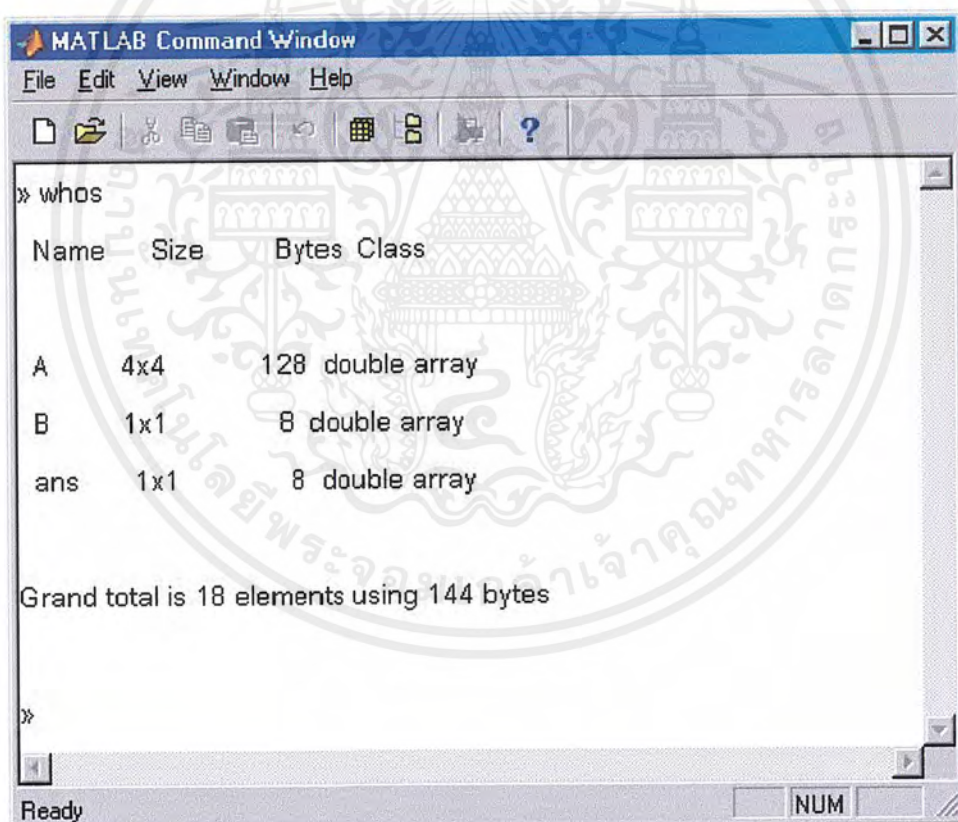
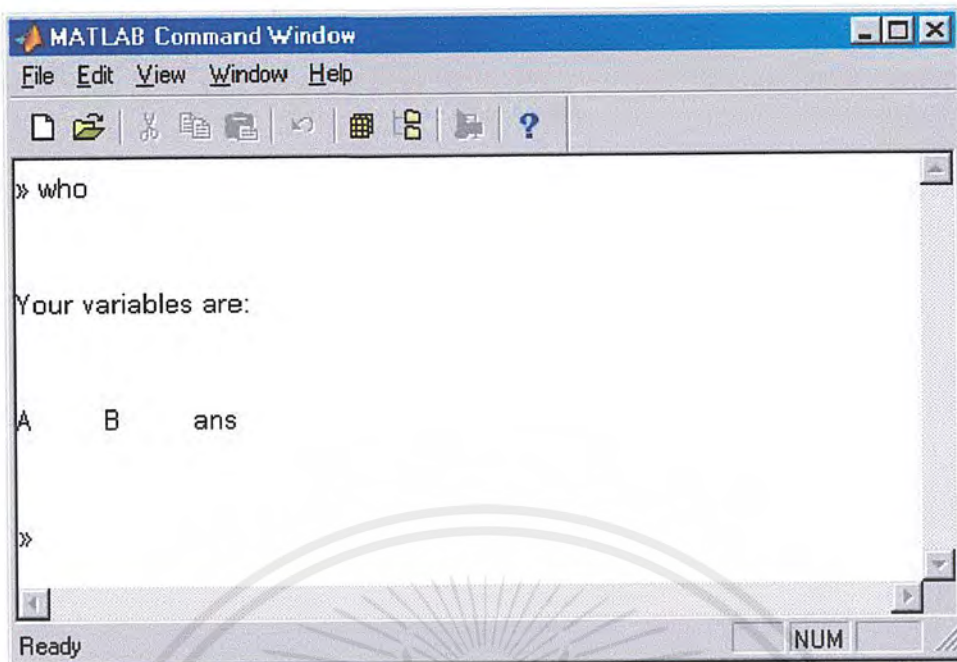
MATLAB Command Window
File Edit View Window Help
[Icons]
» A = [1 3 5 7;2 4 6 8;2 5 6 3;7 5 9 1];
» B = det(A);
» sin(3.1416)

ans =

-7.3464e-006
»
Ready NUM
  
```

รูปที่ 26.1 แสดงตัวอย่างการกำหนดค่าตัวแปรที่สร้างขึ้นและการเรียกใช้ตัวแปรชั่วคราว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

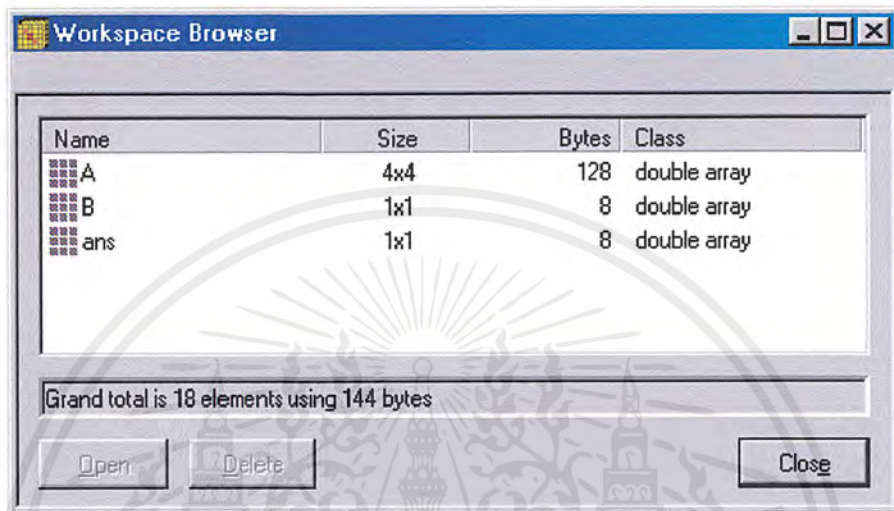

รูปที่ 26.2 แสดงตัวอย่างการใช้คำสั่ง Who และ Whos

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากการใช้คำสั่ง who และ whos ในการดูชื่อ ขนาดและกลุ่ม (class) ของตัวแปรแล้วยังสามารถดูได้จากเมนูคำสั่งดังนี้

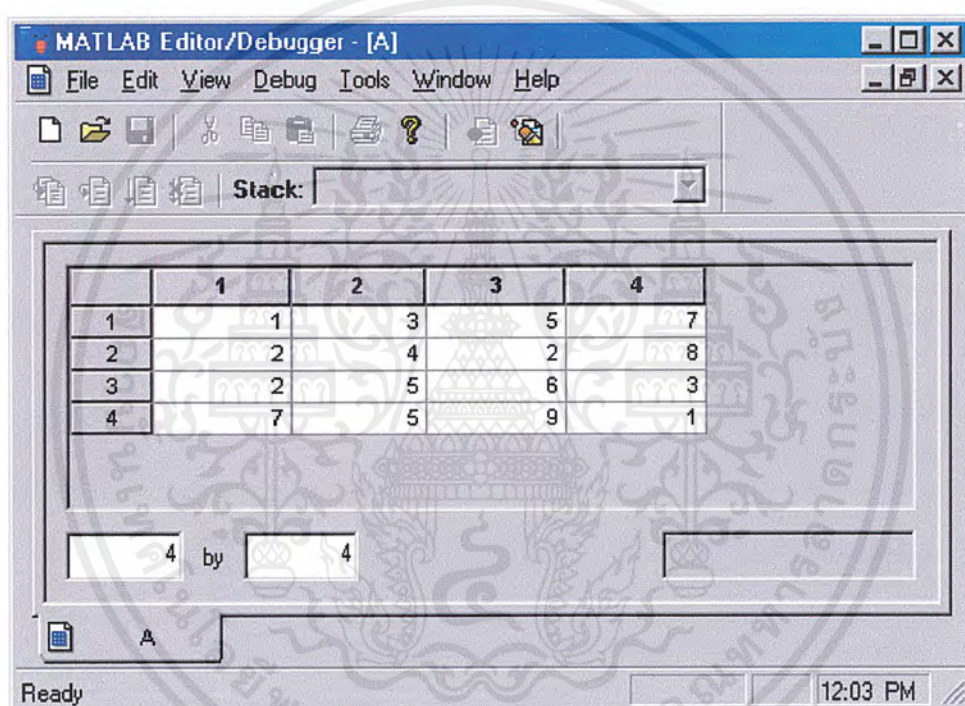
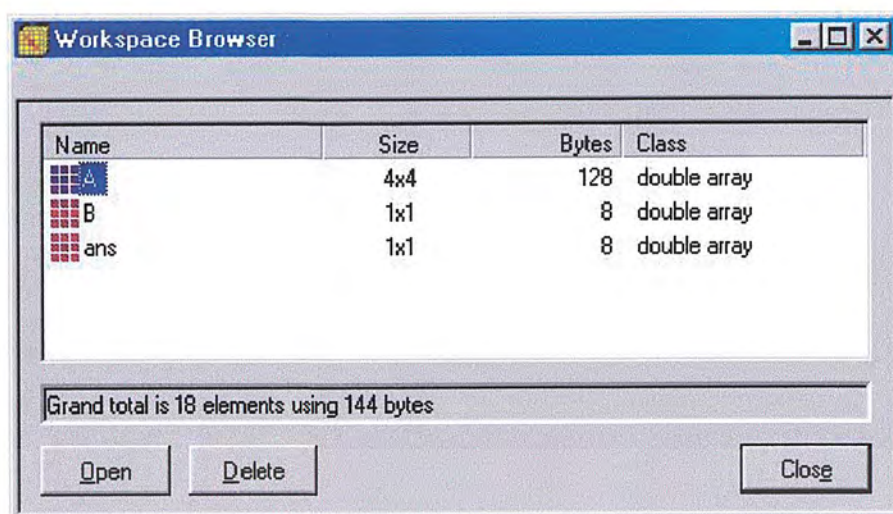
1. คลิกที่ไอคอน Workspace Browser
2. จะปรากฏหน้าต่าง Workspace Browser ขึ้นมาซึ่งหน้าต่างนี้จะบอกชื่อ ขนาด จำนวนและกลุ่มของตัวแปร

รูปที่ 27 แสดงหน้าต่าง Workspace Browser ตามขั้นตอนที่ 1-2

3. ตรวจสอบค่าตัวแปรหรือค่าข้อมูลที่อยู่ใน Workspace ได้โดยดับเบิลคลิกที่ตัวแปรที่ต้องการทราบค่าบนหน้าต่าง Workspace Browser เช่น ต้องการทราบค่าตัวแปร A ก็ดับเบิลคลิกที่ตัวแปร A
4. จะปรากฏหน้าต่างที่แสดงค่าข้อมูลของ A ออกมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 28 แสดงหน้าต่างแสดงค่าของข้อมูลที่เก็บในตัวแปร A ตามขั้นตอนที่ 3-4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนะนำโปรแกรม Paint Shop Pro 6.0

โปรแกรม Paint Shop Pro มีความสามารถทางด้านกราฟฟิก ในการปรับปรุงภาพ เพื่อนำเสนอผลงานผ่านกระดาษ, นำเสนอผลงานผ่านฟิล์ม หรือ งานที่สามารถนำเสนอผลงานเว็บได้เป็นอย่างดี

เหตุผลที่ปัญหาพิเศษนี้ได้เลือกโปรแกรม Paint Shop Pro เป็นตัวจัดการทางด้านกราฟฟิก ก็เพราะว่า โปรแกรม Paint Shop Pro เป็นโปรแกรมแชร์แวร์ขนาดเล็ก สามารถดาวน์โหลดมาใช้ได้ฟรี โปรแกรม Paint Shop Pro นี้ใช้งานได้ง่าย มีเมนูที่ไม่สลับซับซ้อน และแฝงไปด้วยลูกเล่น รวมถึงประสิทธิภาพค่อนข้างมากมาย

ในที่นี่จะขอแนะนำ เครื่องมือที่ใช้ในโปรแกรมเพียงบางตัว ที่จำเป็นต่อการใช้ในปัญหาพิเศษนี้เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนะนำเครื่องมือ

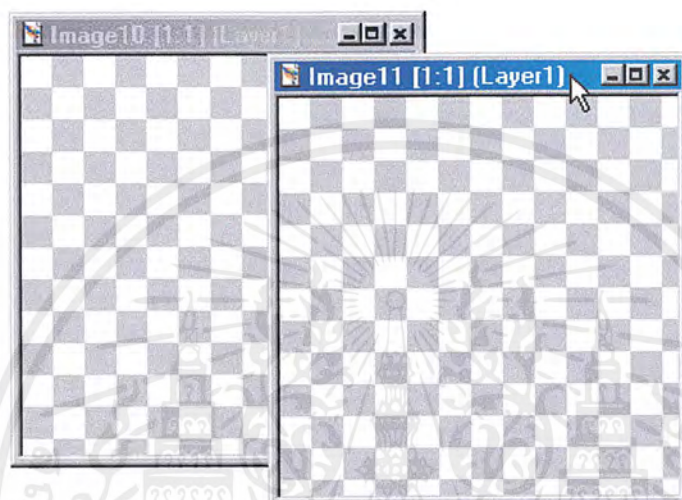
	Arrow Tool
	Zoom Tool
	Deform Tool
	Crop Tool
	Move Tool
	Selection Tool
	Freehand Tool
	Magic Wand Tool
	Eyedropper Tool
	Paint Brush Tool
	Clone Tool
	Color Replacer Tool
	Retouch Tool
	Eraser Tool
	Tubes Tool
	Airbrush Tool
	Flood Fill Tool
	Text Tool
	Draw Tool
	Preset Shapes
	Tool Vector

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Object Selection Tool

Arrow Tool

เป็นเครื่องมือสำหรับชี้ เพื่อปรับหน้าต่างรอบ ๆ รูปภาพรูปหนึ่ง หน้าต่างของรูปภาพรูปหนึ่ง ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของรูปภาพ มันเหมือนกับการยืดอก, หดเข้า, การย้ายหน้าต่างไปข้างหลังหน้าต่างอื่นหรือนำเอามาไว้ด้านหน้า เมื่อมีหลาย ๆ หน้าต่างถูกเปิดในเวลาเดียวกัน เครื่องมือชี้จะไม่ทำการแก้ไขภาพ และมีเพียงหน้าต่างเท่านั้นที่อยู่รอบ ๆ รูปภาพและมีการเปลี่ยนแปลง

รูปที่ 29 แสดงตัวอย่างการใช้ Arrow Tool

Zoom Tool

ใช้สำหรับการโฟกัสภาพเข้า และ ออก เครื่องมือนี้มีประโยชน์มาก ซึ่งจำเป็นสำหรับการแก้ไขพื้นที่ของรูปที่เล็กมาก ๆ และการโฟกัสพื้นที่ที่ใหญ่เป็นการทำให้เห็นแต่ละ pixel ของรูปภาพบนพื้นที่ ที่ต้องการ

รูปที่ 30 แสดงตัวอย่างการใช้ Zoom Tool

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Move Tool

เครื่องมือใช้ในการเคลื่อนย้าย layer แต่ละ layer หรือ เคลื่อนย้ายวัตถุแต่ละวัตถุ

Selection Tool

เครื่องมือการเลือก มีรูปร่างพื้นฐานให้เราเลือกใช้ คือ วงกลม, สี่เหลี่ยมจัตุรัส, สี่เหลี่ยมผืนผ้า และวงรี เพื่อประยุกต์ใช้บนพื้นที่ที่เราต้องการหรือบนรูปภาพต่าง ๆ การเลือกนั้นเราสามารถทำการเพิ่ม หรือลบ การเลือกนั้นได้ โดยการใช้ mouse จัดการควบคู่กับ shift หรือ Ctrl คือ ใช้ shift เพื่อเป็นการเพิ่มส่วนที่เลือก และ ใช้ Ctrl เพื่อเป็นการลบส่วนที่เลือก

รูปที่ 31 แสดงตัวอย่างการใช้ Selection Tool

Freehand Tool

เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับการเลือกอีกตัวหนึ่ง การทำงานของเครื่องมือนี้จะใช้ควบคู่กับปุ่ม Option ที่แป้นพิมพ์ โดยการกดปุ่มนี้ค้างไว้จนกว่าจะทำงานเสร็จ ในขณะที่ใช้งานผู้ใช้จะทำการทำงานแบบกดและลาก เมื่อกดปุ่มครั้งแรก lasso จะยืดออกมาให้เราเลือกว่าขอบเขตของปุ่มต่อไปอยู่ที่ไหนแล้วจากนั้น เราก็กดและลากเพื่อสร้างอาณาเขตของการเลือกไปเรื่อย ๆ เมื่อสิ้นสุดการสร้างอาณาเขตแล้วก็ปล่อยปุ่ม Option โปรแกรมจะทำการต่อเส้นในเป็นเส้นปิดให้เอง

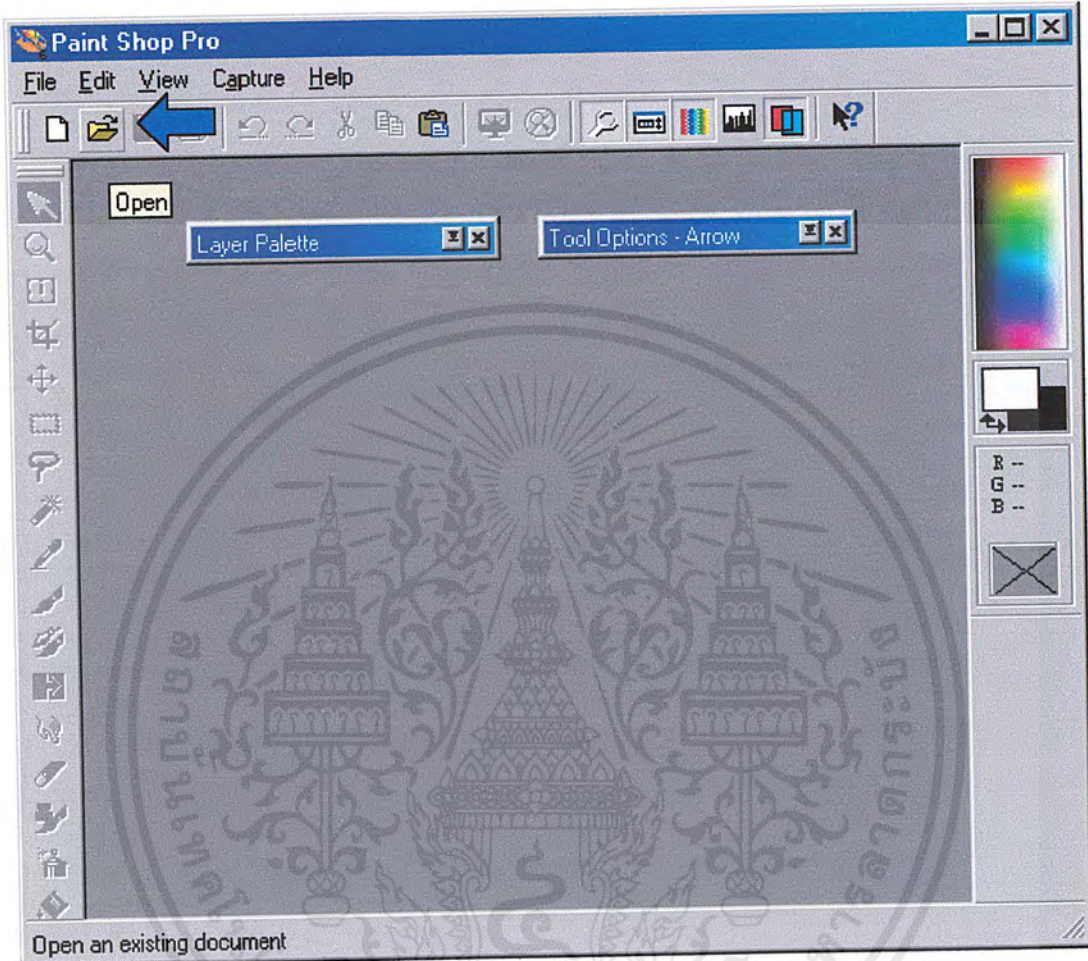

รูปที่ 32 แสดงตัวอย่างการใช้ Freehand Tool

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนะนำ Menu Bar ที่ใช้ในปัญหาพิเศษนี้

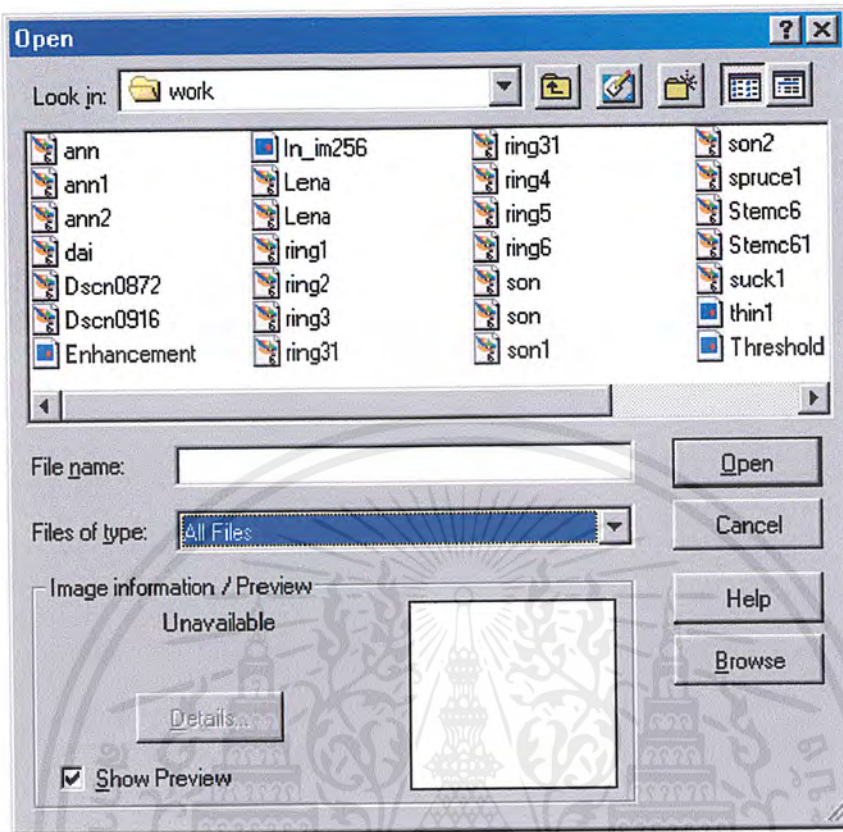
 ปุ่มกดเปิด (Open Button) ใช้เพื่อทำการเปิดไฟล์ภาพที่เราต้องการ

รูปที่ 33 แสดงการใช้ปุ่มเพื่อเปิดไฟล์รูปภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อกดปุ่มเปิดไฟล์ภาพจะปรากฏหน้าต่าง ดังรูป

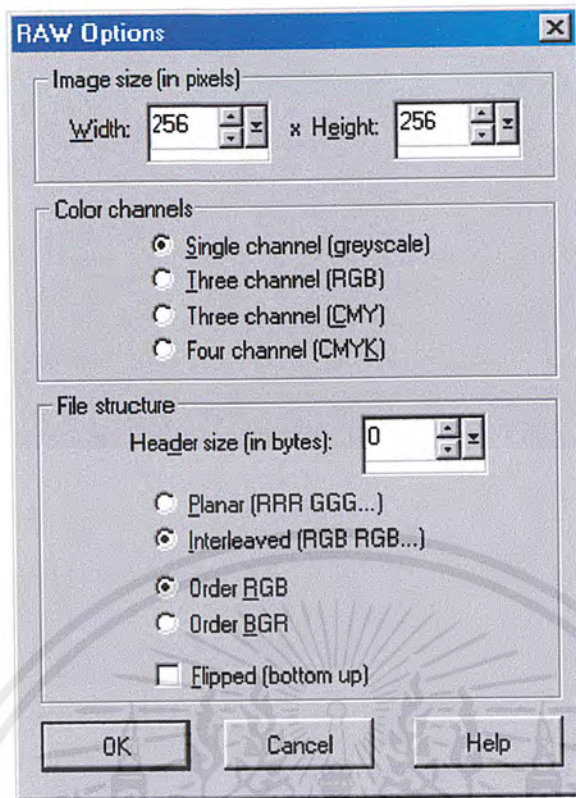

รูปที่ 34 แสดงหน้าต่างสำหรับเลือกไฟล์ภาพ

เมื่อเลือกไฟล์ภาพที่ต้องการ แล้วกดปุ่ม ตกลง จะเห็นว่า มีหน้าต่างแสดงขึ้นมา

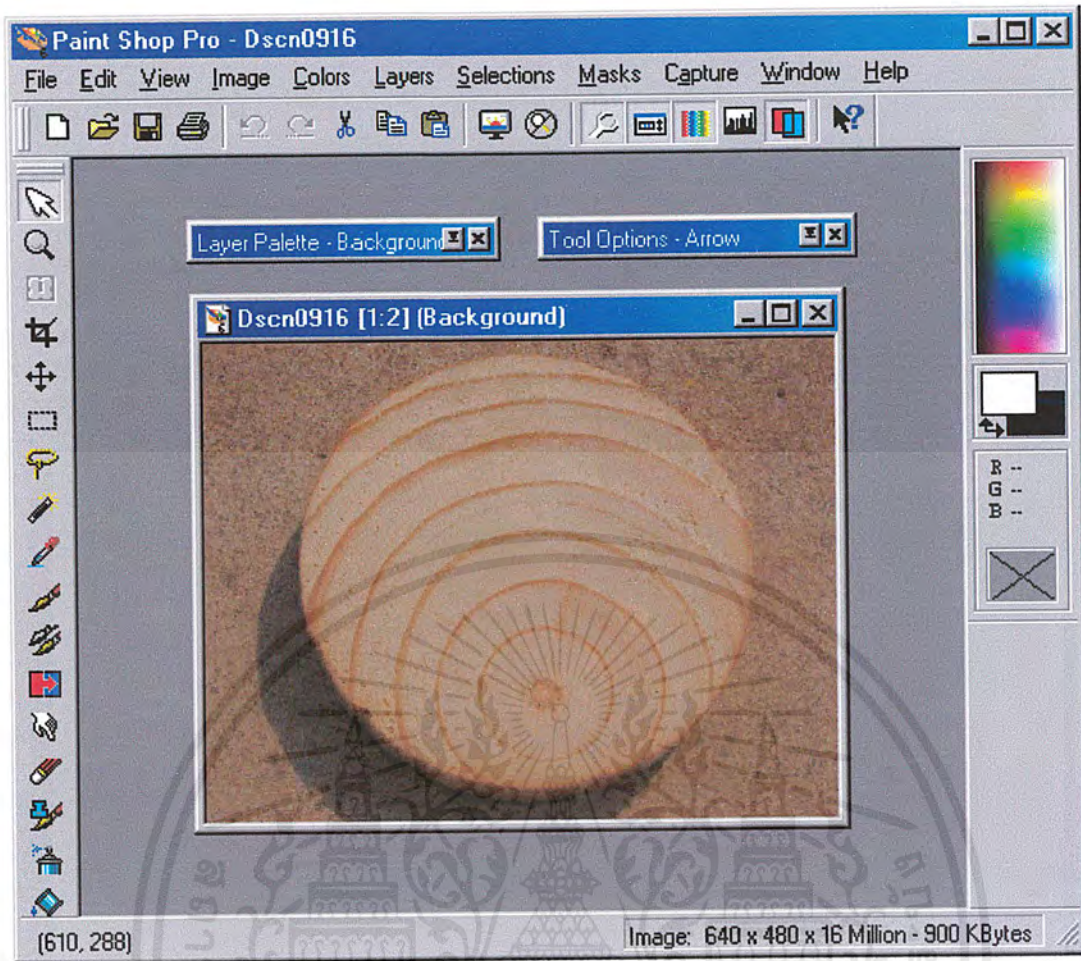
- ให้ใส่ขนาดรูปภาพ
- จำนวนสีที่ต้องการให้แสดง
- โครงสร้างของไฟล์ภาพ

ดังนี้

รูปที่ 35 แสดงหน้าต่างเพื่อกำหนดรายละเอียดของรูปภาพที่ต้องการเปิดแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 36 แสดงรูปภาพต้นฉบับที่เปิดจากไฟล์ภาพ

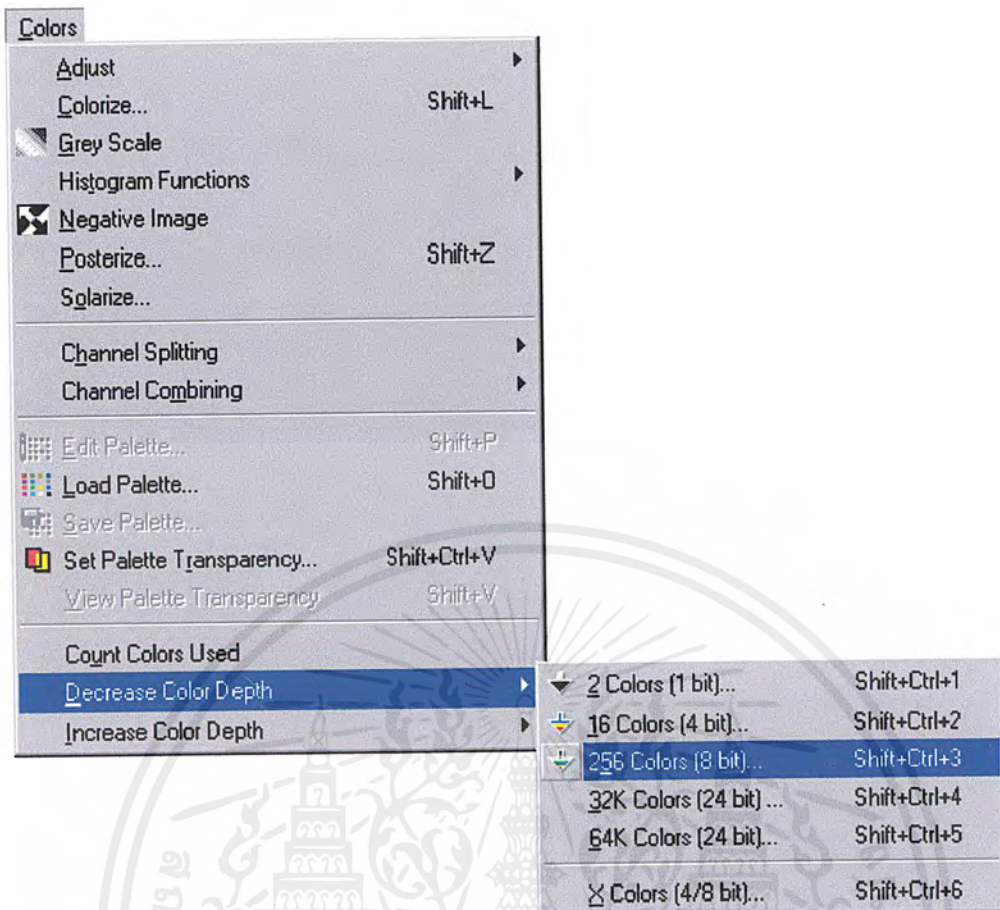
เราจะทำการปรับภาพเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในปัญหาพิเศษนี้ได้ โดยเริ่มแรกเราต้องทำการลดจำนวนสีต่อจุดภาพให้เหลือเพียง 256 สีต่อจุด หรือ 8 บิตต่อจุด

เลือก Colors

- Decrease Color Depth
- 256 Colors (8 bits)

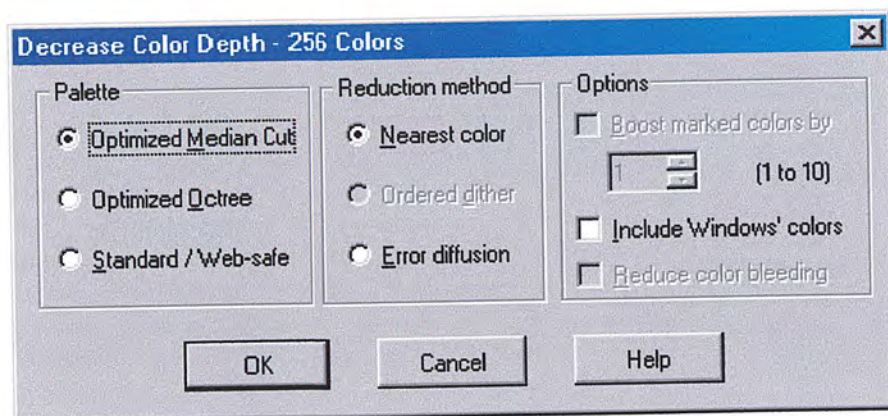
ดังรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

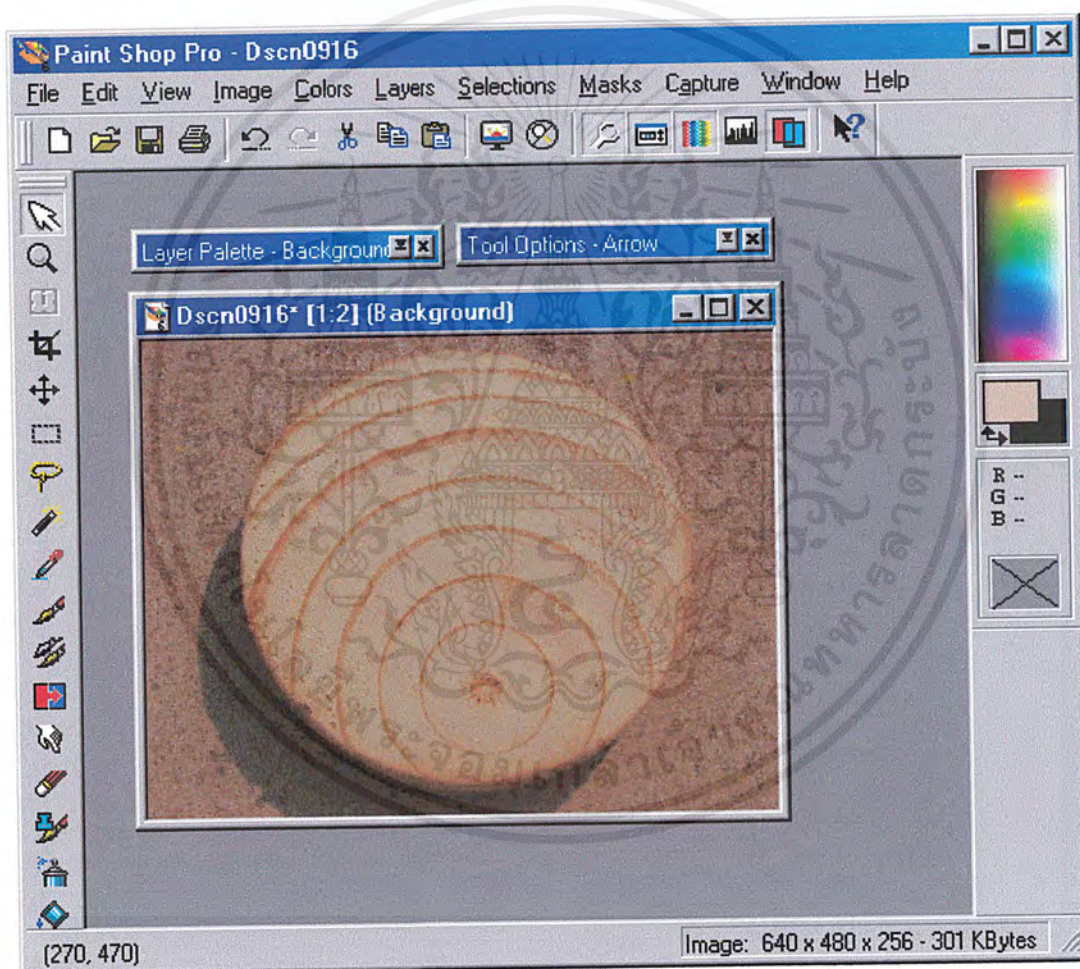

รูปที่ 37 แสดงการปรับภาพเพื่อลดจำนวนสีของภาพ

หลังจากนั้นจะปรากฏไดอะล็อกการตั้งค่าคุณสมบัติของการลดสีดังรูปที่ 38

รูปที่ 38 แสดงการตั้งค่าคุณสมบัติของการลดสีภาพ

รูปที่ 39 แสดงรูปภาพหลังจากการลดจำนวนสีให้มี 256 สี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

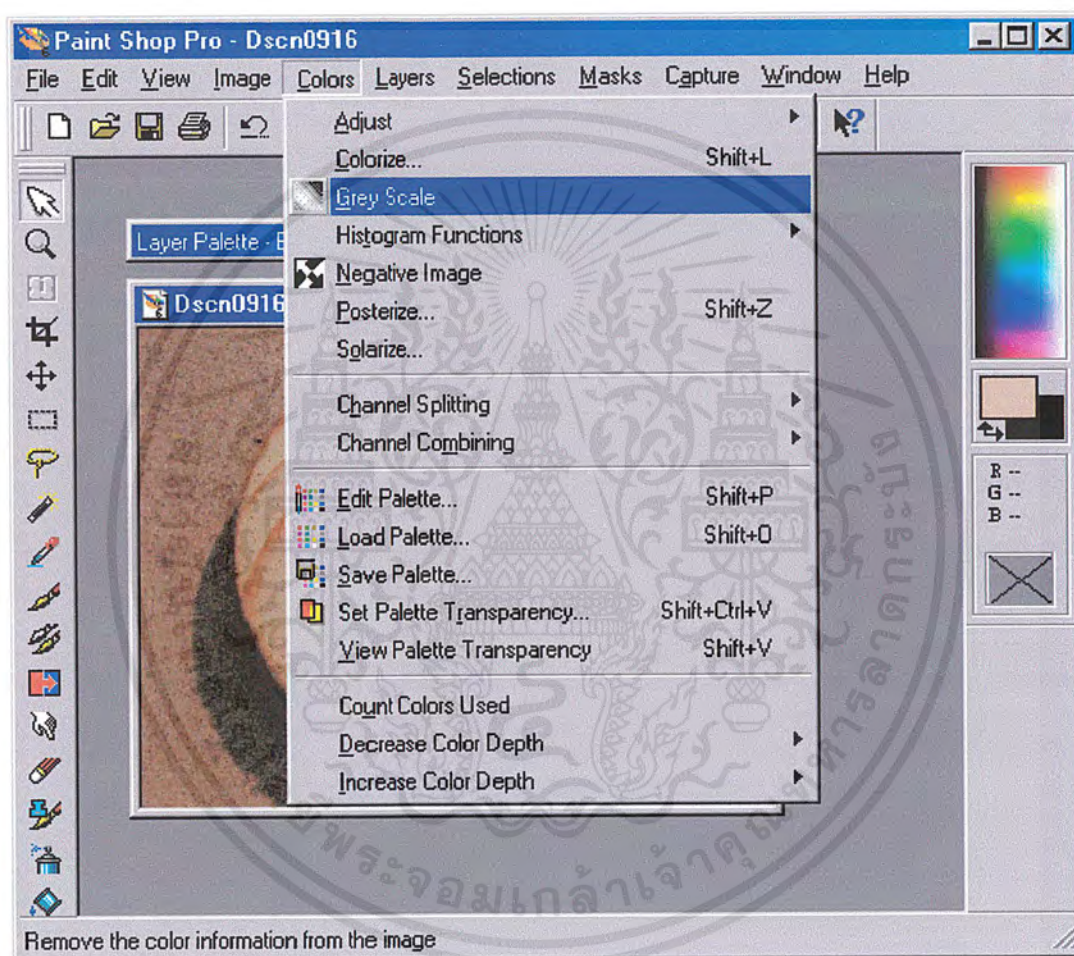
การทำเกรย์สเกล (gray scale) เป็นการปรับภาพให้มีระดับสีเทา 256 ระดับ เพื่อแสดงความสว่างที่ต่างกันของรูปภาพ

การปรับภาพให้เป็นเกรย์สเกล

เลือก Colors

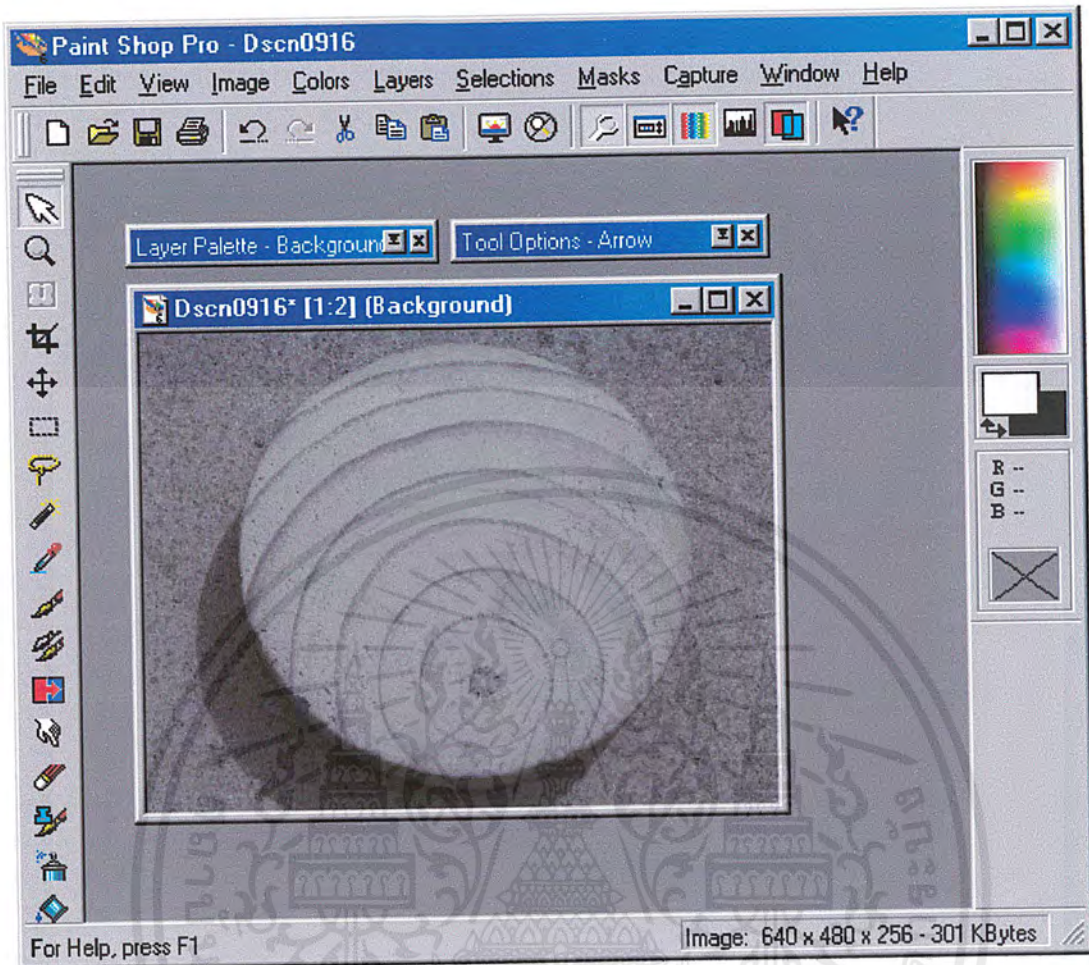
- gray scale

ดังรูป

รูปที่ 40 แสดงการเลือกเครื่องมือในการทำเกรย์สเกล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 41 แสดงรูปภาพหลังจากทำเกรย์สเกลแล้ว

การปรับขนาดภาพ เป็นการปรับขนาดความกว้าง และ ความยาวของรูปภาพ ไม่ใช่เป็นการปรับหน้าตา แต่เป็นการกระทำกับรูปภาพ

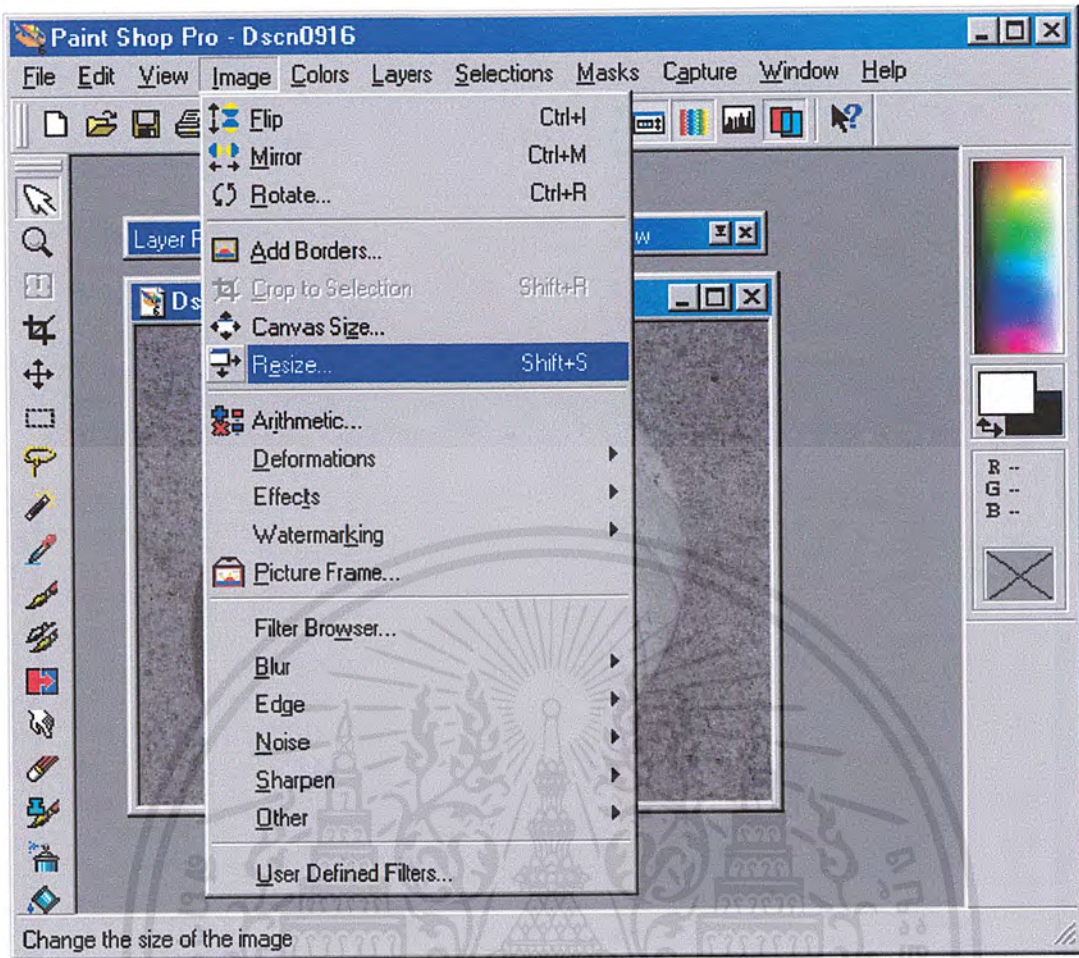
การปรับขนาดภาพ ทำได้ดังนี้

เลือก Image

-resize...

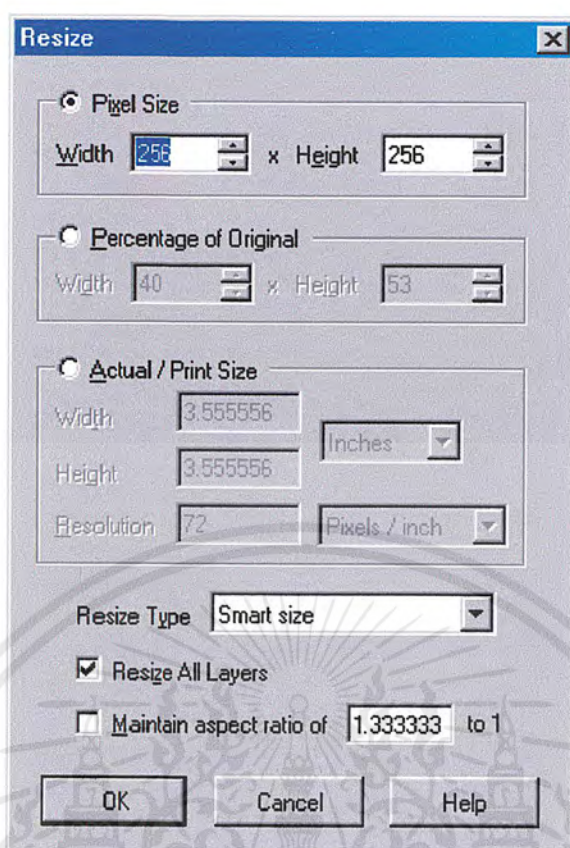
ดังรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

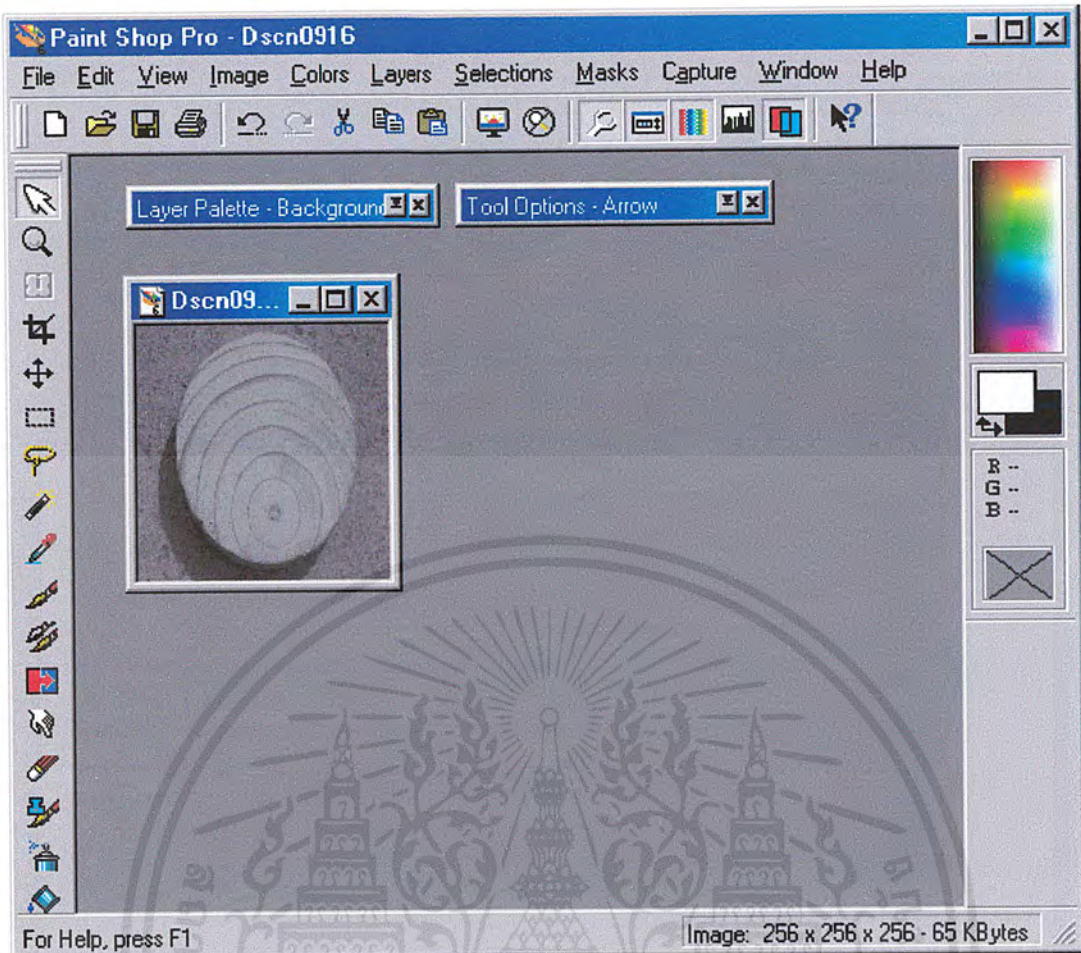
รูปที่ 42 แสดงการเลือกเครื่องมือเพื่อทำการปรับขนาดภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 43 แสดงหน้าต่างเพื่อระบุความกว้าง และความยาวของภาพที่ต้องการปรับขนาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 44 แสดงรูปภาพที่เมื่อทำการปรับขนาด ให้มีขนาด 256 x 256 จุด

เรอิดซไลด์ (threshold) เป็นการปรับภาพให้มีระดับสี 2 ระดับ ตามค่าที่กำหนด ถ้าระดับสีของภาพเดิมต่ำกว่าค่าที่กำหนด จะปรับให้มีค่าเป็นศูนย์ (สีดำ) และถ้าระดับสีของภาพเดิมสูงกว่าค่าที่กำหนด จะปรับให้มีค่าเป็นหนึ่ง (สีขาว)

การทำเรอิดซไลด์

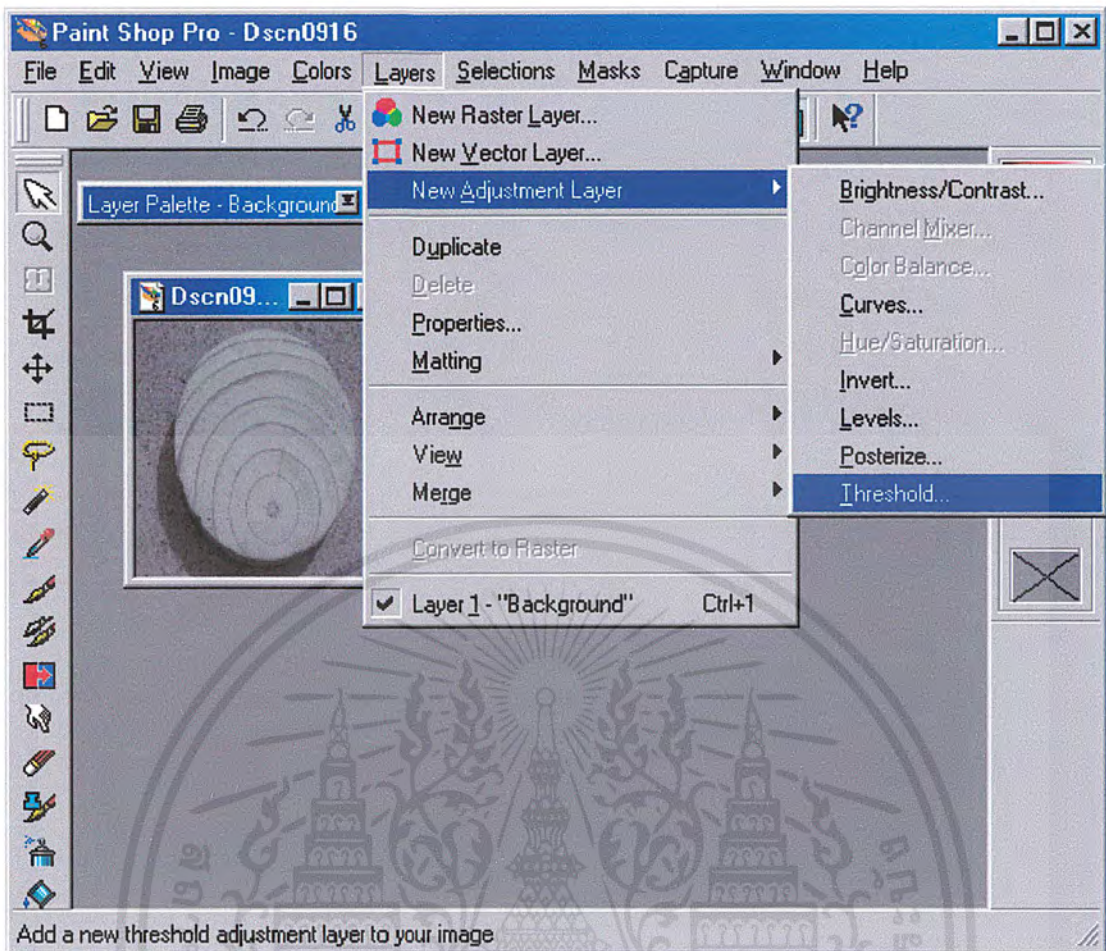
เลือก Layers

- New Adjustment Layer

- Threshold...

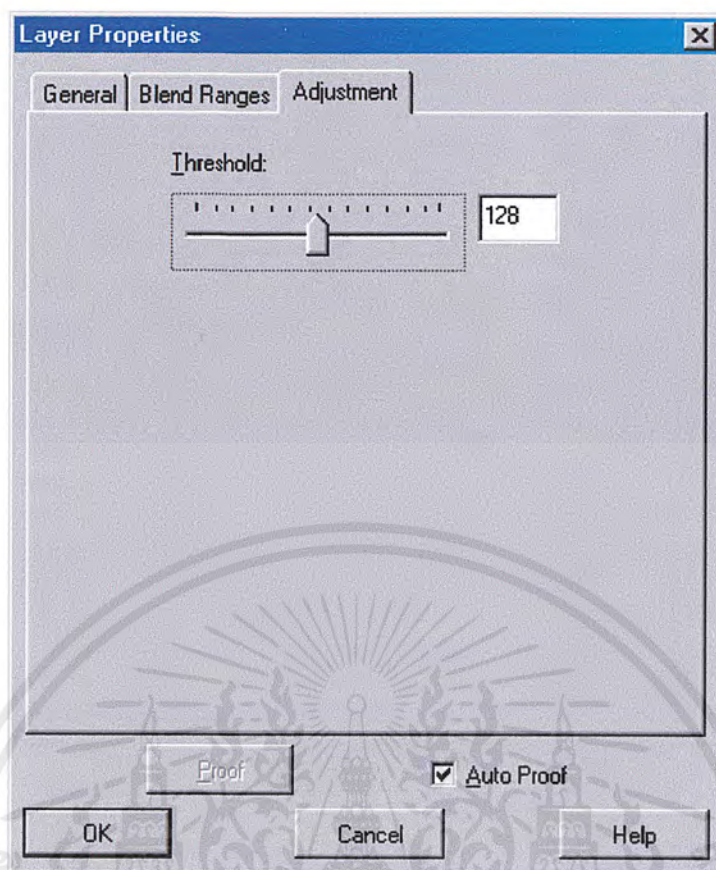
ดั่งรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 45 แสดงการเลือกเครื่องมือเพื่อทำเทรชโฮลด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 46 แสดงหน้าต่างให้ระบุค่าธรดโซลด์ที่ต้องการ

ฮิสโทแกรม (histogram) เป็นกราฟของระดับความสว่างของรูปภาพ กราฟจะบันทึกจำนวนจุดของแต่ละระดับความสว่าง

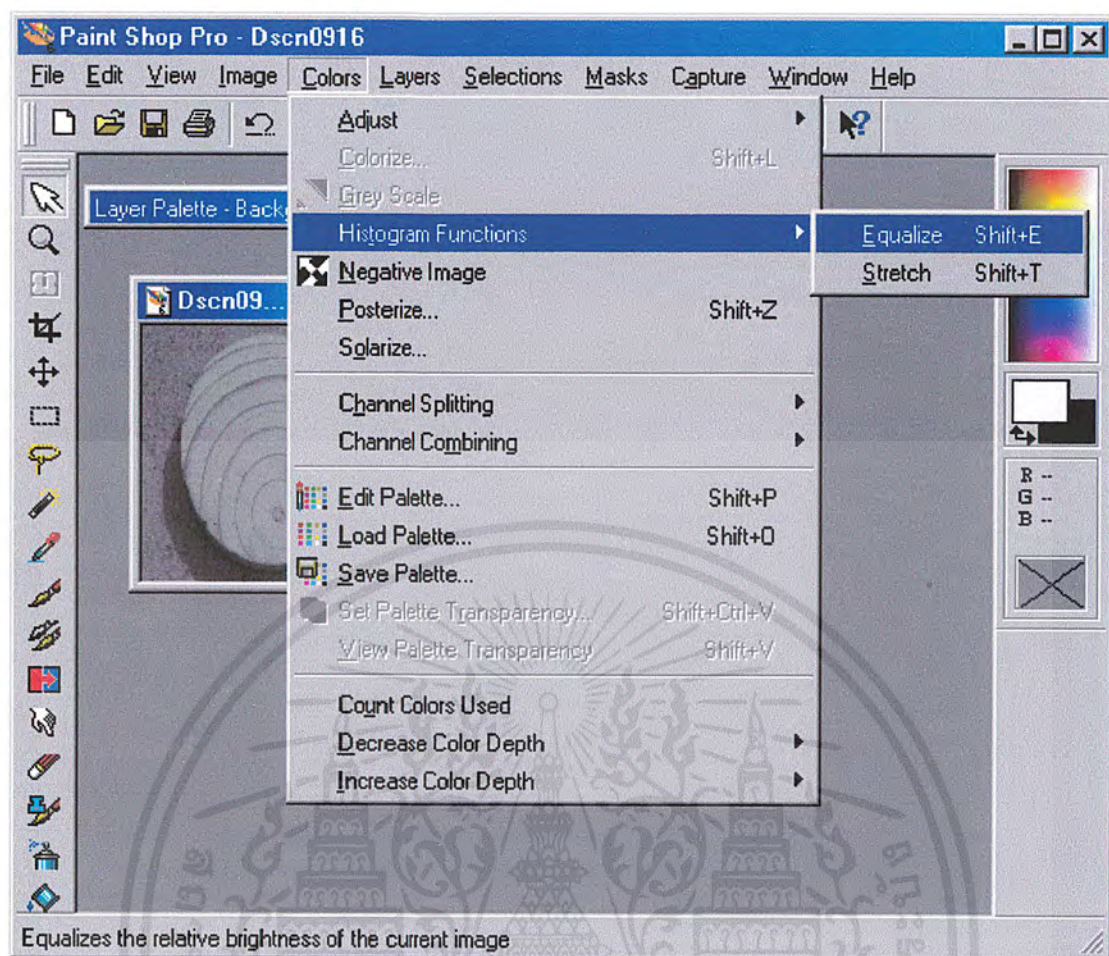
ฮิสโทแกรมอีควอไลซิง (histogram equalizing) เป็นการปรับฮิสโทแกรม โดยการกระจายค่าความสว่างของค่าเฉลี่ยของทุก ๆ จุด

การทำฮิสโทแกรมอีควอไลซิง

เลือก Colors

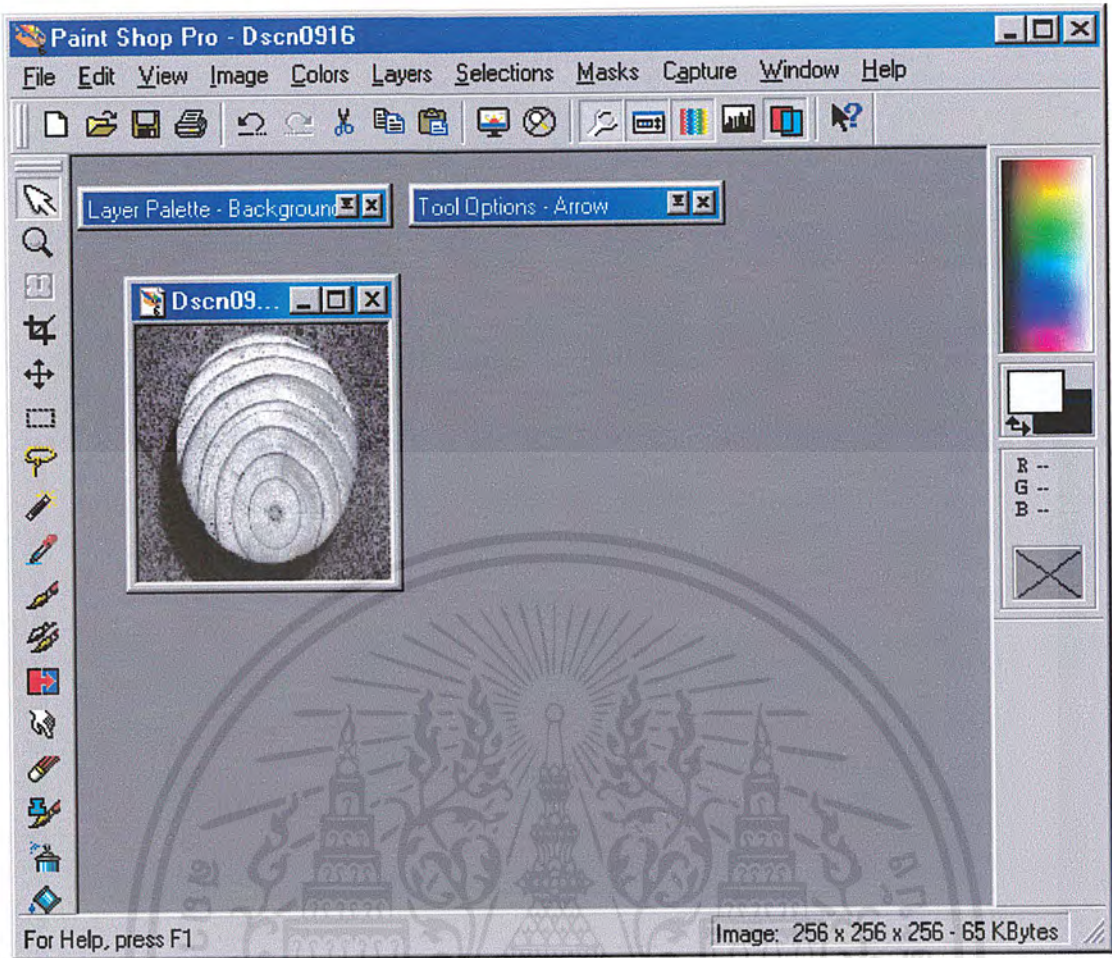
- Histogram Functions
- Equalize

ดังรูป

รูปที่ 47 แสดงการเลือกเครื่องมือในการทำ ฮิสโทแกรมอีควอลไลซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 48 แสดงรูปภาพที่ทำการปรับฮิสโทแกรมอีควอไลซ์แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก จ

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวงปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเกิดวงปี

วงปี ได้ถูกบันทึกว่าเป็นสิ่งที่ทำให้ทราบเกี่ยวกับภูมิอากาศระหว่างช่วงที่ต้นไม้ยังมีชีวิตอยู่ ต้นไม้จำนวนมากมีอายุเป็นร้อย ๆ ปี และมีจำนวนน้อยที่มีชีวิตเป็นพัน ๆ ปี ดังนั้น ข้อมูลที่ได้จากวงปี เป็นสิ่งสำคัญที่ซึ่งไม่อาจหาได้จากการบันทึกตามหลักเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์

เนื้อเยื่อ (cambium) ในต้นไม้ต้นหนึ่ง เป็นเซลล์ที่จะกลายเป็นไม้หรือเปลือกไม้ การเจริญเติบโตในชั้นที่สว่าง (light layer) ระหว่างปลายฤดูใบไม้ผลิ หรือ ตอนต้นฤดูร้อน และเปลี่ยนเป็นชั้นมืด (dark layer) ในตอนปลาย ๆ ฤดูร้อน หรือ เริ่มเข้าฤดูฝน สิ่งเหล่านี้เป็นรูปแบบในอลาสกา (Alaska) ชั้นสว่าง คือ ไม้ที่เพิ่งเกิด (early wood) เป็นรูปแบบของไม้ที่มีการเจริญเติบโตเร็ว และชั้นมืด คือ ไม้ที่มีการเจริญเติบโตมานานแล้ว (late wood) มีการเจริญเติบโตอย่างช้า

การเจริญเติบโตเกิดขึ้นที่ด้านนอกของลำต้น ที่อยู่ภายใต้เปลือกไม้ ดังนั้น วงสว่างและวงมืดหนึ่งคู่จะแทนอายุ 1 ปี

เนื่องจากวงปีสามารถถูกนับเพื่อบอกอายุของต้นไม้ และปัจจัยในการเจริญเติบโตของต้นไม้ สามารถเรียนรู้เพื่อใช้เป็นตัวช่วยในการวิเคราะห์สาเหตุการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น ไฟป่า, ภาวะแห้งแล้ง, การโจมตีของแมลง, น้ำท่วม หรือ พื้นที่เอียงลาด ซึ่งการศึกษาวงปี และภูมิอากาศ ถูกเรียกว่า dendroclimatology

การอ่านวงปีของต้นไม้สามารถอ่านได้ 2 แบบ คือ การอ่านจากภาคตัดขวางของต้นไม้ และ การอ่านจากแกนกลางของลำต้นของต้นไม้

การอ่านจากภาคตัดขวางของต้นไม้ เป็นวิธีที่ถูกใช้บ่อยครั้งกับต้นไม้ที่ตายแล้ว หรืออ่านที่ตอต้นไม้

การอ่านจากแกนกลางของลำต้นของต้นไม้ มักใช้อ่านกับต้นไม้ที่ยังมีชีวิตอยู่ โดยใช้เครื่องมือที่เรียกว่าเป็นเครื่องเจาะ คือ สว่าน ส่วนของชิ้นไม้ที่ดึงออกมา มีขนาดประมาณหลอดดูดน้ำ ซึ่งแสดงการเจริญเติบโตของวงปี การใช้วิธีการนี้ วงปีสามารถอ่านได้โดยไม่ต้องตัดต้นไม้ การเจริญเติบโตของวงปีต้นไม้ สัมพันธ์กับภูมิอากาศแต่ละพื้นที่ ถ้าอยู่ในช่วงฤดูร้อนที่แห้งแล้งต้นไม้จะไม่เจริญเติบโตมากระหว่างนั้น แต่ถ้าเป็นฤดูร้อนที่มีความชุ่มชื้น จะมีการเจริญเติบโตมากกว่า จากรูปหน้าถัดไปเป็น การถ่ายภาพด้วยรังสี (x-ray) ของแกนกลางจากต้นสนขาว จะสังเกตได้ว่าวงปีบางตลอดมาจนถึงปี 1950 และ เริ่มปีที่แห้งแล้งหลังทศวรรษที่ 50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 49 แสดงวงปีที่แกนกลางของต้นไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฉ

นิยามที่เกี่ยวข้องในปัญหาพิเศษนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิยาม

วิถี (path)

วิถีจากพิกเซลที่ $[i_0, j_0]$ ไปยังพิกเซลที่ $[i_n, j_n]$ คือลำดับของ พิกเซลที่เริ่มจาก $[i_0, j_0], [i_1, j_1], [i_2, j_2], \dots, [i_n, j_n]$ ซึ่ง พิกเซลที่ $[i_k, j_k]$ คือ พิกเซลใกล้เคียงที่ $[i_{k+1}, j_{k+1}]$ สำหรับทุกๆ k ซึ่ง $0 \leq k \leq n-1$

พื้นหน้า (Foreground)

เซตของทุกพิกเซลในภาพที่มีค่าความสว่างเป็น 1 เรียกว่า “พื้นหน้า” แทนด้วย S

สภาพเชื่อมโยง (Connectivity)

ให้ p และ q เป็นพิกเซลใน S เรากล่าวว่า p จะเชื่อมโยงกับ q ถ้ามีวิถี (path) จาก p ไปยัง q อยู่ใน S

ข้อสังเกต สภาพเชื่อมโยงมีความสมมูลดังนี้

ให้ p, q, r อยู่ใน S ดังนี้

1. พิกเซล p เชื่อมต่อไปยัง p (สมบัติการสะท้อน)
2. ถ้า p เชื่อมต่อไปยัง q แล้ว q เชื่อมต่อไปยัง p (สมบัติการสลับที่)
3. ถ้า p เชื่อมต่อไปยัง q และ q เชื่อมต่อไปยัง r แล้ว p จะเชื่อมต่อไปยัง r (สมบัติการถ่ายทอด)
- 4.

องค์ประกอบเชื่อมโยง (Connected Component)

เซตของพิกเซลซึ่งแต่ละพิกเซลที่เชื่อมโยงกับทุกพิกเซลอื่น ๆ เรียกว่า “องค์ประกอบเชื่อมโยง”

พื้นหลัง (Background)

เซตของทุกองค์ประกอบเชื่อมโยงของ $\bar{S}$ (คอมพลีเมนต์ของ S) ซึ่งเป็นจุดขอบของภาพ จะเรียกว่า “พื้นหลัง”

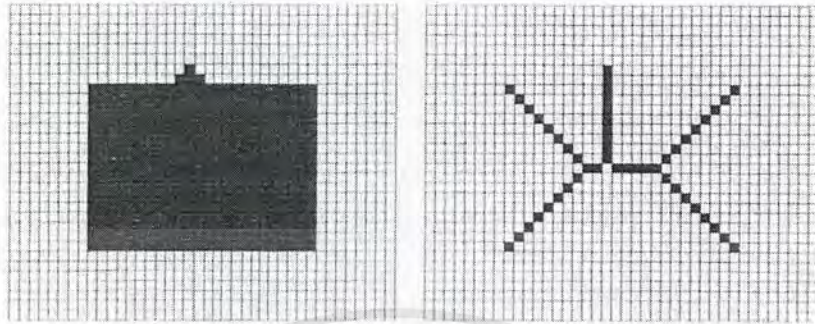
เส้นแกนกลาง (Medial axis)

เรากล่าวว่า ระยะทาง $d([i, j], \bar{S})$ จากพิกเซล $[i, j]$ ใน S ไปยัง $\bar{S}$ จะมีค่าสูงสุดเมื่อ

$$d([i, j], \bar{S}) \geq d([u, v], \bar{S})$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับทุกพิกเซล $[u,v]$ ในย่านใกล้เคียง (neighborhood) ของพิกเซลที่ $[i,j]$ เซตของพิกเซลใน S ที่มีระยะทางสูงสุดจาก $\bar{S}$ เรียกว่า โครงร่าง (skeleton) , แกนสมมาตร (symmetric axis) หรือ เส้นแกนกลาง (Medial axis) ของ S ดังรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- ทานตะวัน สุขโสม และวราวุฒิ อรุณรัตน์ชัย. 2541. “การหาจุดเด่นของขอบภาพวัตถุ.” ปริญา
นิพนธ์บัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง
- สิทธิศักดิ์ รอดทุกข์. 2539. “การทำเรดโชลด์ภาพสำหรับงานประยุกต์ที่ต้องการแยกภาพตัว
อักษร.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์และ
เทคโนโลยีสารสนเทศ, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อรรถสิทธิ์ หล้าสกุล. 2543. “เอกสารประกอบการเรียนวิชา Image Processing.”
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- Jenifer Coggins and Elena Sparrow . 1999. Tree Rings;Study of Climate Change.
[Online]. Available : [http://www.athena.ivv.nasa.gov/curric/land/global/
greestel.html#life](http://www.athena.ivv.nasa.gov/curric/land/global/greestel.html#life).
- Linda Nieuwenstein. 1999-2001. Paint Shop Pro 6 Tutorial.[Online]. Available :
<http://www.jasc.com/default.jsp?>
- Pitas Loannis. 1993. Digital Image Processing Algorithm. Prentice Hall.
- Rafel C. Gonzalez and Richard E. Woods. 1992. Digital Image Processing. Addison –
Wesley.
- Ramiro Jord and Roberto Lotufo. 1997. Data Representation. [Online]. Available :
<http://www.eece.unm.edu/dip/html-dip/c1/s1/front-page.html>.
- Ramiro Jord and Roberto Lotufo. 1997. Histogram Equalization. [Online]. Available :
<http://sevilleta.unm.edu/~bmi/ne/khoros/html-dip/c4/s5/front-page.html>.
- Survey. [Online]. Available : <http://cs.ffpri.affrc.go.jp/fdb/TRINGS/11-28/snap-e.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้